การวิเคราะห์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่ง เอส ที อาร์ ของประเทศไทย

นายสิขรินทร์ คงสง

วพ
382.
456782
ส714ก
38A0134950
Title : การวิเคราะห์อุปสงค์ส่งออกยางแ
ผ่นรมควันชั้น 3 และยาง
หอสมุดและศูนย์สนเทศ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

DPU

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
พ.ศ. 2541

ISBN : 974-281-267-5

An Analysis of Thailand Export Demand for Ribbed Smoke Sheet Grade Three and Block Rubber STR

MR. Sikarint Kongsong

DPU

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Economics

Department of Economics

Graduate School, Dhurakijpundit University

1998

ISBN : 974-281-267-5

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญา **เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต**

ชื่อวิทยานิพนธ์ **การวิเคราะห์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่ง เอส ที อาร์ ของประเทศไทย**

โดย **นายสิขรินทร์ คงสง**

สาขาวิชา **เศรษฐศาสตร์**

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ **รศ.ดร.ณรงค์ศักดิ์ ธนวิบูลย์ชัย**

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(ดร.พิมล จิตต์หมั่น)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(รศ.ดร.ณรงค์ศักดิ์ ธนวิบูลย์ชัย)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

..... กรรมการผู้แทนทบวงฯ
(ดร.ชัยวัฒน์ คนจริง)

..... กรรมการผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย
(ผศ.ดร.ประสาร บุญเสริม)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.พีรพันธุ์ พาลุสุข)

วันที่ 30 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2541

DPU

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ทำให้ผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของ รศ.ดร. ฉรงค์ศักดิ์ ธนวิบูลย์ชัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำ อันเป็นประโยชน์แก่ผู้เขียน และตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ดร.พิมล จิตต์หมั่น คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ผศ.ดร.ประสาร บุญเสริม และดร.ชัยวัฒน์ คนจริง อาจารย์ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ที่กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้เขียนขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ท้ายนี้ผู้เขียนขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุน และช่วยเหลือจนสำเร็จการศึกษา

สิขรินทร์ คงสง

DPU

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ฆ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญตาราง	ฎ
สารบัญตารางผนวก	ฑ
สารบัญภาพ	ฒ
บทที่	
1. บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	14
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	14
ขอบเขตของการศึกษา	15
วิธีการศึกษา	15
2. โครงร่างทางทฤษฎี	17
การตรวจสอบเอกสาร	17
แนวคิดทางทฤษฎี	21
แบบจำลองทางเศรษฐมิติของอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของไทย	24
แบบจำลองการพยากรณ์สมการการถดถอยบนเวลาอย่างง่าย	26
สมมติฐานการศึกษา	27
3. ภาวะการผลิต การตลาด และการส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทย	28
ภาวะการผลิต	28
ภาวะการตลาด	36
ภาวะการส่งออกยางพาราของประเทศไทย	41
ภาวะการส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทย	50

DPU

สารบัญ

		หน้า
	ราคายางและสถานการณ์ราคายาง	62
	การกำหนดราคายางของไทย	62
	วิธีการกำหนดราคา	65
	ปัญหาด้านการผลิตยางที่สำคัญ ๆ และแนวทางการพัฒนาการผลิตยาง	65
	ปัญหาการตลาดยางที่สำคัญ ๆ และแนวทางการพัฒนาตลาดยางไทย	66
4.	ผลการวิเคราะห์	69
	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน	69
	สมการแนวโน้มเพื่อพยากรณ์และค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ปี 2540-2544	70
	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น	72
	สมการแนวโน้มเพื่อพยากรณ์และค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปญี่ปุ่น ปี 2540-2544	73
	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา	74
	สมการแนวโน้มเพื่อพยากรณ์และค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปสหรัฐอเมริกา ปี 2540-2544	75
	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้	76
	สมการแนวโน้มเพื่อพยากรณ์และค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปเกาหลีใต้ ปี 2540-2544	77
	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น	78
	สมการแนวโน้มเพื่อพยากรณ์และค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของไทยไปญี่ปุ่น ปี 2540-2544	79

DPU

สารบัญ

หน้า

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา 80

สมการแนวโน้มเพื่อพยากรณ์และค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของไทยไปสหรัฐอเมริกา ปี 2540-2544 81

5. สรุปและข้อเสนอแนะ 82

สรุป 82

ข้อเสนอแนะ 85

บรรณานุกรม 86

ภาคผนวก 89

ประวัติผู้เขียน 98

DPU

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.	ผลผลิตยางธรรมชาติของโลก ปี 2520-2539	2
2.	ผลผลิตยางธรรมชาติของประเทศไทย ปี 2520-2539	4
3.	ปริมาณยางส่งออกทั้งหมด ยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์และอื่น ๆ ของประเทศไทย ปี 2520-2539	5
4.	มูลค่ายางส่งออกทั้งหมด ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ยางแท่งเอสทีอาร์และอื่น ๆ ของประเทศไทย ปี 2520-2539	6
5.	ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปยังประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ปี 2520-2539	8
6.	มูลค่าส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปยังประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ปี 2520-2539	9
7.	ปริมาณส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปยังประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ปี 2520-2539	11
8.	มูลค่าส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปยังประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ปี 2520-2539	12
9.	สินค้าออกสำคัญ 10 รายการแรกของไทย ปี 2536-2539	13
10.	เนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิตทั้งหมด และผลผลิตต่อไร่ ของไทย ปี 2520-2539	30
11.	การกำหนดขีดจำกัดของคุณสมบัติยางแท่งเอสทีอาร์ชั้นต่างๆ	33
12.	ปริมาณการใช้ยางเพื่ออุตสาหกรรมภายในประเทศไทย ปี 2536-2539	37
13.	ปริมาณส่งออกยางพาราของโลก ปี 2520-2539	42
14.	ปริมาณนำเข้ายางพาราของโลก ปี 2520-2539	44
15.	ปริมาณส่งออกและนำเข้ายางพาราของโลก ปี 2520-2539	45
16.	ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันของประเทศไทยแยกตามชั้น ปี 2520-2539	46
17.	ปริมาณส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยแยกตามชั้น ปี 2520-2539	47
18.	ปริมาณส่งออกและประเภทยางส่งออกทั้งหมดของประเทศไทย ปี 2520-2539	48
19.	มูลค่าส่งออกและประเภทยางส่งออกทั้งหมดของประเทศไทย ปี 2520-2539	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

20. ปริมาณและมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดและยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ปี 2520-2539 51
21. ปริมาณและมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดและยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น ปี 2520-2539 53
22. ปริมาณและมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดและยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ปี 2520-2539 55
23. ปริมาณและมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดและยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ ปี 2520-2539 57
24. ปริมาณและมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดและยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น ปี 2520-2539 59
25. ปริมาณและมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดและยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ปี 2520-2539 61
26. ราคาส่งออก F.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้ ปี 2520-2539 63
27. ราคาส่งออก F.O.B ยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา ปี 2520-2539 64
28. ค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทย ไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ปี 2540-2544 71
29. ค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทย ไปญี่ปุ่น ปี 2540-2544 73
30. ค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทย ไปสหรัฐอเมริกา ปี 2540-2544 75
31. ค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทย ไปเกาหลีใต้ ปี 2540-2544 77
32. ค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของไทย ไปญี่ปุ่น ปี 2540-2544 79

DPU

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

33. ค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของไทย ไปสหรัฐอเมริกา ปี 2540-2544 81

DPU

สารบัญตารางผนวก

ตารางผนวกที่ หน้า

1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเบื้องต้น (GNP) ของประเทศญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา สาธารณรัฐประชาชนจีน และเกาหลีใต้ ปี 2520-2539 90
2. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ ปี 2520-2539 91
3. ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้ ปี 2520-2539 92
4. ราคาส่งออก F.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้ ปี 2520-2539 93
5. ปริมาณส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา ปี 2520-2539 94
6. ราคาส่งออก F.O.B ยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา ปี 2520-2539 95
7. ราคาส่งออก F.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ที่ตลาดกัวลาลัมเปอร์มาเลเซีย ปี 2520-2539 96
8. ราคาส่งออก F.O.B ยางแท่ง SMR ที่ตลาดกัวลาลัมเปอร์มาเลเซีย ปี 2520-2539 97

DPU

สารบัญภาพ

ภาพที่ หน้า

1. ผังแสดงการผลิตยางแผ่นรมควัน 31
2. ขั้นตอนการผลิตยางแท่งจากน้ำยาง 34
3. ขั้นตอนการผลิตยางแท่งจากยางแห้ง 35
4. วิถีการตลาดยางพาราของประเทศไทยกรณีเป็นสวนยางขนาดเล็ก 39
5. วิถีการตลาดยางพาราของประเทศไทยกรณีเป็นสวนยางขนาดใหญ่ 39

DPU

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การวิเคราะห์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่ง เอส ที อาร์ ของประเทศไทย
ชื่อนักศึกษา นายสิขรินทร์ คงสง
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ศักดิ์ ธนวิบูลย์ชัย
สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์
ปีการศึกษา 2541

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาในเรื่องนี้คือ 1) เพื่อศึกษาภาวะการผลิต การตลาด และการส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทย ในประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ 3) เพื่อพยากรณ์แนวโน้มปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ในช่วงปี 2540-2544

วิธีการศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลาระหว่างปี 2520-2539 โดยจะใช้สมการการถดถอยอย่างง่าย หรือสมการการถดถอยพหุคูณช่วยในการวิเคราะห์ และใช้สมการการถดถอยอย่างง่ายเพื่อพยากรณ์แนวโน้มปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์

จากการศึกษาพบว่าอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปจีน สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้ มีค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคาส่งออก F.O.B เท่ากับ -1.1465, -1.6532 และ -0.5688 ตามลำดับ และอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้ และอุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของไทยไปญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา มีค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น เท่ากับ 0.9197, 0.7025, 7.6971, 0.8332, 3.9229 และ 0.9380 ตามลำดับ

สำหรับผลการพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้ และอุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของไทยไปญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา ในปี 2544 มีปริมาณส่งออก 290,115.848, 290,297.848, 124,699.037, 54,914.794, 172,995.180 และ 100,096.510 เมตริกตันตามลำดับ และมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในแต่ละปี ร้อยละ 1.24, 3.53, 14.37, 7.15, 10.27 และ 5.16 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาทำให้ได้มาซึ่งแนวทางสองประการเพื่อขยายตลาดส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปยังประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ นโยบายดังกล่าวได้แก่ 1) อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปจีน และเกาหลีใต้ มีค่าความยืดหยุ่นต่อราคาน้อย ถ้าเพิ่มราคาสินค้าขึ้น รายได้จากการส่งออกจะสูงขึ้น ส่วนอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปสหรัฐอเมริกา มีค่าความยืดหยุ่นต่อราคาสูง ถ้าลดราคาสินค้าลง รายได้จากการส่งออกจะสูงขึ้น 2) อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ และอุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของไทยไปสหรัฐอเมริกา มีค่าความยืดหยุ่นต่อผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นน้อย ดังนั้นจึงควรจะรักษาระดับปริมาณส่งออกไปยังประเทศเหล่านี้ให้อยู่ในระดับคงที่ หรือเพิ่มขึ้นในปริมาณที่ไม่มากนัก ส่วนอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปสหรัฐอเมริกา และอุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของไทยไปญี่ปุ่น มีค่าความยืดหยุ่นต่อผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นสูง ถ้าประเทศเหล่านี้มีรายได้เพิ่มสูงขึ้น ก็จะมีความต้องการซื้อสินค้าจากไทยเพิ่มขึ้นอย่างมาก ซึ่งจะทำให้ไทยมีส่วนแบ่งทางการตลาดเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีต่อไทยในการขยายการผลิตเพิ่มขึ้น ในกรณีที่รายได้ลดลง ก็สามารถอธิบายได้ในทิศทางตรงกันข้าม

Thesis Title	An Analysis of Thailand Export Demand for Ribbed Smoke Sheet Grade Three and Block Rubber STR
Name	Mr. Sikarint Kongsong
Thesis Advisor	Associate Professor. Dr. Narongsakdi Thanavibulchai
Department	Economics
Academic Year	1998

ABSTRACT

The objectives of this study are: 1) to study the situation (condition) of production, marketing and exportation of RSS3 and STR in Thailand; 2) to study factors influencing export demand of these products in important importing countries; 3) to forecast the trend of export quantity of these products in important importing countries during 1997-2001.

Data used in this analysis are time series data during the year 1977-1996. In the analysis, a simple multiple regression equation is employed to analyze the impact of variable factors and to estimate the trend in export of RSS3 and STR.

Form the study, it is found that the price elasticity of export demand for Thai RSS3 to China, U.S.A. and South Korea were -1.1465, -1.6532 and -0.5688 respectively. The elasticity with respect to gross national product of the demand for Thai RSS3 to China, Japan, U.S.A. and South Korea were calculated at 0.9197, 0.7025, 7.6971 and 0.8332 respectively, and for Thai STR to Japan and U.S.A. were calculated at 3.9229 and 0.9380 respectively.

The projection of export volume of the demand for Thai RSS3 to China, Japan, U.S.A. and South Korea and the export demand for Thai STR to Japan and U.S.A. in the year 2001 were 290,115.848, 290,297.848, 124,699.037, 54,914.794, 172,995.180 and 100,096.510 metric tons with growth rate of 1.24, 3.53, 14.37, 7.15, 10.27 and 5.16 percent per year respectively.

DPU

The finding results of the analysis imply that there are two ways to make export expansion of RSS3 and STR to the major importing countries. They are: 1) The price elasticity of export demand for Thai RSS3 to China and South Korea are inelastic, suggesting that a high price policy through limit export volume would result in a high export revenues. The price elasticity of export demand for Thai RSS3 to U.S.A. is elastic, suggesting that a low price policy would lead to higher export revenue expansion; 2) The elasticity with respect to GNP of export demand for Thai RSS3 to China, Japan and South Korea and the export demand for Thai STR to U.S.A. were inelastic, suggesting that limiting export volume to these markets would help maintaining high export revenue earnings. The elasticity with respect to GNP of export demand for Thai RSS3 to U.S.A. and the export demand for Thai STR to Japan were highly elastic, suggesting a great export potential to these markets.

DPU

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย ผู้มีอาชีพเกี่ยวข้องกับยางพารามีประมาณ 5 ล้านคน ดังนั้นราคายางจึงมีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นจำนวนมาก ราคายางขึ้นอยู่กับสถานการณ์ตลาดยางทั้งภายในและต่างประเทศ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าความต้องการใช้ยางพาราของโลกมีมากกว่าปริมาณการผลิตยางจะทำให้ราคายางพาราสูงขึ้น (ไวยวุฒิ และเวท , 2539:1)

ประเทศไทยสามารถผลิตยางพาราได้เป็นอันดับหนึ่งของโลก ตั้งแต่ปี 2534 เป็นต้นมา โดยในปี 2534 ประเทศไทยผลิตยางได้เป็นจำนวน 1,340,596 เมตริกตัน คิดเป็นร้อยละ 25.93 ของผลผลิตรวมของโลก และในปี 2538 เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 1,804,788 เมตริกตัน คิดเป็นร้อยละ 30.85 ของผลผลิตรวมของโลก จนกระทั่งในปี 2539 ประเทศไทยสามารถผลิตยางพาราเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 1,923,000 เมตริกตัน คิดเป็นร้อยละ 30.33 ของผลผลิตรวมของโลก โดยมีประเทศอินโดนีเซียผลิตยางได้เป็นอันดับสอง เป็นจำนวน 1,603,800 เมตริกตัน คิดเป็นร้อยละ 25.30 ของผลผลิตรวมของโลก ส่วนประเทศมาเลเซียผลิตยางได้เป็นอันดับสาม เป็นจำนวน 1,082,500 เมตริกตัน คิดเป็นร้อยละ 17.07 ของผลผลิตรวมของโลก และประเทศศรีลังกาผลิตยางได้เป็นจำนวน 112,500 เมตริกตัน คิดเป็นร้อยละ 1.77 ของผลผลิตรวมของโลก สำหรับประเทศอินเดียและจีนแม้ผลผลิตของยางจะเพิ่มขึ้นมาโดยตลอดตั้งแต่ปี 2520 แต่ก็เป็นการผลิตขึ้นเพื่อใช้ในประเทศทั้งหมด (จากตารางที่ 1)

สาเหตุที่ประเทศมาเลเซียได้ผลิตยางลดลงนับตั้งแต่ปี 2532 เป็นต้นมาก็เพราะประเทศมาเลเซียประสบปัญหาเช่นเดียวกับไทยคือปัญหาการขาดแคลนแรงงานกรีดยางและปัญหาราคายางตกต่ำทำให้เกษตรกรทั่วไป ปรับพื้นที่เพื่อปลูกพืชชนิดอื่นที่มีรายได้ดีกว่าและใช้แรงงานน้อยกว่าแทน เช่นการปลูกปาล์มน้ำมัน และเมื่อประเทศพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมมากขึ้นมีการจ้างงานมากขึ้นแรงงานทำสวนยางจำนวนมากได้เปลี่ยนไปทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ปัจจุบันจึงพบว่า

ตารางที่ 1 ผลผลิตยางธรรมชาติของโลก ปี 2520-2539

หน่วย : เมตริกตัน

ประเทศ / ปี	ไทย[1/]	อินโดนีเซีย[2/]	มาเลเซีย[2/]	อินเดีย[2/]	จีน[2/]	ศรีลังกา[2/]	อื่น ๆ[2/]	รวม[2/]
2520	430,886	835,000	1,587,972	151,609	50,000	146,243	413,290	3,615,000
2521	466,968	902,500	1,582,395	132,991	75,000	155,662	429,484	3,745,000
2522	534,343	905,000	1,582,395	147,200	97,500	152,704	437,862	3,857,000
2523	499,372	1,020,000	1,570,113	155,380	113,000	133,151	355,935	3,847,000
2524	502,001	867,500	1,510,200	150,655	127,700	123,946	409,999	3,692,000
2525	562,210	880,000	1,494,200	165,920	152,600	126,230	358,890	3,740,000
2526	587,975	997,200	1,563,700	168,000	172,400	140,000	399,725	4,029,000
2527	629,189	1,115,600	1,503,600	183,900	188,800	141,900	491,011	4,254,000
2528	721,781	1,130,200	1,469,500	198,300	187,900	137,500	498,819	4,344,000
2529	782,120	1,049,200	1,538,600	219,000	209,700	137,800	513,580	4,450,000
2530	921,558	1,203,300	1,578,700	227,400	237,600	121,800	493,642	4,784,000
2531	974,879	1,235,000	1,661,600	254,800	239,800	122,400	555,521	5,044,000
2532	1,178,388	1,256,000	1,415,600	288,600	242,800	110,700	718,912	5,211,000
2533	1,275,104	1,262,000	1,291,000	323,500	264,200	113,100	591,096	5,120,000
2534	1,340,596	1,284,000	1,255,600	360,200	296,400	103,900	530,304	5,171,000
2535	1,530,941	1,387,000	1,173,200	383,000	390,000	106,100	489,759	5,460,000
2536	1,553,384	1,301,300	1,074,300	428,100	326,000	104,200	552,716	5,340,000
2537	1,717,859	1,360,800	1,100,600	464,000	341,000	105,300	580,441	5,670,000
2538	1,804,788	1,466,800	1,089,300	499,600	360,000	105,700	523,812	5,850,000
2539	1,923,000	1,603,800	1,082,500	540,100	450,000	112,500	628,100	6,340,000

ที่มา : [1/] สถิติยางประเทศไทย

[2/] International Rubber Study Group

หมายเหตุ ผลผลิตยางธรรมชาติของไทย ปี 2539 มาจาก International Rubber Study Group

DRG

สวนยางที่ไม่มีแรงงานกรีดยาง 300,000 เฮกตาร์ หรือประมาณ 1,875,000 ไร่[1] และอีกสาเหตุก็สืบเนื่องมาจากนโยบายของประเทศมาเลเซียที่จะลดระดับการผลิตยางธรรมชาติให้เหลือ 1 ล้านเมตริกตันต่อปี

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันอุตสาหกรรมยางพารามีการแข่งขันกับต่างประเทศในระดับสูง ทั้งการแข่งขันจากยางสังเคราะห์และจากยางธรรมชาติของประเทศผู้ผลิตยางรายใหญ่ คืออินโดนีเซียและมาเลเซีย นอกจากนี้การที่ผลผลิตยางของไทยส่วนใหญ่ (ประมาณร้อยละ 90 ขึ้นไป) ส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ ส่วนที่เหลือใช้ในประเทศ และมีการนำเข้าเพียงเล็กน้อย โดยในปี 2520 ประเทศไทยส่งออกยางพาราไปจำหน่ายยังต่างประเทศ 404,009 เมตริกตัน หรือร้อยละ 93.76 ของผลผลิตทั้งหมด คิดเป็นมูลค่า 6,202.2 ล้านบาท โดยใช้ในประเทศเพียง 22,979 เมตริกตัน หรือร้อยละ 5.33 ของผลผลิตทั้งหมด มีการนำเข้าในปริมาณ 1,885 เมตริกตัน และมียางคงเหลือในประเทศ 3,898 เมตริกตัน และในปี 2538 ประเทศไทยส่งออกยางพาราไปจำหน่ายยังต่างประเทศ 1,635,533 เมตริกตัน หรือร้อยละ 90.62 ของผลผลิตทั้งหมด คิดเป็นมูลค่า 59,567.3 ล้านบาท โดยใช้ในประเทศเพียง 153,159 เมตริกตัน หรือร้อยละ 8.49 ของผลผลิตทั้งหมด มีการนำเข้าในปริมาณ 388 เมตริกตัน และมียางคงเหลือในประเทศ 16,484 เมตริกตัน จนกระทั่งในปี 2539 ประเทศไทยส่งออกยางพาราไปจำหน่ายต่างประเทศเป็นจำนวน 1,762,990 เมตริกตัน หรือร้อยละ 91.68 ของผลผลิตทั้งหมด คิดเป็นมูลค่า 61,301.1 ล้านบาท โดยใช้ในประเทศเพียง 161,961 เมตริกตัน หรือร้อยละ 8.42 ของผลผลิตทั้งหมด และมีการนำเข้ายางในปริมาณ 1,034 เมตริกตัน และมียางคงเหลือในประเทศ -12,627 เมตริกตัน (จากตารางที่ 2,3,4) ดังนั้นการขึ้นลงของราคายางในตลาดโลกจึงมีผลเกี่ยวข้องโดยตรงต่อชาวสวนยางเช่นในช่วงปลายปี 2537 ถึงต้นปี 2538 ราคายางเพิ่มสูงขึ้นมากตามการขยายตัวของภาวะเศรษฐกิจโลกทำให้ชาวสวนยางมีความเป็นอยู่ดีขึ้น อย่างไรก็ตามก็ทำให้ผู้ผลิตอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางเดือดร้อนเพราะต้นทุนวัตถุดิบสูงมาก (อโนทัย, 2538:1)

ประเทศไทยเป็นเพียงผู้นำด้านปริมาณการผลิตยางเท่านั้นยังไม่ได้เป็นผู้นำด้านคุณภาพยางที่แท้จริง เพราะยางที่ผลิตและส่งออกส่วนใหญ่มีเพียง 2-3 ชนิด และเป็นยางที่มีคุณภาพปานกลาง ปัญหาเกิดจากโครงสร้างการผลิตยางของประเทศเกือบทั้งหมด (ประมาณร้อยละ 95) เป็นสวนยางขนาดเล็กที่มีเนื้อที่สวนยาง 10-15 ไร่ กว่า 1 ล้านสวน ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนายางของประเทศ โดยเฉพาะการพัฒนาคุณภาพยางและการปรับโครงสร้างการผลิตยางให้สอดคล้องกับความต้องการใช้ยางพาราของประเทศและของโลก คาดว่าเมื่อสิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (ในปี 2544) ปริมาณการผลิตจะสูงถึง 2.23 ล้านตัน

---

[1] 1 ไร่ (rai) = 0.16 เฮกตาร์ (hectare)

ตารางที่ 2 ผลผลิตยางธรรมชาติของประเทศไทย ปี 2520-2539

หน่วย : เมตริกตัน

ปี	ผลผลิตที่ผลิตได้	ส่งออก	ปริมาณยางธรรมชาติของประเทศ		ปริมาณยางนำเข้า
			ใช้ในประเทศ	ผลต่างยางคงเหลือ	
2520	430,886	404,009	22,979	5,783	1,885
2521	466,968	441,780	25,671	-483	n.a.
2522	534,343	517,803	29,038	-12,497	1
2523	499,372	456,802	28,063	14,551	44
2524	502,001	476,042	28,912	-2,879	74
2525	562,210	546,690	28,999	-13,195	284
2526	587,975	552,486	32,056	5,510	2,077
2527	629,189	595,585	31,653	5,231	3,280
2528	721,781	684,851	32,738	5,575	1,383
2529	782,120	755,157	39,550	-11,031	1,555
2530	921,558	873,212	47,081	2,647	1,382
2531	974,879	937,701	57,339	-17,975	2,186
2532	1,178,388	1,100,580	77,601	858	651
2533	1,275,104	1,150,790	99,131	25,565	382
2534	1,340,596	1,231,945	103,107	5,708	164
2535	1,530,941	1,412,850	118,371	853	1,133
2536	1,553,384	1,396,783	130,236	26,501	136
2537	1,717,859	1,604,963	132,194	-19,015	282
2538	1,804,788	1,635,533	153,159	16,484	388
2539	1,923,000	1,762,990	173,671	-12,627	1,034

ที่มา : สถิติยางประเทศไทย

หมายเหตุ สำหรับปริมาณการนำเข้าในปี 1977-1983 มาจาก FAO Trade Yearbook ส่วนปี 1984 -1996 มาจากกรมศุลกากร และผลผลิตที่ผลิตได้ในปี 2539 มาจาก International Rubber Study Group

ตารางที่ 3 ปริมาณยางส่งออกทั้งหมด ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ยางแท่งเอสทีอาร์และอื่น ๆ ของประเทศไทย ปี 2520-2539

ปี	ปริมาณยางส่งออกทั้งหมด[1/] (เมตริกตัน)	ปริมาณยางส่งออก[2/]: ร้อยละ		
		ยางแผ่นรมควันชั้น 3 RSS 3	ยางแท่งเอสทีอาร์ STR	อื่น ๆ Others
2520	404,009	42.29	15.83	41.88
2521	441,780	47.69	15.81	36.50
2522	517,803	50.99	18.30	30.71
2523	456,802	47.14	19.72	33.14
2524	476,042	41.70	15.92	42.38
2525	546,690	49.06	14.61	36.33
2526	552,486	48.18	13.47	38.35
2527	595,585	51.37	12.95	35.68
2528	684,851	50.96	14.34	34.70
2529	755,157	53.58	13.94	32.48
2530	873,212	55.24	13.20	31.56
2531	937,701	50.28	13.02	36.70
2532	1,100,580	58.82	11.91	29.27
2533	1,150,790	55.20	12.43	32.37
2534	1,231,945	57.96	13.12	28.92
2535	1,412,850	58.72	16.89	24.39
2536	1,396,783	53.25	16.51	30.24
2537	1,604,963	52.66	21.05	26.29
2538	1,635,533	49.58	19.85	30.57
2539	1,762,990	54.11	19.66	26.23

ที่มา : [1/] สถิติยางประเทศไทย

[2/] กรมศุลกากร

DPU

ตารางที่ 4 มูลค่ายางส่งออกทั้งหมด ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ยางแท่งเอสทีอาร์และอื่น ๆ ของประเทศไทย ปี 2520-2539

ปี	มูลค่ายางส่งออกทั้งหมด[1/] (ล้านบาท)	มูลค่ายางส่งออก[2/] : ร้อยละ		
		ยางแผ่นรมควันชั้น 3 RSS3	ยางแท่งเอสทีอาร์ STR	อื่น ๆ Others
2520	6,202.2	42.60	16.36	41.04
2521	7,945.5	48.28	16.25	35.47
2522	12,269.4	50.79	19.01	30.20
2523	12,434.8	47.25	19.36	33.39
2524	10,581.0	43.21	16.34	40.45
2525	9,537.6	49.24	14.83	35.93
2526	11,847.0	47.75	13.34	38.91
2527	13,030.0	52.06	12.85	35.09
2528	13,573.5	50.43	14.47	35.10
2529	15,115.9	53.35	13.91	32.74
2530	20,539.2	54.82	12.96	32.23
2531	27,188.7	49.34	12.04	38.62
2532	26,431.7	58.26	10.98	30.76
2533	23,301.4	56.06	12.54	31.40
2534	25,228.5	57.07	12.90	30.03
2535	28,585.1	58.15	17.17	24.68
2536	29,183.1	51.23	15.81	32.96
2537	41,352.5	53.91	18.76	27.33
2538	59,567.3	50.60	20.41	28.99
2539	61,301.1	54.67	18.99	26.34

ที่มา : [1/] สถิติยางประเทศไทย

[2/] กรมศุลกากร

หมายเหตุ เฉพาะมูลค่าส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ปี 2539 มาจากสถิติยางประเทศไทย

DPU

สำหรับประเด็นที่จะใช้ในการศึกษาการส่งออกยางพาราจะแบ่งเป็น 2 ประเด็น คือ การส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และการส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทย เพราะยางแผ่นรมควันชั้น 3 เป็นยางพาราที่ส่งออกมากที่สุดและทำรายได้มากที่สุดของไทย ส่วนยางแท่งเอสทีอาร์เป็นที่ต้องการของตลาดเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ โดยมีสาเหตุมาจากยางแท่งเอสทีอาร์สามารถตรวจสอบคุณภาพได้ง่ายจึงเป็นที่ต้องการของตลาด เพราะฉะนั้นจึงนำประเด็นทั้งสองมาแยกศึกษาเพื่อจะได้ใช้เป็นลู่ทางในการพัฒนาตลาดส่งออก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรผู้เพาะปลูกให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

โดยในปี 2520 ประเทศไทยส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ปริมาณ 170,863.419 เมตริกตัน หรือร้อยละ 42.29 ของปริมาณส่งออกยางทั้งหมด คิดเป็นมูลค่า 2,641.8 ล้านบาท หรือร้อยละ 42.60 ของมูลค่าส่งออกยางทั้งหมด ส่วนในปี 2538 ประเทศไทยส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ปริมาณ 810,821.980 เมตริกตัน หรือร้อยละ 49.58 ของปริมาณส่งออกยางทั้งหมด คิดเป็นมูลค่า 30,140.9 ล้านบาท หรือร้อยละ 50.60 ของมูลค่าส่งออกยางทั้งหมด จนกระทั่งในปี 2539 ประเทศไทยส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 เพิ่มเป็นปริมาณ 954,029.569 เมตริกตัน หรือร้อยละ 54.11 ของปริมาณส่งออกยางทั้งหมด คิดเป็นมูลค่า 33,511.0 ล้านบาท หรือร้อยละ 54.67 ของมูลค่าส่งออกยางทั้งหมด (จากตารางที่ 3, 4, 5 และ 6)

สำหรับประเทศที่นำเข้ายางแผ่นรมควันชั้น 3 จากประเทศไทย ที่จะใช้ในการศึกษาได้แก่สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้ โดยในปี 2538 มีปริมาณส่งออกไปสาธารณรัฐประชาชนจีนปริมาณ 107,594.802 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่า 3,786.9 ล้านบาท , ญี่ปุ่นปริมาณ 250,294.974 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่า 9,411.8 ล้านบาท, สหรัฐอเมริกาปริมาณ 67,538.822 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่า 2,540.7 ล้านบาท และเกาหลีใต้ปริมาณ 38,870.410 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่า 1,493.3 ล้านบาท และในปี 2539 มีปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ไปสาธารณรัฐประชาชนจีนปริมาณ 268,018.362 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่า 9,035.1 ล้านบาท, ญี่ปุ่นปริมาณ 246,834.346 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่า 8,833.2 ล้านบาท, สหรัฐอเมริกาปริมาณ 64,829.107 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่า 2,361.6 ล้านบาท และเกาหลีใต้ปริมาณ 10,464.086 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่า 1,361.1 ล้านบาท (จากตารางที่ 5 และ 6)

และในปี 2520 ประเทศไทยส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ปริมาณ 63,953.373 เมตริกตัน หรือร้อยละ 15.83 ของปริมาณส่งออกยางทั้งหมด คิดเป็นมูลค่า 1,014.7 ล้านบาท หรือร้อยละ 16.36 ของมูลค่าส่งออกยางทั้งหมด ส่วนในปี 2538 ประเทศไทยส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ปริมาณ 324,724.537 เมตริกตัน หรือร้อยละ 19.85 ของปริมาณส่งออกยางทั้งหมด คิดเป็นมูลค่า 12,156.7 ล้านบาท หรือร้อยละ 20.41 ของมูลค่าส่งออกยางทั้งหมด จนกระทั่งในปี 2539 ประเทศไทย

ตารางที่ 5 ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปยังประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ปี 2520-2539

ปริมาณ : เมตริกตัน

ประเทศ / ปี	รวม	จีน	ญี่ปุ่น	สหรัฐอเมริกา	เกาหลีใต้	อื่นๆ
2520	170,863.419	5,249.939	76,499.147	30,819.661	4,879.947	53,414.725
2521	210,674.128	5,399.964	125,211.083	11,122.900	1,204.999	67,735.182
2522	264,023.961	9,450.000	156,510.532	6,794.971	3,299.986	87,968.472
2523	215,335.938	8,550.000	146,696.331	2,889.997	1,924.981	55,274.629
2524	198,488.010	7,250.000	150,321.439	3,115.993	2,719.992	35,080.586
2525	268,200.520	21,699.968	154,671.756	6,371.999	13,626.962	71,829.835
2526	266,181.685	35,659.927	139,119.795	11,932.998	10,464.086	69,004.879
2527	305,935.690	36,635.994	149,969.937	13,366.000	12,453.000	93,510.759
2528	348,966.764	50,623.998	155,685.666	12,897.239	14,332.000	115,427.861
2529	404,622.501	49,368.400	189,159.630	13,427.354	21,765.000	130,902.117
2530	482,369.022	94,936.444	210,756.406	11,023.884	16,825.688	148,826.600
2531	471,498.526	72,787.000	225,004.998	10,543.488	14,873.195	148,289.845
2532	647,387.368	153,370.875	248,354.672	7,968.580	20,282.670	217,410.571
2533	635,289.801	126,801.071	210,466.373	13,372.120	28,431.000	256,219.237
2534	714,014.398	147,513.494	242,980.830	31,066.887	28,668.200	263,784.987
2535	829,626.126	207,594.363	235,553.432	44,869.689	39,751.280	301,857.362
2536	743,830.958	183,646.279	220,433.979	55,294.689	36,693.260	247,762.751
2537	845,218.539	177,175.006	226,422.187	69,476.578	44,532.880	327,611.888
2538	810,821.980	107,594.802	250,294.974	67,538.822	38,870.410	346,522.972
2539	954,029.569	268,018.362	246,834.346	64,829.107	39,029.536	335,318.218

ที่มา : กรมศุลกากร

DPU

ตารางที่ 6 มูลค่าส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปยังประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ปี 2520-2539

มูลค่า : ล้านบาท

ประเทศ / ปี	รวม	จีน	ญี่ปุ่น	สหรัฐอเมริกา	เกาหลีใต้	อื่น ๆ
2520	2,641.8	83.4	1,187.4	476.3	74.0	820.7
2521	3,836.1	94.8	2,252.7	200.7	24.1	1,263.8
2522	6,231.4	216.7	3,659.8	156.8	76.0	2,122.1
2523	5,874.9	249.8	3,975.1	82.7	51.2	1,516.1
2524	4,572.2	142.6	3,518.2	76.9	55.0	779.5
2525	4,696.2	381.4	2,732.8	112.0	236.2	1,233.8
2526	5,656.7	776.8	3,006.2	263.1	203.4	1,407.2
2527	6,783.8	792.1	3,376.9	305.4	251.1	2,058.3
2528	6,845.2	982.4	3,093.4	257.4	276.3	2,235.8
2529	8,064.3	971.8	3,757.5	276.7	433.8	2,624.5
2530	11,258.6	2,247.4	4,861.5	260.5	407.6	3,481.6
2531	13,413.9	1,988.5	6,532.7	307.4	409.4	4,175.9
2532	15,398.1	3,603.7	6,019.1	196.3	456.5	5,122.5
2533	13,062.4	2,548.6	4,448.4	288.6	566.6	5,210.2
2534	14,398.0	2,935.5	4,946.9	631.2	568.0	5,316.4
2535	16,621.3	4,045.8	4,731.8	952.6	792.4	6,098.7
2536	14,949.3	3,608.3	4,492.3	1,130.9	722.4	4,995.4
2537	22,295.0	4,913.5	5,621.2	1,775.7	1,136.4	8,848.2
2538	30,140.9	3,786.9	9,411.8	2,540.7	1,493.3	12,908.2
2539	33,511.0	9,035.1	8,833.2	2,361.6	1,361.1	11,920.0

ที่มา : กรมศุลกากร

DPU

ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ เพิ่มขึ้นเป็นปริมาณ 346,586.044 หรือร้อยละ 19.66 ของปริมาณส่งออกยางทั้งหมด คิดเป็นมูลค่า 11,639.3 ล้านบาท หรือร้อยละ 18.99 ของมูลค่าส่งออกยางทั้งหมด (จากตารางที่ 3, 4, 7 และ 8)

สำหรับประเทศที่นำเข้ายางแท่งเอสทีอาร์จากประเทศไทย ที่จะใช้ในการศึกษาได้แก่ ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา โดยในปี 2538 มีปริมาณส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ไปญี่ปุ่นปริมาณ 97,467.520 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่า 3,674.4 ล้านบาท และสหรัฐอเมริกาปริมาณ 91,749.440 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่า 3,522.9 ล้านบาท และในปี 2539 มีปริมาณส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ไปญี่ปุ่นปริมาณ 106,888.430 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่า 3,619.6 ล้านบาท และสหรัฐอเมริกาปริมาณ 78,031.600 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่า 2,685.1 ล้านบาท (จากตารางที่ 7 และ 8)

จากที่กล่าวมาในข้างต้นยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้เข้าประเทศไทยมีมูลค่านับหลายหมื่นล้านบาท โดยในปี 2536 ทำรายได้ให้ประเทศเป็นอันดับ 8 คิดเป็นมูลค่า 29,183 ล้านบาท หรือร้อยละ 2.71 ของมูลค่ารวมสินค้าที่ส่งออกทุกรายการของประเทศไทย ส่วนในปี 2538 ทำรายได้ให้ประเทศ เป็นอันดับ 3 คิดเป็นมูลค่า 59,567 ล้านบาท หรือร้อยละ 4.24 ของมูลค่ารวมสินค้าที่ส่งออกทุกรายการของประเทศไทย มีอัตราการขยายตัวจากปี 2537 ร้อยละ 44.05 จนกระทั่งในปี 2539 ก็ยังคงทำรายได้ให้ประเทศเป็นอันดับ 3 คิดเป็นมูลค่า 61,301 ล้านบาท หรือร้อยละ 4.35 ของมูลค่ารวมสินค้าที่ส่งออกทุกรายการของประเทศไทย มีอัตราการขยายตัวจากปี 2538 ร้อยละ 2.91 ซึ่งเป็นมูลค่าส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์รวมกันคิดเป็นมูลค่า 45,150.3 ล้านบาท หรือร้อยละ 73.66 ของมูลค่าส่งออกยางทั้งหมด (จากตารางที่ 4, 6, 8 และ 9) สาเหตุที่ประเทศไทยสามารถขยายการผลิตและการส่งออกยางแผ่นรมควันเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา ไม่ได้เกิดจากความต้องการใช้ยางแผ่นรมควันของโลกเพิ่มขึ้นเพียงปัจจัยเดียวแต่ปัจจัยที่สำคัญคือประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซีย มีปริมาณการผลิตยางแผ่นรมควันรวมทั้งสองประเทศเคยสูงถึง 600,000 เมตริกตันได้ลดปริมาณการผลิตยางแผ่นรมควันลง และผลิตยางแท่งมากขึ้น ทำให้ไทยสามารถเข้าไปแทนตลาดยางแผ่นรมควันของทั้งสองประเทศได้ แต่คาดว่าในอนาคตภาวะการผลิตยางแผ่นรมควันของประเทศไทยจะลดลง เพราะเหตุผลหลายประการที่สำคัญ คือการขาดแรงงานสำหรับโรงงานยางแผ่นรมควัน ยางแผ่นรมควันจะใช้แรงงานมากกว่าโรงงานยางแท่งถึง 3 เท่า เมื่อกำลังการผลิตยางเท่ากัน ขาดแคลนไม้ฟืนหรือไม้ฟืนมีราคาสูงขึ้นมากเพราะทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น และการผลิตยางแผ่นรมควันเป็นก้อนขนาดใหญ่จะไม่ตรงกับความต้องการของโรงงานอุตสาหกรรมเนื่องจากยางรมควันก้อนขนาดใหญ่ไม่สะดวกในการปฏิบัติงาน ส่วนการผลิตยางแท่งนั้นจะมีโอกาสใช้มากขึ้น เนื่องจากใช้แรงงานน้อยกว่า รวมทั้งการใช้พลังงานอื่นซึ่งไม่ใช่ไม้ฟืน นอกจากนี้ยางแท่งยังมีขนาดพอเหมาะ

ตารางที่ 7 ปริมาณส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปยังประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ปี 2520-2539

ปริมาณ : เมตริกตัน

ประเทศ / ปี	รวม	ญี่ปุ่น	สหรัฐอเมริกา	อื่น ๆ
2520	63,953.373	29,219.379	17,579.995	17,153.999
2521	69,848.000	26,304.942	35,141.800	8,401.258
2522	94,759.250	43,882.000	38,681.750	12,195.500
2523	90,099.000	40,277.999	30,880.150	18,940.851
2524	75,796.692	36,927.692	34,597.000	4,272.000
2525	79,871.000	29,523.900	37,436.000	12,911.100
2526	74,423.000	21,546.800	45,139.400	7,736.800
2527	77,150.033	26,161.033	40,697.600	10,291.400
2528	98,202.850	34,049.800	49,838.350	14,314.700
2529	105,280.635	39,932.400	52,402.400	12,945.835
2530	115,263.810	40,673.400	50,746.740	23,843.670
2531	122,084.000	40,842.752	56,051.360	25,189.888
2532	131,047.000	43,173.533	51,138.320	36,735.147
2533	143,026.529	46,392.769	50,565.320	46,068.440
2534	161,585.338	60,396.890	54,719.700	46,468.748
2535	238,620.441	82,713.920	81,727.860	74,178.661
2536	230,571.073	89,387.745	72,665.850	68,517.478
2537	337,796.306	134,940.158	95,911.690	106,944.458
2538	324,724.537	97,467.520	91,749.440	135,507.577
2539	346,586.044	106,888.430	78,031.600	161,666.014

ที่มา : กรมศุลกากร

หมายเหตุ ปริมาณส่งออกยางแท่งรวมปี 2521 , 2523 , 2525 , 2526 , 2531 และ 2532 มาจากสถาบันวิจัยยาง

DPU

ตารางที่ 8 มูลค่าส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปยังประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ปี 2520-2539

มูลค่า : ล้านบาท

ประเทศ / ปี	รวม	ญี่ปุ่น	สหรัฐอเมริกา	อื่น ๆ
2520	1,014.7	463.7	275.1	275.9
2521	1,259.5	479.0	662.1	118.4
2522	2,332.2	1,105.2	942.4	284.6
2523	2,407.1	1,119.2	850.0	437.9
2524	1,729.0	871.2	772.8	85.0
2525	1,414.1	535.2	661.6	217.3
2526	1,580.6	490.0	995.7	94.9
2527	1,674.3	567.7	886.6	220.0
2528	1,964.1	686.4	992.9	284.8
2529	2,102.3	807.6	1,047.6	247.1
2530	2,661.9	938.5	1,177.0	546.4
2531	3,274.1	1,090.8	1,612.5	570.8
2532	2,902.3	1,009.1	1,168.9	724.3
2533	2,922.6	949.9	1,034.7	938.0
2534	3,253.9	1,209.1	1,110.1	934.7
2535	4,908.7	1,669.7	1,712.0	1,527.0
2536	4,613.3	1,765.7	1,481.2	1,366.4
2537	7,757.5	2,420.4	2,500.0	2,837.1
2538	12,156.7	3,674.4	3,522.9	4,959.4
2539	11,639.3	3,619.6	2,685.1	5,334.6

ที่มา : กรมศุลกากร

DPU

ตารางที่ 9 สินค้าออกสำคัญ 10 รายการแรกของไทย ปี 2536-2539

รายการ	มูลค่า : (ล้านบาท)				อัตราการขยายตัว : (ร้อยละ)			สัดส่วน : (ร้อยละ)			
	2536	2537	2538	2539	2537	2538	2539	2536	2537	2538	2539
1.เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ	65,271	94,590	131,242	167,674	44.92	38.75	27.76	6.97	8.32	9.34	11.90
2.เสื้อผ้าสำเร็จรูป	89,594	100,679	102,019	79,875	12.37	1.33	-21.71	9.56	8.85	7.26	5.67
3.ยางพารา	29,183	41,353	59,567	61,301	41.70	44.05	2.91	3.10	3.64	4.24	4.35
4.แผงวงจรไฟฟ้า	35,550	45,311	58,182	58,539	27.46	28.41	0.61	3.79	3.98	4.14	4.15
5.อัญมณีและเครื่องประดับ	43,495	47,089	52,499	54,273	8.26	11.49	3.38	4.64	4.14	3.74	3.85
6.ข้าว	32,959	39,187	48,627	50,735	18.90	24.09	4.34	3.52	3.45	3.46	3.60
7.กุ้งสดแช่เย็น แช่แข็ง	37,844	49,156	50,302	43,405	29.89	2.33	-13.71	4.04	4.32	3.58	3.08
8.รองเท้าและชิ้นส่วน	27,942	39,261	53,778	33,544	40.51	36.98	-37.62	2.98	3.45	3.83	2.38
9.น้ำตาลทราย	12,185	17,203	28,769	32,081	41.18	67.23	11.52	1.30	1.51	2.05	2.28
10.เครื่องปรับอากาศ	8,325	13,491	20,177	24,074	62.05	49.56	19.31	0.89	1.19	1.44	1.71
รวม 10 รายการ	382,347	487,319	605,162	605,500	27.45	24.18	0.06	40.79	42.86	43.08	42.97
อื่น ๆ	558,516	649,811	799,455	803,467	16.35	23.03	0.50	59.21	57.14	56.92	57.03
มูลค่ารวม	940,863	1,137,130	1,404,617	1,408,967	20.86	23.52	0.31	100	100	100	100

ที่มา : ศูนย์สถิติการพาณิชย์ โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

หมายเหตุ เฉพาะมูลค่าส่งออกยางพารามาจากสถาบันวิจัยยาง

BPU

และมีคุณสมบัติที่แน่นอนเฉพาะตัว ที่มีวิธีการตรวจสอบเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก จึงทำให้เป็นที่ต้องการของตลาดโลกมากขึ้นโดยเฉพาะตลาดในสหรัฐอเมริกาและยุโรป และจากโครงสร้างการผลิตยางพาราของไทยเป็นการผลิตเพื่อการส่งออก ทำให้สถานการณ์ราคายางของโลกมีอิทธิพลอย่างมากต่อรงคายางของไทย และยังขึ้นอยู่กับภาวะการแข่งขันของประเทศผู้ผลิตเพื่อการส่งออกยางพารา ค่าขนส่งยางไปต่างประเทศ ตลอดจนนโยบายการค้าระหว่างประเทศที่เป็นตลาดหลักที่สำคัญของไทย และภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่เป็นตลาดที่สำคัญของไทย ซึ่งมีตลาดหลักอยู่เพียงไม่กี่ประเทศ

โดยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (ปี 2540-2544) ได้มีแผนปรับปรุงคุณภาพยาง โดยมุ่งการผลิตยางแผ่นรมควันคุณภาพเดียว โดยเฉพาะยางแผ่นรมควันชั้น 3 และการพัฒนาการผลิตยางแท่งเอสทีอาร์เพื่อการส่งออกให้มากขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดโลกที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ประเทศไทยมีรายได้ในรูปของเงินตราต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อนำเงินเหล่านี้กับเข้ามาพัฒนาประเทศและช่วยลดปัญหาการขาดดุลการค้าของไทยได้อีกทางหนึ่ง

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาภาวะการผลิต การตลาด และการส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของไทย ในประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ
3. เพื่อพยากรณ์แนวโน้มปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ในช่วงปี 2540-2544

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์สามารถนำมาปรับปรุงแก้ไขนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการส่งออก เพื่อให้การส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของไทยสามารถแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ได้โดยไม่เสียเปรียบ

DPU

ขอบเขตของการศึกษา

1. จะศึกษาภาวะทั่วไปของการผลิต การตลาด และการส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2520-2539

2. การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ส่งออกยางพาราของประเทศไทย โดยแยกเป็นรายประเภท คือ

2.1 การส่งออกยางแผ่นรมควัน โดยจะศึกษาเฉพาะการส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้

2.2 การส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา

3. เพื่อศึกษาการพยากรณ์อุปสงค์ส่งออก ในช่วงปี พ.ศ. 2540-2544

3.1 ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้

3.2 อุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา ว่ามีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด

วิธีการศึกษา

การรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์อุปสงค์การส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยจะใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลา ระหว่างปี 2520-2539 ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ได้รวบรวมมาจาก สถาบันวิจัยยาง องค์การศึกษาเรื่องยางระหว่างประเทศ (International Rubber Study Group : IRSG) กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ธนาคารแห่งประเทศไทย กรมศุลกากร International Financial Statistics และบทความจากวารสารต่าง ๆ

DPU

การวิเคราะห์ข้อมูล

จะใช้ทั้งวิธีวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method)

1. **การวิเคราะห์เชิงพรรณนา จะเป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ทราบสภาพทั่วไปของการผลิต การตลาดและการส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทย ในรูปของตาราง ร้อยละ อัตราเฉลี่ย และการบรรยาย**

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

2.1 เพื่อทำการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อ

2.1.1 อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้

2.1.2 อุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา

โดยจะใช้สมการถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Method) หรือสมการการถดถอยเชิงซ้อนที่มีตัวแปรอิสระตั้งแต่สองตัวขึ้นไปเรียกว่าสมการการถดถอยพหุคูณ(Multiple Regression Method) ณ ระดับนัยสำคัญ .05 ในการวิเคราะห์ ตามความเหมาะสมของรูปแบบสมการ

2.2 เพื่อทำการพยากรณ์อุปสงค์ส่งออก

2.2.1 ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้

2.2.2 ยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา

โดยจะใช้สมการถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Method) ณ ระดับนัยสำคัญ .05 ช่วยในการวิเคราะห์

DPU

บทที่ 2

โครงร่างทางทฤษฎี

การตรวจสอบเอกสาร

1. จิรกรณ์ สวัสดิรักษ์ (2531) การวิเคราะห์โครงการรักษาเสถียรภาพราคาส่งออกยางพาราของภูมิภาคอาเซียน

วัตถุประสงค์ในการศึกษาเรื่องนี้คือ 1) เพื่อศึกษาถึงสภาพการผลิต การตลาด และการส่งออกยางพาราโดยทั่วไปของภูมิภาคอาเซียน 2) เพื่อศึกษาลักษณะการเปลี่ยนแปลงราคายางพาราในอดีตและแนวโน้มราคาในอนาคต 3) เพื่อวิเคราะห์ระบบและมาตรการมูลภัณฑ์กันชน เพื่อการรักษาเสถียรภาพราคาส่งออกยางพาราของภูมิภาคอาเซียน 4) เพื่อกำหนดข้อเสนอแนะนโยบาย และแนวทางสำหรับประเทศไทยในการรักษาเสถียรภาพราคาส่งออกยางพารา

วิธีการศึกษาข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาคือข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2509 จนถึงปี พ.ศ. 2528 โดยใช้แบบจำลองเศรษฐมิติในการกะประมาณอุปสงค์เพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลกของภูมิภาคอาเซียนโดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุดสองชั้น

จากการศึกษาค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ยางพาราเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลกของภูมิภาคอาเซียนต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาส่งออกที่แท้จริงของยางพาราต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาที่แท้จริงของยางสังเคราะห์ต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการส่งออกยางพาราของประเทศอื่นนอกภูมิภาคอาเซียนและต่อการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการส่งออกที่แท้จริงของโลก (รายได้ประชาชาติที่แท้จริงของโลก) ที่ไม่รวมภูมิภาคอาเซียน คำนวณค่าเฉลี่ยของตัวแปรทุกตัวมีค่าเท่ากับ -1.0661 , 0.0022 , -0.2996 และ 0.4103 ตามลำดับ กล่าวโดยสรุปปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์ยางพารา เพื่อการส่งออกของภูมิภาคอาเซียนมากที่สุด คือราคาส่งออกที่แท้จริงของยางพารา

2. ฉัตรชัย โชตนาการ (2524) การวิเคราะห์ความต้องการยางพาราของไทย

วัตถุประสงค์หลักของการศึกษาเรื่องนี้คือ 1) เพื่อศึกษาถึงการเคลื่อนไหวของราคา ปริมาณการผลิต ปริมาณส่งออกและปริมาณการใช้ภายในประเทศของยางพาราไทย 2) เพื่อศึกษาสภาวะของตลาดส่งออกที่สำคัญของยางพาราไทย 3) เพื่อศึกษาถึงสถานการณ์ตลาดของยางสังเคราะห์ในปัจจุบัน 4) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการยางพาราไทย 5) เพื่อเสนอแนะนโยบายด้านการเพิ่มความต้องการยางพาราไทยและกำหนดราคาที่จะมีผลนำไปสู่การเพิ่มรายได้จากการค้ายางพาราไทย

วิธีการศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลา ระหว่างปี พ.ศ. 2500 - 2521 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการยางพาราไทย จะใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้แบบจำลองสมการการถดถอยเชิงซ้อน

ผลการวิเคราะห์อุปสงค์ยางพาราเพื่อการส่งออกไปตลาดญี่ปุ่นนั้นพบว่าอุปสงค์ดังกล่าวมีความยืดหยุ่นต่อราคาในระดับสูงคือ -1.16 แสดงว่าถ้าหากปัจจัยอื่น ๆ ไม่เปลี่ยนแปลงแล้ว การเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกของยางไปยังตลาดญี่ปุ่นจะทำให้ปริมาณส่งออกลดลงในเปอร์เซ็นต์ที่มากกว่าเปอร์เซ็นต์การเพิ่มของราคา ซึ่งหมายความว่าประเทศไทยจะมีรายได้ลดลงจากการส่งออกไปสู่ตลาดญี่ปุ่น นอกจากนั้นแล้วค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อปัจจัยทดแทนการนำเข้ายางไทยในตลาดญี่ปุ่นก็มีค่าเป็นลบและมีค่าสูง ซึ่งหมายความว่าจะทำให้การส่งออกของยางไทยสู่ตลาดญี่ปุ่นลดลงในอัตราสูง ส่วนผลการวิเคราะห์อุปสงค์ของยางไทยเพื่อการส่งออกไปตลาดสหรัฐอเมริกานั้น พบว่ามีค่าความยืดหยุ่นต่อราคาค่อนข้างสูงเช่นเดียวกับความต้องในตลาดญี่ปุ่น แต่ขณะเดียวกันผลกระทบจากปัจจัยทดแทนการนำเข้ากลับเป็นไปในทางบวก แสดงว่าการส่งออกของยางไทยไปสู่ตลาดสหรัฐอเมริกานั้นไม่มีอุปสรรคในด้านสิ่งทดแทนการนำเข้าสู่ตลาดดังกล่าว ส่วนอุปสงค์ยางพาราไทยเพื่อการส่งออกไปตลาดอังกฤษนั้น จากการศึกษาพบว่าความยืดหยุ่นของสิ่งทดแทนสูง และมีเครื่องหมายเป็นบวก แต่ความยืดหยุ่นต่อราคาต่ำ และความยืดหยุ่นต่อรายได้ของความต้องการดังกล่าวก็เป็นไปในทางลบ และมีค่าสูงด้วย แสดงให้เห็นว่า แม้ว่าการส่งออกยางไทยไปตลาดลอนดอนจะไม่มีอุปสรรคจากการทดแทนนำเข้ายางจากประเทศอื่น แต่ผลทางรายได้ที่เป็นลบจะทำให้การส่งออกของยางไทยไปสู่ตลาดนี้ลดลง

3. นันทวรรณ ช่างคิด (2533) การศึกษาเพื่อวางแผนพัฒนายางธรรมชาติในประเทศไทย

วัตถุประสงค์ในการศึกษาเรื่องนี้คือ 1) ศึกษาถึงสภาพการผลิต การบริโภคในประเทศและการส่งออกยางพาราโดยทั่วไปของประเทศไทย 2) พยากรณ์อุปทานยางพาราของประเทศไทยและพยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออกยางพาราในปี พ.ศ. 2531-2535 และ 3) วิเคราะห์ถึงการผลิตยางธรรมชาติในอดีต เพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนายางธรรมชาติในอนาคตให้เหมาะสม และถูกต้อง

วิธีการศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลา ระหว่างปี พ.ศ. 2516 - 2530 เพื่อทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์จะใช้แบบจำลองการถดถอยเชิงซ้อนและใช้วิธีวิเคราะห์แบบกำลังสองน้อยที่สุดแบบธรรมดา และใช้สมการแนวโน้มเพื่อหาค่าตัวแปรแต่ละตัว เพื่อพยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออก

ผลการศึกษาค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ยางพาราเพื่อการส่งออกไปยังประเทศญี่ปุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงของราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 ต่อการเปลี่ยนแปลงของราคายางสังเคราะห์ และต่อการเปลี่ยนแปลงรายได้ต่อบุคคลของประชากรในประเทศญี่ปุ่นมีค่าเท่ากับ -0.242, 0.026 และ 2.102 ตามลำดับ กล่าวโดยสรุปปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์ยางพาราเพื่อการส่งออกไปยังประเทศญี่ปุ่นมาก คือการเปลี่ยนแปลงรายได้ต่อบุคคลของประชากรในประเทศญี่ปุ่น

ค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ยางพาราเพื่อการส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกาต่อการเปลี่ยนแปลงราคายางแท่ง และต่อการเปลี่ยนแปลงรายได้ต่อบุคคลประชากรในประเทศสหรัฐอเมริกามีค่าเท่ากับ 1.083 และ 5.057 ตามลำดับ กล่าวโดยสรุปปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกามาก คือการเปลี่ยนแปลงราคายางแท่ง

ส่วนผลการพยากรณ์อุปสงค์เพื่อการส่งออกยางธรรมชาติไปยังตลาดญี่ปุ่น และตลาดสหรัฐอเมริกา ในช่วงปี พ.ศ. 2531-2535 ปรากฏว่าอุปสงค์เพื่อการส่งออกยางพาราไปยังประเทศญี่ปุ่นเฉลี่ยปีละ 478,325 ตัน หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 4 ต่อปี และอุปสงค์เพื่อการส่งออกยางพาราไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาเฉลี่ยปีละ 117,761 ตัน หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 9 ต่อปี

4. วลี พร้อมปัญญา (2535) การวิเคราะห์เสถียรภาพการส่งออกยางพาราของไทย

วัตถุประสงค์ในการศึกษาเรื่องนี้คือ 1) เพื่อศึกษาถึงสภาพการผลิต การตลาด และการส่งออกยางพาราโดยทั่วไปของไทย 2) เพื่อศึกษาการขาดเสถียรภาพของราคาและปริมาณส่งออกยางพาราของไทย 3) เพื่อวิเคราะห์ระบบและมาตรการมูลภัณฑ์กันชน เพื่อการรักษาเสถียรภาพการส่งออกยางพาราของไทย 4) เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของมาตรการมูลภัณฑ์กันชนยางพาราส่งออกที่จะมีต่อราคา และรายได้ที่เกษตรกรชาวสวนยางจะได้รับ

วิธีการศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519-2533 โดยใช้แบบจำลองระบบสมการร่วม ซึ่งการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการ ใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุดสองชั้น เพื่อทำการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกไปยังตลาดนำเข้าของไทย

จากการศึกษาพบว่าค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ยางพาราเพื่อการส่งออกของไทยต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทย ต่อการเปลี่ยนแปลงของราคายางสังเคราะห์ที่ตลาดลอนดอน และต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการผลิตยางรถยนต์ของญี่ปุ่น คำนวณที่ค่าเฉลี่ยของตัวแปรทุกตัวมีค่าเท่ากับ -1.3096, 0.5765 และ 1.6851 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์เพื่อการส่งออกของไทยมากที่สุดคือปริมาณการผลิตยางรถยนต์ของญี่ปุ่น

5. โสภา เพชรกาฬ (2532) ความสัมพันธ์ของราคายางพาราในตลาดระดับต่าง ๆ ในประเทศไทย และปัจจัยที่มีผลกระทบ

วัตถุประสงค์ในการศึกษาเรื่องนี้คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการผลิต การตลาดและการส่งออกยางพาราของประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างราคายางพาราในตลาดระดับต่าง ๆ คือราคาที่ฟาร์ม ราคาขายส่งท้องถิ่น ราคาขายส่งกรุงเทพฯ และราคาส่งออก (F.O.B) ตลอดจนวิธีการกำหนดราคาของพ่อค้าคนกลาง และลักษณะของส่วนเหลื่อมการตลาดในตลาดระดับต่าง ๆ 3) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาที่ฟาร์ม ราคาขายส่งท้องถิ่น ราคาขายส่งกรุงเทพฯ และราคาส่งออก (F.O.B) ยางพาราของประเทศไทย

วิธีการศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515-2529 เพื่อทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคายางพาราในระดับต่าง ๆ จะใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้แบบจำลองสมการการถดถอยเชิงซ้อน

จากการศึกษานี้สรุปได้ว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อราคาส่งออก F.O.B ยางพาราของไทยก็คือ ราคายางในตลาดโลก และจะส่งผลกระทบมายังราคายางส่งออก ราคาขายส่ง และราคาในตลาดท้องถิ่นของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ดังนั้นแนวทางการแก้ไขเพื่อสร้างอำนาจการกำหนดราคายางในตลาดโลกโดยการที่ประเทศไทยควรร่วมมือกับประเทศผลิตรายใหญ่ๆ ของโลกในการควบคุมการผลิต และสต๊อกให้สอดคล้องกับอุปสงค์ส่วนทางด้านในประเทศก็ควรปรับปรุงเส้นทางการคมนาคมในแหล่งปลูกยางให้สามารถเข้าออกได้สะดวกขึ้น ประกอบกับส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพาราให้มากขึ้นด้วยทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดอุปสงค์ภายในประเทศหลายด้านมากขึ้น วิธีการดังกล่าวจะทำให้ราคายางภายในประเทศสูงขึ้นอย่างสม่ำเสมอ

6. อโนทัย งานทวี (2538) ผลกระทบจากการลดค่าเงินดอลล่าร์ต่ออุตสาหกรรมยางพาราของไทย

ผลการศึกษาค่าเงินดอลล่าร์ที่ตกต่ำมากเป็นประวัติการณ์ในช่วงต้นปี 2538 มานี้ มีผลกระทบกับธุรกิจการค้าทั่วโลกเพราะการค้าระหว่างประเทศนิยมใช้เงินสกุลนี้เป็นหลักในการซื้อขายอุตสาหกรรมยางพาราของประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการลดค่าเงินดอลล่าร์ตามสมควร กล่าวคือประมาณว่าประเทศไทยจะมีรายได้จากการส่งออกยางพาราลดลง ระหว่าง ม.ค.-ธ.ค. 2538 ประมาณ 1,800 ล้านบาท

คาดว่าวิกฤตการณ์ดังกล่าว มีผลให้มีการลงทุนผลิตภัณฑ์ยางภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการลงทุนจากญี่ปุ่น และมีแนวโน้มว่าจะมีการใช้เงินสกุลอื่นเพิ่มมากขึ้น สำหรับการค้าขายยางระหว่างประเทศในอนาคต

แนวคิดทางทฤษฎี

ความหมายและกฎของอุปสงค์

อุปสงค์สำหรับสินค้าหรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่ง หมายถึงปริมาณสินค้าหรือบริการชนิดนั้น ๆ ที่ผู้บริโภคประสงค์จะซื้อ ณ ระดับราคาต่าง ๆ ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ

คำว่าประสงค์จะซื้อหรือเต็มใจจะซื้อในทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึงความต้องการที่สามารถทำให้สำเร็จได้จริง และมีความตั้งใจจริงที่จะทำด้วย กล่าวคือมีเงินเพียงพอและตั้งใจที่จะซื้อสินค้า หรือบริการชนิดนั้นๆ (นวลทิพย์และคนอื่น ๆ , 2539 : 75)

กฎอุปสงค์ (Law of Demand) จะอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างราคากับปริมาณซื้อของสินค้าชนิดหนึ่ง โดยสมมติให้มีปัจจัยตัวอื่นๆ อยู่คงที่ ถ้าพิจารณาตามฟังก์ชั่นอุปสงค์จะอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างราคากับปริมาณเพียงสองตัวเท่านั้น โดยกฎว่าด้วยอุปสงค์จะอธิบายว่าเมื่อราคาของสินค้าชนิดหนึ่งสูงขึ้น ปริมาณซื้อของสินค้าชนิดนั้นจะลดลง แต่ถ้าราคาลดลง ปริมาณซื้อจะเพิ่มมากขึ้น แสดงว่าปริมาณซื้อของสินค้าชนิดไหนก็จะถูกกำหนดโดยราคาของสินค้าชนิดนั้นเพียงอย่างเดียว (ปรีดา, 2539 : 170)

ความยืดหยุ่นของอุปสงค์ (elasticity of demand) หมายถึงค่าที่ใช้วัดร้อยละของการเปลี่ยนแปลงปริมาณสินค้าที่จะมีผู้ต้องการเสนอซื้อ ณ ขณะใดขณะหนึ่ง ต่อร้อยละของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรอื่น ๆ ที่เป็นตัวกำหนดปริมาณเสนอซื้อนั้น ๆ ซึ่งที่จะใช้ในการศึกษาคือความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคา ความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อรายได้ และความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคาสินค้าชนิดอื่น ๆ

1. ความยืดหยุ่นอุปสงค์ต่อราคา (price elasticity of demand) หมายถึงเมื่อราคาสินค้าเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณซื้อสินค้าเปลี่ยนแปลงไปร้อยละเท่าไร โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ ซึ่งสามารถเขียนสูตรได้ดังนี้

$$\varepsilon P_x = \frac{\text{ร้อยละของการเปลี่ยนแปลงปริมาณเสนอซื้อ } (Q_x)}{\text{ร้อยละของการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้า } (P_x)} = \frac{\%\Delta Q_x}{\%\Delta P_x} = \frac{\Delta Q_x . P_x}{\Delta P_x . Q_x}$$

โดยทั่วไปค่าสัมประสิทธิ์ของความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคาจะมีค่าเป็นลบเสมอ เนื่องจากราคาและปริมาณความต้องการซื้อ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกัน แต่ถ้าค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นบวก ลักษณะดังกล่าวจะเป็นสินค้าที่ขัดกับกฎอุปสงค์ สินค้าชนิดนี้จะเป็นสินค้า Giffen goods คือสินค้าที่ไม่เป็นไปตามกฎอุปสงค์

สำหรับค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคา สามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ประเภทด้วยกัน คือ

1.1 เมื่อ $\varepsilon P_x = 0$ หมายความว่าอุปสงค์ไม่มีความยืดหยุ่นเลย (perfectly inelastic) ในกรณีนี้ถ้าราคาสินค้าเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะไม่ทำให้ปริมาณเสนอซื้อเปลี่ยนแปลงไปแม้แต่น้อย

1.2 เมื่อ $1 < \varepsilon P_x < 0$ หมายถึงอุปสงค์มีความยืดหยุ่นน้อย (inelastic) เป็นกรณีที่ราคาสินค้าเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณเสนอซื้อเปลี่ยนแปลงน้อยกว่าร้อยละ 1 กล่าวคือถ้าราคาลดลง ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย และถ้าราคาสูงขึ้น ผู้บริโภคก็มิได้ลดการซื้อสินค้านั้นลงมากนัก นั่นคือปริมาณเสนอซื้อของสินค้าชนิดนี้มีการตอบสนองเพียงเล็กน้อยต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้า ทั้งนี้เนื่องจากสินค้าประเภทนี้เป็นสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าราคาจะเปลี่ยนแปลงอย่างไรก็จำเป็นต้องใช้สินค้าชนิดนี้เพียงแต่อาจเพิ่มหรือลดปริมาณบ้างเล็กน้อย

1.3 เมื่อ $\varepsilon P_x = 1$ ที่เรียกว่าความยืดหยุ่นเอกภาพ (unitary elastic) เป็นกรณีที่ราคาสินค้าเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณเสนอซื้อเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 เท่ากัน ดังนั้นรายได้จากการขายสินค้าชนิดนั้นจะคงที่ ไม่ว่าราคาสินค้าจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรก็ตาม

1.4 เมื่อ $1 < \varepsilon P_x < \infty$ หมายความว่าอุปสงค์มีความยืดหยุ่นสูง (elastic) เป็นกรณีที่ราคาสินค้าเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณเสนอซื้อเปลี่ยนแปลงไปมากกว่าร้อยละ 1 อุปสงค์ของสินค้าประเภทนี้มีการตอบสนองสูงต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้า กล่าวคือราคาสินค้าลดลงเพียงเล็กน้อย ปริมาณเสนอซื้อจะเพิ่มขึ้นอย่างมาก หรือถ้าราคาสินค้าสูงขึ้นเพียงเล็กน้อยปริมาณเสนอซื้อก็จะลดลงอย่างมาก

1.5 เมื่อ $\varepsilon P_x > \infty$ หมายถึงอุปสงค์มีความยืดหยุ่นอย่างสมบูรณ์ (perfectly elastic) ในกรณีนี้ปริมาณซื้อจะเพิ่มขึ้นโดยไม่จำกัดเมื่อผู้ผลิตขายตามราคาที่กำหนดโดยตลาด หรือลดราคาลง แต่ถ้าผู้ขายขึ้นราคาแม้เพียงเล็กน้อย เขาจะพบว่าปริมาณซื้อลดลงเหลือศูนย์

2. ความยืดหยุ่นอุปสงค์ต่อรายได้ (income elasticity of demand) หมายถึงเมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณซื้อสินค้าเปลี่ยนแปลงไปร้อยละเท่าไร โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ ซึ่งสามารถเขียนสูตรได้ดังนี้

$$\varepsilon Y = \frac{\text{ร้อยละของการเปลี่ยนแปลงปริมาณเสนอซื้อ } (Q_x)}{\text{ร้อยละของการเปลี่ยนแปลงรายได้ } (Y)} = \frac{\%\Delta Q_x}{\%\Delta Y} = \frac{\Delta Q_x . Y}{\Delta Y . Q_x}$$

ถ้าเป็นสินค้าประเภท Normal Goods คือสินค้าทั่วไปหมายความว่าเมื่อระดับรายได้เพิ่มสูงขึ้นก็จะทำการบริโภคเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน ค่าของ εY จะมีเครื่องหมายเป็นบวก

แต่ถ้าสินค้าเป็นสินค้าที่ผู้บริโภคทำการบริโภคอยู่เมื่อตนมีรายได้ในระดับต่ำ แต่เมื่อมีรายได้เพิ่มมากขึ้นผู้บริโภคจะหันไปบริโภคสินค้าอื่นแทน เป็นสินค้าประเภท Inferior Goods คือสินค้าด้อยคุณภาพ εY จะมีค่าเป็นลบ

ในกรณีที่สินค้านั้นเป็นสินค้าจำเป็น (necessary goods) ถ้ารายได้เปลี่ยนแปลงไปปริมาณอุปสงค์จะเปลี่ยนแปลงไปไม่มากนัก ดังนั้นค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ประเภทนี้จะอยู่ระหว่าง 0 กับ 1 หรือที่เรียกว่ามีความยืดหยุ่นน้อย ค่าความยืดหยุ่นยิ่งน้อยเท่าไร แสดงว่าสินค้านั้นยิ่งมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตมากขึ้นเท่านั้น

กรณีสินค้าฟุ่มเฟือย (luxury goods) ถ้ารายได้ของผู้บริโภคเปลี่ยนไปเพียงเล็กน้อยปริมาณอุปสงค์สำหรับสินค้าประเภทนี้จะเปลี่ยนไปอย่างมาก เช่นรายได้เพิ่มขึ้นเล็กน้อยแต่ความต้องการซื้อสินค้าดังกล่าวจะเพิ่มขึ้นอย่างมาก ความยืดหยุ่นของอุปสงค์สำหรับสินค้าดังกล่าวจึงมีค่ามากกว่า 1

DPU

3. ความยืดหยุ่นไขว้ของอุปสงค์ (cross price elasticity of Demand) หมายถึงเมื่อราคาของสินค้าอื่น ๆ เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณซื้อสินค้าเปลี่ยนแปลงไปร้อยละเท่าไร โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ ซึ่งสามารถเขียนสูตรได้ดังนี้

$$\varepsilon P_y = \frac{\text{ร้อยละของการเปลี่ยนแปลงปริมาณเสนอซื้อ } (Q_x)}{\text{ร้อยละของการเปลี่ยนแปลงราคาของสินค้าอื่น ๆ } (P_y)} = \frac{\%\Delta Q_x}{\%\Delta P_y} = \frac{\Delta Q_x \cdot P_y}{\Delta P_y \cdot Q_x}$$

ในกรณีของสินค้าที่ใช้ทดแทนกันได้ ค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นไขว้จะมีเครื่องหมายเป็นบวก (positive coefficient) ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นไขว้หากมีค่ามากเท่าไร ก็แสดงว่าสินค้า 2 ชนิดนั้นใช้ทดแทนกันได้อย่างสมบูรณ์มากขึ้นเท่านั้น

ในกรณีของสินค้าที่ต้องใช้ควบคู่กัน (negative coefficient) ส่วนค่าสัมบูรณ์ของความยืดหยุ่นไขว้หากมีค่ามากเท่าไร ก็แสดงว่าสินค้า 2 อย่างนั้นใช้ประกอบกันมากเท่านั้น สินค้าที่ไม่มีความสัมพันธ์กันจะมีความยืดหยุ่นไขว้เป็นศูนย์

แบบจำลองทางเศรษฐมิติของอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทย โดยแยกออกเป็น 2 รายการดังนี้

1. อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้

1.1 อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน

$Qcb_t = f(Pcb_t, Pmb_t, Yc_t)$

กำหนดให้

Qcb_t = ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปีที่ t (เมตริกตัน)

Pcb_t = ราคาส่งออกF.O.Bยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปีที่ t (บาท/ก.ก.)

Pmb_t = ราคาส่งออก F.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ณ ตลาดกัวลาลัมเปอร์มาเลเซีย ในปีที่ t (บาท/ก.ก.)

Yc_t =ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปีที่ t (Billion of Yuan)

1.2 อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น

$Qjb_t = f(Pjb_t, Pmb_t, Yj_t)$

กำหนดให้

Qjb_t = ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น ในปีที่ t (เมตริกตัน)

Pjb_t = ราคาส่งออกF.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น ในปีที่ t (บาท/ก.ก.)

Pmb_t = ราคาส่งออก F.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ณ ตลาดกัวลาลัมเปอร์มาเลเซีย ในปีที่ t (บาท/ก.ก.)

Yj_t = ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศญี่ปุ่น ในปีที่ t (Billions of Yen)

1.3 อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา

$Qub_t = f(Pub_t, Pmb_t, Yu_t)$

กำหนดให้

Qub_t = ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ในปีที่ t (เมตริกตัน)

Pub_t = ราคาส่งออก F.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ในปีที่ t (บาท/ก.ก.)

Pmb_t = ราคาส่งออก F.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ณ ตลาดกัวลาลัมเปอร์มาเลเซีย ในปีที่ t (บาท/ก.ก.)

Yu_t = ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศสหรัฐอเมริกา ในปีที่ t (Billions of US Dollars)

1.4 อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้

$Qkb_t = f(Pkb_t, Pmb_t, Yk_t)$

กำหนดให้

Qkb_t = ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ ในปีที่ t (เมตริกตัน)

Pkb_t = ราคาส่งออก F.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ ในปีที่ t (บาท/ก.ก.)

Pmb_t = ราคาส่งออก F.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ณ ตลาดกัวลาลัมเปอร์มาเลเซีย ในปีที่ t (บาท/ก.ก.)

Yk_t = ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศเกาหลีใต้ ในปีที่ t (Millions of Won)

DPU

2. อุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา

2.1 อุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น

$Qjd_t = f(Pjd_t, Pmd_t, Yj_t)$

กำหนดให้

Qjd_t = ปริมาณส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น ในปีที่ t (เมตริกตัน)

Pjd_t = ราคาส่งออกF.O.B ยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น ในปีที่ t (บาท/ก.ก.)

Pmd_t = ราคาส่งออก F.O.B ยางแท่ง SMR ณ ตลาดกัวลาลัมเปอร์มาเลเซีย ในปีที่ t (บาท/ก.ก.)

Yj_t = ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศญี่ปุ่น ในปีที่ t (Billions of Yen)

2.2 อุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา

$Qud_t = f(Pud_t, Pmd_t, Yu_t)$

กำหนดให้

Qud_t = ปริมาณส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ในปีที่ t (เมตริกตัน)

Pud_t = ราคาส่งออกF.O.B ยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ในปีที่ t (บาท/ก.ก.)

Pmd_t = ราคาส่งออก F.O.B ยางแท่ง SMR ณ ตลาดกัวลาลัมเปอร์มาเลเซีย ในปีที่ t (บาท/ก.ก.)

Yu_t = ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศสหรัฐอเมริกา ในปีที่ t (Billions of US Dollars)

3. แบบจำลองการพยากรณ์ด้วยสมการการถดถอยบนเวลาอย่างง่าย รูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่ต้องการพยากรณ์กับเวลาเมื่อใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอย อาจแสดงได้ด้วยสมการหรือที่เรียกกันว่าแบบจำลอง (Model) ได้ดังต่อไปนี้

$X = a + bT$

กำหนดให้

X คือ ข้อมูลที่ต้องการพยากรณ์

T คือ เวลา

a คือ จุดตัดบนแกน Y (Y-Intercept) หรือจุดเริ่มต้นของการนำข้อมูลมาพิจารณาวิเคราะห์

b คือ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression Coefficient) หรือ ค่าความชัน

DPU

สมมติฐานของการศึกษา

อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของไทย โดยปริมาณส่งออกขึ้นอยู่กับราคาส่งออก F.O.B, ราคาส่งออก F.O.B ของประเทศอื่น และรายได้ของประเทศที่นำเข้ายางพารา โดยการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่ออุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของไทยในประเทศผู้นำเข้า มีดังนี้

1. ราคาส่งออก F.O.B จะมีผลต่อปริมาณส่งออกในทิศทางตรงกันข้าม เพราะถ้าสินค้ายิ่งมีราคาแพงเท่าไร ปริมาณสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการซื้อจะยิ่งน้อยเท่านั้น ตรงกันข้าม สินค้ายิ่งมีราคาถูกลงเท่าไรปริมาณสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการซื้อจะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น

2. ราคาส่งออก F.O.B ของประเทศอื่น จะมีผลต่อปริมาณสินค้าที่ผู้บริโภคประสงค์จะซื้อเพียงไรขึ้นอยู่กับว่าสินค้าอื่นๆ ดังกล่าวเป็นสินค้าที่ใช้ทดแทนกันได้หรือเป็นสินค้าที่ต้องใช้ประกอบกัน ถ้าเป็นสินค้าที่ใช้ทดแทนกันได้เมื่อสินค้าชนิดหนึ่งมีราคาสูงขึ้นก็จะทำให้ปริมาณขายของสินค้าอีกชนิดหนึ่งเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน ในกรณีที่เป็นสินค้าที่ต้องใช้ประกอบกันเมื่อสินค้าชนิดหนึ่งมีราคาสูงขึ้นก็จะมีผลทำให้ปริมาณขายของสินค้าอีกชนิดหนึ่งลดลง ในทิศทางตรงกันข้าม

3. การเปลี่ยนแปลงของรายได้ จะมีผลต่อปริมาณส่งออกของไทยในทิศทางเดียวกัน เพราะผู้บริโภคที่มีรายได้สูงย่อมจะสามารถซื้อสินค้าที่มีราคาแพงกว่าและในจำนวนที่มากกว่าผู้บริโภคที่มีรายได้ต่ำ โดยทั่วไปเมื่อประชากรมีรายได้สูงขึ้น ความต้องการสินค้าและบริการจะเปลี่ยนไป คือมักจะลดการบริโภคสินค้าราคาถูก และขณะเดียวกันก็หันไปบริโภคสินค้าราคาแพง สำหรับกรณีศึกษาจะใช้ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น (Gross National Product เรียกย่อว่า GNP) เป็นรายได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์

บทที่ 3

ภาวะการผลิต การตลาดและการส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น3และยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทย

ภาวะการผลิต

สภาพทั่วไป

ยางพารา (Hevea brasiliensis) เป็นไม้ยืนต้นมีถิ่นกำเนิดในแถบลุ่มน้ำอเมซอน ประเทศบราซิล และประเทศเปรู ทวีปอเมริกาใต้ สำหรับการปลูกยางพาราในประเทศไทยไม่มีหลักฐานหรือประวัติที่แน่นอนว่า เริ่มปลูกกันเมื่อไร จากหลักฐานที่ปรากฏอยู่ ปรากฏว่าเมื่อปี พ.ศ. 2442 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 พระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี (คอซิมบี้ ณ ระนอง) เจ้าเมืองตรัง ได้เป็นผู้นำพันธุ์ยางจากประเทศมลายู มาปลูกที่อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง เป็นครั้งแรก ท่านได้รับการยกย่อง และให้เกียรติเป็น " บิดาแห่งยางพาราไทย "

ต่อมาในปี พ.ศ. 2454 หลวงราชไมตรี (ปูม ปุณศรี) ได้นำพันธุ์ยางไปปลูกที่จังหวัดจันทบุรี ทำให้เป็นแบบอย่างของราษฎร จึงได้มีการนำเมล็ดยาง และต้นยางจากประเทศมาเลเซียเข้ามาปลูกในท้องที่จังหวัดตรัง จันทบุรี และนราธิวาส และได้ยึดถือการทำสวนยางเป็นอาชีพและแพร่กระจายขยายไปอย่างรวดเร็ว แหล่งปลูกยางที่สำคัญของไทยอยู่ในภาคใต้ 14 จังหวัด ได้แก่สงขลา นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ตรัง นราธิวาส ยะลา กระบี่ พังงา พัทลุง ปัตตานี สตูล ชุมพร ภูเก็ต และระนอง และในภาคตะวันออก 8 จังหวัด ได้แก่ระยอง จันทบุรี ตราด ชลบุรี ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครนายก และสระแก้ว ทั้งภาคใต้ และภาคตะวันออกเป็นแหล่งปลูกยางเก่า สำหรับในปัจจุบันมีการขยายการปลูกยางไปแหล่งใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 19 จังหวัด ได้แก่บุรีรัมย์ อุดรธานี หนองคาย นครพนม เลย ศรีสะเกษ สุรินทร์ หนองบัวลำภู สกลนคร มุกดาหาร อุบลราชธานี ยโสธร อำนาจเจริญ ขอนแก่น ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ มหาสารคาม นครราชสีมา และชัยภูมิ ภาคตะวันตก 3 จังหวัด คือประจวบคีรีขันธ์ กาญจนบุรี และราชบุรี นอกนั้นยังมีขยายพื้นที่ปลูกไปทางภาคเหนืออีก 8 จังหวัด คือเพชรบูรณ์ ตาก พิษณุโลก แพร่ สุโขทัย อุตรดิตถ์ เชียงราย และพะเยา

DPU

โดยในปี 2520 ประเทศไทยมีเนื้อที่เพาะปลูกยางพารา 9,270,000 ไร่ ให้ผลผลิตทั้งหมด 430,886 เมตริกตัน มีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 46.48 ก.ก.ต่อไร่ ส่วนปี 2538 ประเทศไทยมีเนื้อที่เพาะปลูกเพิ่มเป็น 12,183,000 ไร่ ให้ผลผลิต 1,804,788 เมตริกตัน มีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 148.14 ก.ก.ต่อไร่ จนกระทั่งในปี 2539 มีเนื้อที่เพาะปลูกเพิ่มเป็น 12,238,000 ไร่ มีอัตราการขยายตัวจากปี 2538 ร้อยละ 0.45 ให้ผลผลิตทั้งหมด 1,923,000 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวจากปี 2538 ร้อยละ 6.55 มีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 157.13 ก.ก. มีอัตราการขยายตัวจากปี 2538 ร้อยละ 6.07 (จากตารางที่ 10)

ภาวะการผลิตยางแผ่นรมควัน

การผลิตยางแผ่นรมควัน ประกอบด้วยการรวบรวมน้ำยางสดจากสวนกรองน้ำยางด้วยแร่งกรองเบอร์ 40, 60, 80 เมช[2] เพื่อแยกสิ่งสกปรก และสิ่งเจือปนมาในน้ำยางออก บรรจุน้ำยางลงถังพัก เพื่อรวมน้ำยางที่มาจากหลาย ๆ แห่งให้ผสมเป็นเนื้อเดียวกัน และเพื่อให้โอกาสสิ่งเจือปนที่อาจหลงเหลืออยู่ได้ตกตะกอนลงก้นถังต่อไปจึงเจือจางน้ำยางให้เหมาะสมในการทำให้จับเป็นก้อนยางที่เหมาะกับกระบวนการขั้นต่อไป เมื่อเจือจางน้ำยางตามต้องการแล้ว จึงเติมกรดฟอร์มิคให้น้ำยางจับตัวแล้วจึงรีดก้อนยางให้เป็นแผ่นด้วยเครื่องรีด ซึ่งมี 2 แบบ คือแบบมือหมุนที่ชาวสวนนิยมใช้กัน และแบบใช้เครื่องยนต์ฉุดเป็นแบบที่โรงงานใช้ยางที่รีดได้จะมีความหนาประมาณ 2 - 3 ม.ม. ถูกนำไปผึ่งในที่ร่ม อากาศถ่ายเทสะดวกเพื่อให้สะเด็ดน้ำจากนี้จึงนำไปรมควันให้แห้งในโรงรมควันที่ปกติใช้วิธีการเผาไหม้ไม้อาศัยควันไฟรมให้ยางแห้งที่อุณหภูมิประมาณ 50° - 60° ซ. ซึ่งจะใช้เวลาประมาณ 4 - 10 วัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความหนา และปริมาณของแผ่นยางที่บรรจุในโรงรมยาง ตลอดจนการระบายความชื้นของโรงรมยางที่รมควันแห้งแล้วจะถูก คัดเลือกเพื่อจัดชั้นด้วยการตรวจดูด้วยสายตา (visual grading) เป็นชั้นต่าง ๆ คือยางแผ่นรมควันชั้น 1, 2, 3, 4 และ 5 ขั้นสุดท้าย คือการอัดเป็นก้อนน้ำหนักก้อนละประมาณ 100 กก. ฉาบ หรือเคลือบก้อนยางด้วยสารละลายยางผสมกับแป้งเพื่อป้องกันก้อนยางติดกัน ภาพที่ 1 เป็นผังแสดงการผลิตยางแผ่นรมควัน

---

[2] เมช (MESH) เป็นหน่วยใช้บอกขนาดรูตะแกรง (แร่ง) คือตัวเลขที่ระบุ หมายถึงจำนวนรูของความยาวของตะแกรง 1 นิ้ว เช่น 60 เมช หมายถึง ตะแกรงที่มี 60 รู ต่อความยาวตะแกรง 1 นิ้ว

ตารางที่ 10 เนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิตทั้งหมด และผลผลิตต่อไร่ ของไทย ปี 2520-2539

อัตราการขยายตัว : ร้อยละ

ปี	เนื้อที่เพาะปลูก[1/] (ไร่)	ผลผลิตทั้งหมด[2/] (เมตริกตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัมต่อไร่)	เนื้อที่เพาะปลูก	ผลผลิตทั้งหมด	ผลผลิตต่อไร่
2520	9,270,000	430,886	46.48	–	–	–
2521	9,420,000	466,968	49.57	1.62	8.37	6.65
2522	9,570,000	534,343	55.84	1.59	14.43	12.63
2523	9,610,000	499,372	51.96	0.42	-6.54	-6.93
2524	9,870,000	502,001	50.86	2.71	0.53	-2.12
2525	10,001,000	562,210	56.22	1.33	11.99	10.93
2526	10,143,000	587,975	57.97	1.42	4.58	3.14
2527	10,571,000	629,189	59.52	4.22	7.01	2.28
2528	10,562,000	721,781	68.34	-0.09	14.72	14.81
2529	10,749,000	782,120	72.76	1.77	8.36	6.47
2530	10,939,000	921,558	84.25	1.77	17.83	15.78
2531	11,226,000	974,879	86.84	2.62	5.79	3.08
2532	11,379,000	1,178,388	103.56	1.36	20.88	19.25
2533	11,527,000	1,275,104	110.62	1.30	8.21	6.82
2534	11,683,000	1,340,596	114.75	1.35	5.14	3.73
2535	11,837,000	1,530,941	129.34	1.32	14.20	12.71
2536	12,060,000	1,553,384	128.80	1.88	1.47	-0.41
2537	12,124,000	1,717,859	141.69	0.53	10.59	10.00
2538	12,183,000	1,804,788	148.14	0.49	5.06	4.55
2539	12,238,000	1,923,000	157.13	0.45	6.55	6.07

ที่มา : [1/] แนวทางพัฒนายางพารา ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8

[2/] สถิติยางประเทศไทย

หมายเหตุ : เนื้อที่เพาะปลูกปี 2539 เป็นการประมาณการ และผลผลิตทั้งหมดปี 2539 มาจาก IRSG

DRAFT

ภาพที่ 1 ผังแสดงการผลิตยางแผ่นรมควัน

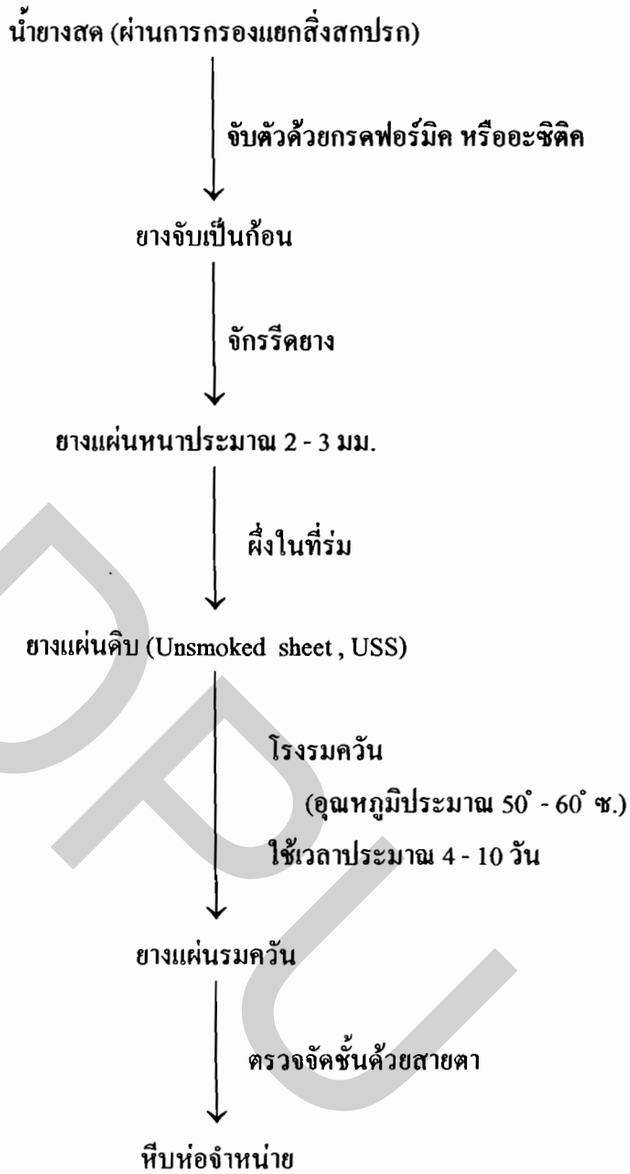

ที่มา : เอกสารวิชาการเรื่องยาง สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตราฐานยางแผ่นรมควันชั้น 3 (RSS3) เมื่อตรวจดูด้วยสายตาจะมีเชื้อราสนิม ราแดง หรือราแห้งได้ไม่เกินร้อยละ 10 ยางแผ่นรมควันชั้นนี้ มีสีไม่ใส มีฟองอากาศเล็ก ๆ และมีผงเปลือกยางปนเล็กน้อยได้ แต่ต้องแห้ง เหนียว ไม่มีตำหนิ ไม่พุพอง ไม่มีทราย สิ่งสกปรกหรือสารอื่น ๆ ปนขณะทำการห่อยาง

DPU

ยางแท่ง (Block Rubber or Technically Specified Rubber, TSR)

ยางแท่ง หรือยางที่ผลิตโดยมีวิธีการระบุคุณภาพมาตรฐาน เป็นยางที่ประเทศมาเลเซียได้ริเริ่มขึ้นเมื่อประมาณ ปี 2508 โดยมีเหตุผลเพื่อการปรับปรุงรูปแบบของการผลิตยางธรรมชาติให้ลดระยะเวลาของการผลิต มีการตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐานสากล และจำแนกชั้นโดยวิธีการในห้องปฏิบัติการ และตามข้อกำหนดสากล หีบห่อให้เหมาะสมกับการขนส่ง และการนำไปใช้งาน

ยางแท่งของแต่ละประเทศจะมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น

SMR - Standard Malaysian Rubber

SIR - Standard Indonesian Rubber

STR - Standard Thai Rubber

แม้จะเรียกชื่อต่าง ๆ กัน แต่คุณภาพของยางแท่งในเกรดเดียวกันจะเหมือนกันเพราะทุกประเทศต่างใช้มาตรฐานการจำแนกชั้น ตลอดจนวิธีการสากลเช่นเดียวกัน

วัตถุดิบที่ใช้ผลิตยางแท่ง ใช้ได้ทั้งน้ำยางสดจากสวน และยางแห้งที่จับตัวแล้ว หลักการสำคัญของวิธีการผลิตยางแท่ง คือมีขั้นตอนการตัดย่อยก้อนยางให้เป็นเม็ด หรือชิ้นเล็ก ๆ อย่างรวดเร็ว ล้าง อบแห้ง และอัดเป็นแท่งสี่เหลี่ยม

การผลิตยางแท่งของไทย

ประเทศไทยเริ่มผลิตยางแท่งในปี 2511 ตามโครงการพัฒนายาง ซึ่งได้รับความช่วยเหลือจากองค์การสหประชาชาติ และให้เอกชนจดทะเบียนเป็นผู้ผลิตยางแท่งได้ โดยอยู่ในความควบคุมของสถาบันวิจัยยาง

วิธีการโดยสังเขปในการจำแนกชั้นยางแท่ง คือเมื่อผลิตได้ยางแท่งในขั้นก่อนห่อด้วยพลาสติกจะทำการสุ่มตัวอย่างแท่งยาง 10% ของชุดผลิต การตัดตัวอย่าง ให้ตัดที่มุมทแยงของแท่งยาง 2 มุม รวมเก็บตัวอย่างแท่งละไม่ต่ำกว่า 250 กรัม ตัวอย่างยางเหล่านี้จะถูกนำไปตรวจสอบสมบัติต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ได้แก่

1. ปริมาณผง (dirt content)
2. ปริมาณเถ้า (ash content)
3. ปริมาณไนโตรเจน (nitrogen content)
4. ปริมาณสิ่งระเหย (volatile matter content)
5. ความอ่อนตัวเริ่มแรก และดัชนีความอ่อนตัวของยาง (initial plasticity, Po ; and plasticity retention index, PRI)

DPU

134950

สำหรับในประเทศไทย การผลิตยางแท่งมีชั้นต่าง ๆ 5 ชั้น คือยางแท่ง STR 5L , 5 , 10 , 20 และ 50 (จากตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 การกำหนดขีดจำกัดของคุณสมบัติยางแท่งเอสทีอาร์ชั้นต่างๆ

คุณสมบัติ		ชั้นยางแท่งเอสทีอาร์				
		5L	5	10	20	50
เปอร์เซ็นต์สิ่งสกปรก						
(ใช้แร่งขนาด 325 เมช)	ไม่เกิน	0.05	0.05	0.10	0.20	0.50
เปอร์เซ็นต์เถ้า	ไม่เกิน	0.60	0.60	0.75	1.00	1.50
เปอร์เซ็นต์ไนโตรเจน	ไม่เกิน	0.60	0.60	0.60	0.60	0.60
เปอร์เซ็นต์สิ่งระเหย[1/]	ไม่เกิน	0.80	0.80	0.80	0.80	0.80
ดัชนีความอ่อนตัว	ไม่ต่ำกว่า	60	60	50	40	30
ค่าความอ่อนตัวเริ่มแรก	ไม่ต่ำกว่า	30	30	30	30	30
สียางเทียบโดยโลวิบอนด์	ไม่เกิน	6.0	-	-	-	-
รหัสชั้นใช้สี		เขียนอ่อน	เขียนอ่อน	น้ำตาล	แดง	เหลือง
พลาสติค (โพลีเอททีลีน)	ใช้ห่อยาง	โปร่งแสง	โปร่งแสง	โปร่งแสง	โปร่งแสง	โปร่งแสง
แถบโพลีเอททีลีนใช้พันยาง		โปร่งแสง	สีขาวทึบแสง	สีขาวทึบแสง	สีขาวทึบแสง	สีขาวทึบแสง

ที่มา : เอกสารวิชาการเรื่องยาง สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ [1/] เป็นขีดจำกัดสำหรับผู้ใช้ ส่วนขีดจำกัดของผู้ผลิต = 0.50 เปอร์เซ็นต์

ขั้นตอนการผลิตยางแท่ง

การผลิตยางแท่งสามารถผลิตได้ทั้งน้ำยางจากสวนหรือยางแห้งที่จับตัวแล้ว หลักการสำคัญของวิธีการผลิตยางแท่ง คือมีขั้นตอนการตัดย่อยก้อนยางให้เป็นเม็ด หรือชิ้นเล็ก ๆ อย่างรวดเร็ว ล้างสิ่งสกปรกออก นำยางไปอบแห้ง และอัดเป็นแท่งสี่เหลี่ยมให้มีน้ำหนัก 33[1/]3 กก. และมีขนาดตามต้องการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การผลิตยางแท่งจากน้ำยาง

มีขั้นตอนตั้งแต่นำน้ำยางสดผ่านขบวนการต่าง ๆ เพื่อผลิตยางแท่ง จนกระทั่งบรรจุหีบห่อรอการจำหน่าย จากภาพที่ 2 ขั้นตอนการผลิตยางแท่งจากน้ำยาง

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการผลิตยางแท่งจากน้ำยาง

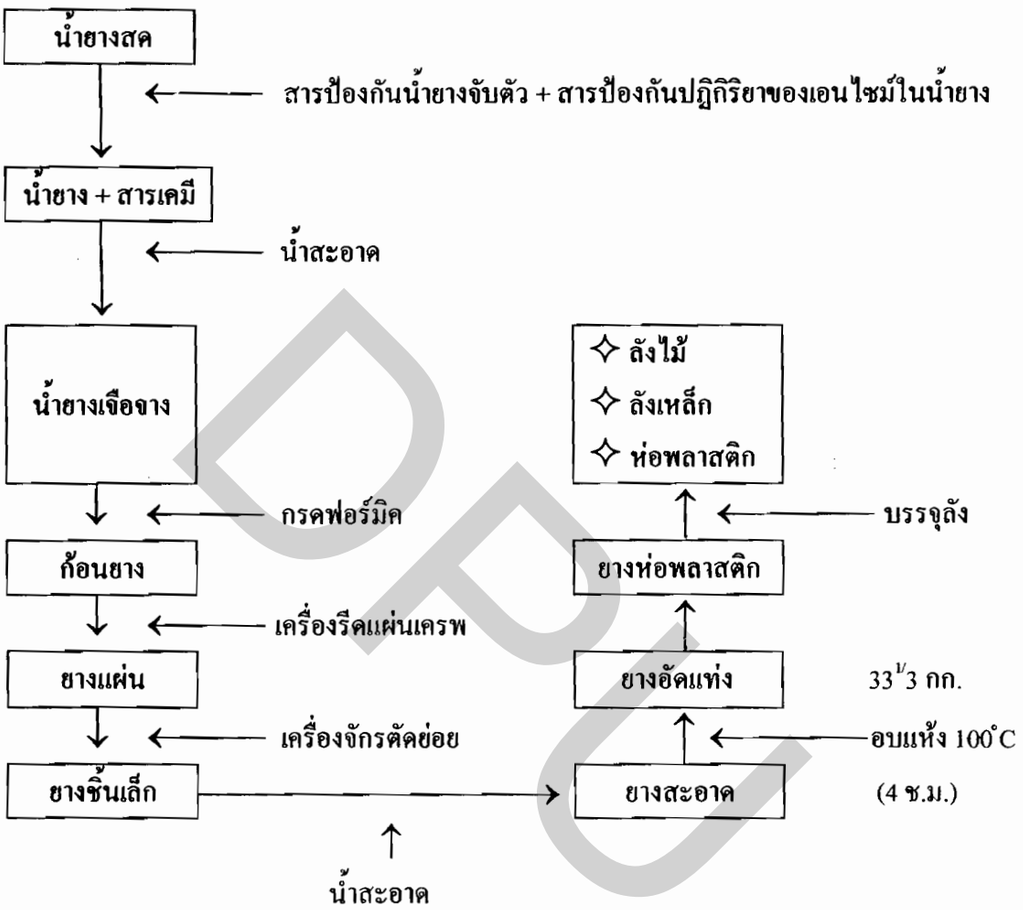

ที่มา : วารสารยางพารา ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 พ.ค. - ส.ค. 2538

DPU

การผลิตยางแท่งจากยางแห้ง

มีขั้นตอนตั้งแต่นำยางแห้ง เช่น ยางแผ่น, ขี้ยาง ผ่านขั้นตอนการผลิตต่าง ๆ จนกระทั่งบรรจุหีบห่อรอการจำหน่าย จากภาพที่ 3 ขั้นตอนการผลิตยางแท่งจากยางแห้ง

<u>ภาพที่</u> 3 ขั้นตอนการผลิตยางแท่งจากยางแห้ง

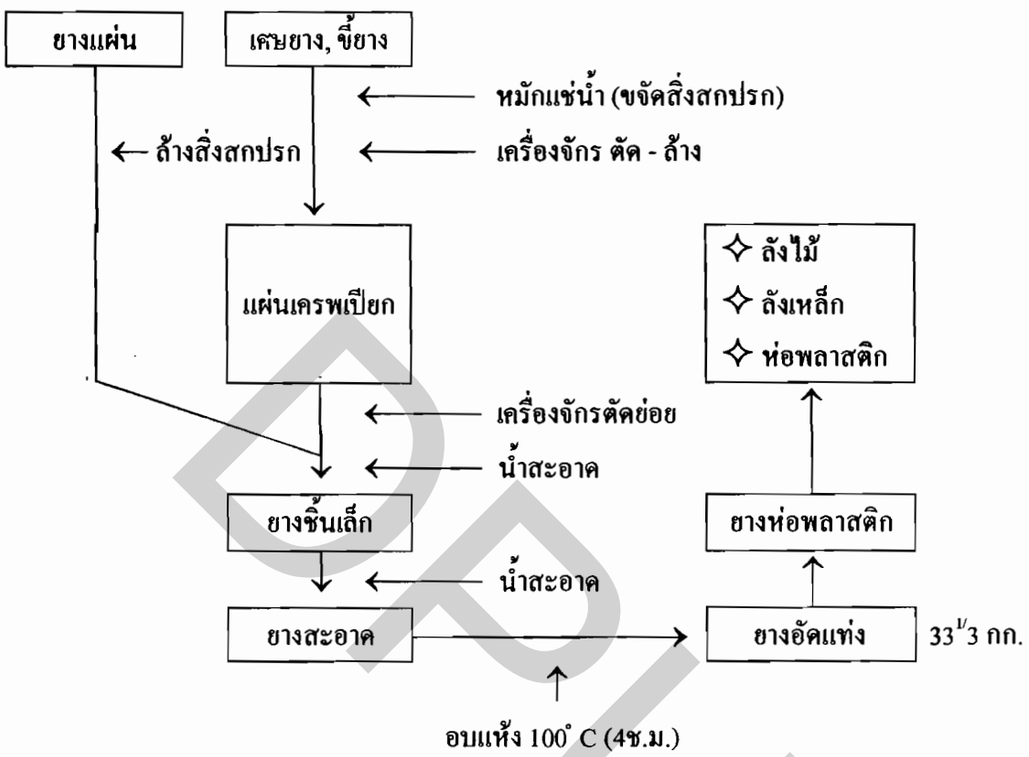

ที่มา : วารสารยางพารา ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 พ.ค. - ส.ค. 2538

DPU

ภาวะการตลาด

ตลาดยางพาราสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือตลาดในประเทศ (Local Market) และตลาดต่างประเทศ (Foreign Market)

ตลาดในประเทศ (Local Market)

การซื้อขายยางภายในประเทศ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่คือ

1. การซื้อขายระหว่างผู้ผลิตกับผู้ใช้ยางธรรมชาติไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป เช่น ยางรถยนต์ชนิดต่าง ๆ และยางล้อเครื่องบิน ถุงมือยาง ยางรัดของ ยางยืด ยางรถจักรยานยนต์และจักรยาน รองเท้า พื้นรองเท้า อะหลั่ยรถยนต์ สายพาน ลูกบอล และท่อยาง เป็นต้น

โดยในปี 2539 มีการใช้ในอุตสาหกรรมยางภายในประเทศรวม 173,671 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวจากปี 2538 ร้อยละ 13.39 โดยนำไปใช้ผลิตเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปประเภทต่าง ๆ ได้ เช่นยางรถยนต์ชนิดต่าง ๆและยางล้อเครื่องบินถึง ร้อยละ 40.41 มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2538 ถึงร้อยละ 5.14, ใช้ในอุตสาหกรรมถุงมือยาง ร้อยละ 12.79 มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2538 ร้อยละ 12.21, ใช้ในอุตสาหกรรมยางรัดของ ร้อยละ 12.57 มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2538 ร้อยละ 48.79, ใช้ในอุตสาหกรรมยางยืด ร้อยละ 8.77 มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2538 ร้อยละ 24.36,ใช้ในอุตสาหกรรมยางรถจักรยานยนต์และจักรยาน ร้อยละ 7.28 มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2538 ร้อยละ 9.89, ใช้ในอุตสาหกรรมรองเท้า ร้อยละ 5.16 มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2538 ร้อยละ 22.28, ใช้ในอุตสาหกรรมพื้นรองเท้า ร้อยละ 3.45 มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2538 ร้อยละ 5.32, ใช้ในอุตสาหกรรมอะหลั่ยรถยนต์ ร้อยละ 2.58 มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2538 ร้อยละ 31.46, ใช้ในอุตสาหกรรมสายพาน ร้อยละ 1.45 มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2538 ร้อยละ 74.91, ใช้ในอุตสาหกรรมลูกบอล ร้อยละ 1.01 มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2538 ร้อยละ 16.46, ใช้ในอุตสาหกรรมท่อยาง ร้อยละ 0.86 มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2538 ร้อยละ 3.07

เมื่อรวมปริมาณการใช้ยางเพื่ออุตสาหกรรมภายในประเทศทั้ง 11 รายการ ในปี 2539 มีปริมาณการใช้ถึง 167,306 เมตริกตัน คิดเป็นร้อยละ 96.34 ของปริมาณการใช้ยางเพื่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ มีอัตราการขยายตัวจากปี 2538 ร้อยละ 14.28 และมีปริมาณการใช้ในประเภทอื่น ๆ เพียง 6,365 เมตริกตัน คิดเป็นร้อยละ 3.66 ของการใช้ยางเพื่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ (จากตารางที่ 12)

2. การซื้อขายยางระหว่างผู้ผลิตกับผู้ส่งออก โดยที่บริษัทผู้ส่งออกจะเป็นผู้ซื้อยางที่ผ่านการผลิตขั้นต้นเป็นยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง น้ำยางข้น ฯลฯ เพื่อนำไปจำหน่ายต่อไปยังตลาดต่างประเทศอีกทอดหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อเป็นการทำกำไรจากส่วนต่างของราคาซื้อขาย ซึ่งโดยทั่วไป

ตารางที่ 12 ปริมาณการใช้ยางเพื่ออุตสาหกรรมภายในประเทศไทย ปี 2536 -2539

ประเภทผลิตภัณฑ์	ปริมาณ : (เมตริกตัน)				อัตราการขยายตัว:(ร้อยละ)			สัดส่วน : (ร้อยละ)			
	2536	2537	2538	2539	2537	2538	2539	2536	2537	2538	2539
1.ยางรถยนต์ชนิดต่างๆ และยางล้อเครื่องบิน	50,673	55,438	66,744	70,175	9.40	20.39	5.14	38.91	41.94	43.58	40.41
2.ถุงมือยาง	19,796	18,057	19,800	22,218	-8.78	9.65	12.21	15.20	13.66	12.93	12.79
3.ยางรัดของ	13,088	10,925	14,673	21,832	-16.53	34.31	48.79	10.05	8.26	9.58	12.57
4.ยางยืด	10,393	12,002	12,249	15,233	15.48	2.06	24.36	7.98	9.08	8.00	8.77
5.ยางรถจักรยานยนต์ และยางรถจักรยาน	9,367	10,306	11,499	12,637	10.02	11.58	9.89	7.19	7.80	7.51	7.28
6.รองเท้า	9,346	6,709	7,331	8,965	-28.22	9.28	22.28	7.18	5.08	4.79	5.16
7.พื้นรองเท้า	2,868	3,670	5,688	5,991	27.96	55.00	5.32	2.20	2.78	3.71	3.45
8.อะหลั่ยรถยนต์	4,215	4,432	3,408	4,480	5.15	-23.11	31.46	3.24	3.35	2.23	2.58
9.สายพาน	1,145	908	1,436	2,511	-20.70	58.10	74.91	0.88	0.69	0.94	1.45
10.ลูกบอล	1,338	1,778	2,109	1,762	32.88	18.62	-16.46	1.03	1.34	1.38	1.01
11.ท่อยาง	1,353	1,414	1,457	1,502	4.51	3.06	3.07	1.04	1.07	0.95	0.86
รวม 11 รายการ	123,582	125,639	146,395	167,306	1.66	16.52	14.28	94.89	95.04	95.58	96.34
อื่น ๆ	6,654	6,556	6,764	6,365	-1.47	3.18	-5.91	5.11	4.96	4.42	3.66
ปริมาณรวม	130,236	132,195	153,159	173,671	1.50	15.86	13.39	100	100	100	100

ที่มา : สถิติยางประเทศไทย

DPU

จะมีทั้งการซื้อขายที่มีการส่งมอบทันที และการส่งมอบภายในระยะเวลา 1 - 2 เดือน หรืออาจจะมีการทำสัญญาซื้อขายระยะยาว (Long Term Contract) ต่อกัน ซึ่งรูปแบบการซื้อขายส่วนใหญ่จะเป็นแบบการส่งมอบหน้าโรงงาน(Ex - factory) หรือส่งมอบถึงท่าเรือ (Export)

ลักษณะตลาดยางภายในประเทศ

ตลาดในประเทศ

ตลาดยางในประเทศประกอบด้วยบุคคล 2 ฝ่าย คือผู้ซื้อและผู้ขาย มาตกลงซื้อขายกัน

ผู้ซื้อ หมายถึงพ่อค้าคนกลางในระดับต่าง ๆ กัน ซึ่งประกอบไปด้วย

1. พ่อค้าในระดับท้องที่ ได้แก่พ่อค้าเร่หรือชาปั๊ว พ่อค้าในตำบลหรือหมู่บ้านและสหกรณ์การเกษตร เป็นผู้รับซื้อยางจากเกษตรกรโดยตรง โดยอาจจะเข้าไปซื้อถึงในสวนหรือรับซื้อที่ร้านหรือสำนักงานที่ตั้งอยู่ในตำบลหรือหมู่บ้าน

2. พ่อค้าระดับท้องถิ่น ได้แก่พ่อค้าในเมืองหรือยี่ปั๊ว เป็นผู้รับซื้อยางรายใหญ่จากชาวสวน พ่อค้าเร่ พ่อค้าในตำบลหรือหมู่บ้าน และอาจจะประมูลรับซื้อจากกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางด้วย โดยมีร้านรับซื้ออยู่ในอำเภอหรือจังหวัด

3. ผู้แปรรูปหรือผู้ส่งออก ได้แก่โรงงานยางและโรงงานแปรรูปยางอื่น ๆ เป็นผู้รับซื้อยางรายใหญ่จากพ่อค้าระดับท้องถิ่น สหกรณ์การเกษตร และเกษตรกรเพื่อนำมาแปรรูปเป็นยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง ยางเครพ และน้ำยางข้น เป็นต้น สำหรับยางที่ผลิตได้จะถูกส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ และมีบางส่วนนับว่าเป็นส่วนน้อยที่ขายให้โรงงานอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางในประเทศเพื่อนำไปใช้เป็นปัจจัยการผลิต ยางรถยนต์ชนิดต่างๆและยางล้อเครื่องบิน ถุงมือยาง ยางรัดของ ยางยืด ยางรถจักรยานยนต์และจักรยาน รองเท้า พื้นรองเท้า อะหลั่ยรถยนต์ สายพาน ลูกบอล และท่อยาง เป็นต้น เพื่อใช้ในประเทศและเพื่อส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ

ผู้ขาย หมายถึงผู้ผลิต ได้แก่เกษตรกรผู้ปลูกยาง และเป็นเจ้าของสวนยางในขนาดต่าง ๆ กัน ได้แก่

1. เกษตรกรผู้ปลูกยางรายย่อย (Rubber smallholders) หมายถึงเกษตรกรที่ถือครองเนื้อที่สวนยางขนาดเล็ก โดยเฉลี่ยประมาณ 10-15 ไร่ ทั่วทั้งประเทศมีอยู่ประมาณร้อยละ 95 ของจำนวน ผู้ปลูกยางทั้งหมด ประกอบไปด้วยชาวสวนยางอิสระ ชาวสวนยางที่เป็นสมาชิกกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยาง และชาวสวนยางที่เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรเป็นต้น

2. เกษตรกรผู้ปลูกยางรายใหญ่ (Rubber plantations) หมายถึงเกษตรกรที่ถือครองเนื้อที่สวนยางขนาดใหญ่ ในประเทศมีอยู่เพียงร้อยละ 5 เท่านั้น

ภาพที่ 4 วิถีการตลาดยางพาราของประเทศไทยกรณีเป็นสวนยางขนาดเล็ก

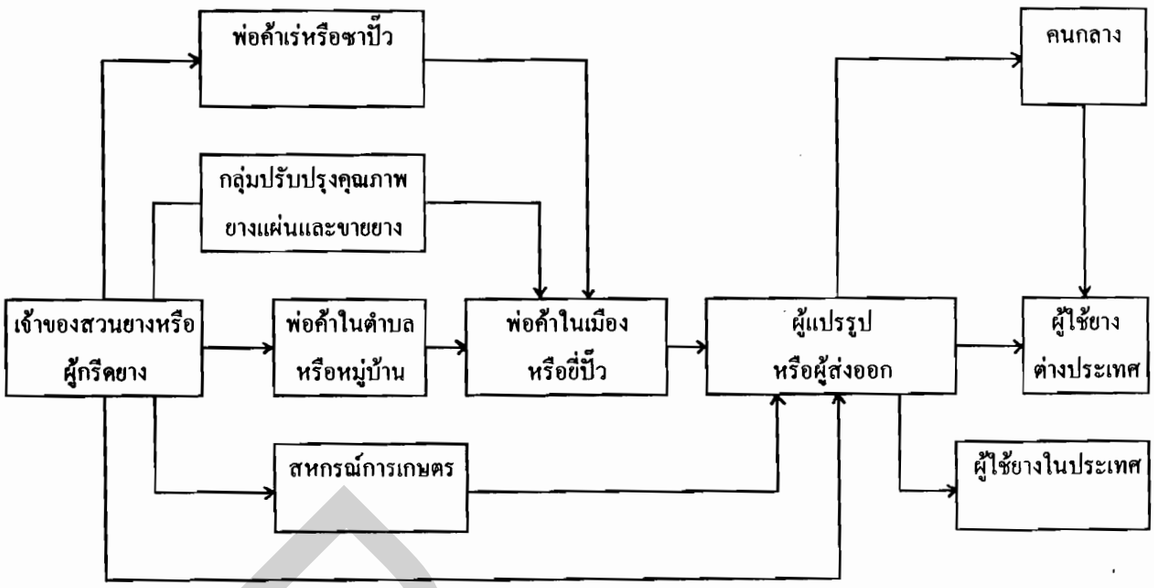

ที่มา : นโยบายพัฒนายางพารา โดยคณะกรรมการนโยบายและพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ภาพที่ 5 วิถีการตลาดยางพาราของประเทศไทยกรณีเป็นสวนยางขนาดใหญ่

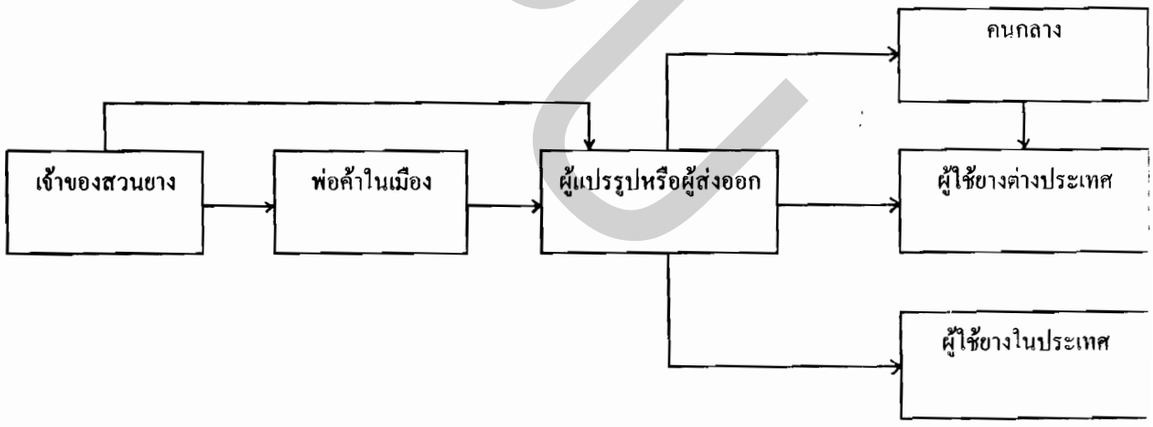

ที่มา : นโยบายพัฒนายางพารา โดยคณะกรรมการนโยบายและพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

DPU

ตลาดต่างประเทศ (Foreign Market)

ในการขายไปยังตลาดต่างประเทศนั้น มีปัจจัยหลายอย่างที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรูปแบบในการขายไปยังตลาดต่างประเทศนี้ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 รูปแบบ คือการขายเพื่อการส่งมอบสินค้าจริง (Physical Trading) และการขายเพื่อการเก็งกำไร (Speculative Trading) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การขายเพื่อการส่งมอบสินค้าจริง (Physical Trading)

ในการขายลักษณะนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ขายต้องเป็นที่รู้จักและเชื่อถือของผู้ซื้อและตลาดโดยทั่วไปจะต้องเป็นที่ยอมรับกันในหมู่ผู้ซื้อขายยางซึ่งการขายในรูปแบบนี้จะมีทั้งการขายส่งมอบทันทีหรือระยะใกล้ ๆ (Nearby Shipment) คือการส่งมอบภายใน 1 เดือน และการขายเพื่อส่งมอบในระยะยาว (Forward Shipment) โดยส่งมอบภายในเวลาตั้งแต่ 2 - 6 เดือน ซึ่งราคาซื้อขายจะขึ้นอยู่กับการตกลงกันระหว่างผู้ซื้อผู้ขายในแต่ละช่วงเวลา ณ สภาพตลาดในขณะนั้น

2. การขายเพื่อการเก็งกำไร (Speculative Trading)

การขายลักษณะนี้ไม่มุ่งเพื่อการส่งมอบจริง แต่เป็นการซื้อขายเพื่อหวังทำกำไรจากส่วนต่างของราคา ณ ช่วงเวลาที่ต่างกัน โดยทั่วไปจะซื้อขายกันในตลาดล่วงหน้าต่าง ๆ เช่น ตลาดสิงคโปร์ (SICOM) ตลาดโตเกียว (TRE) และตลาดโกเบ (KRE) ในการซื้อขายจำเป็นที่จะต้องดำเนินการส่งคำสั่งซื้อขาย (Order) ผ่านนายหน้า (Broker) ที่เป็นสมาชิกของแต่ละตลาด (Commodity Exchange)

ลักษณะตลาดยางพาราต่างประเทศ

ตลาดยางพาราต่างประเทศ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ตลาดต้นทาง (Primary Markets)
2. ตลาดปลายทาง (Terminal Markets)

ตลาดต้นทาง (Primary Markets)

หมายถึงตลาดที่ตั้งขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้ผลิตเป็นสำคัญ โดยตลาดนี้จะตั้งอยู่ในประเทศที่เป็นแหล่งผลิตของยางพารา โดยปัจจุบันมี

- ตลาดกัวลาลัมเปอร์มาเลเซีย (Kuala Lumpur Commodity Exchange : KLCE)
- ตลาดสิงคโปร์ (Singapore Commodity Exchange : SICOM)

DPU

ตลาดปลายทาง (Terminal Markets)

หมายถึงตลาดที่ตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค หรือผู้ใช้ยางโดยตลาดจะตั้งขึ้นในประเทศที่เป็นผู้ใช้ยางสำคัญของโลก เช่น

- ตลาดนิวยอร์ค (New York Commodity Exchange : NYCE)
- ตลาดลอนดอน (London Commodity Exchange : LCE)
- ตลาดโตเกียว (Tokyo Rubber Exchange : TRE)
- ตลาดโกเบ (Kobe Rubber Exchange : KRE)

ในปัจจุบัน รูปแบบการดำเนินการซื้อขายโดยตรง (Direct Trade) เป็นรูปแบบที่มีการใช้กันเป็นส่วนใหญ่ โดยจะเป็นการติดต่อกันระหว่างผู้ซื้อ และผู้ขายโดยตรง ซึ่งวิธีการซื้อขายส่วนใหญ่จะเป็นการติดต่อกันทางโทรศัพท์ โทรสาร เทเล็กซ์ เป็นต้น โดยที่ผู้ซื้อกับผู้ขายจะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างดี และความเชื่อถือซึ่งกันและกันเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งโดยทั่วไปสัญญาการซื้อขาย (Contract) จะเป็นที่ยอมรับกันของทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย โดยทั่วไปจะใช้รูปแบบสัญญาของ RAS (Rubber Association of Singapore) เป็นเกณฑ์ และจะมีการตรวจสอบคุณภาพสินค้าก่อนข้างจะเข้มงวดโดยผู้ซื้อจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบ

ภาวะการส่งออกยางพาราของประเทศไทย

ประเทศไทยนอกจากจะเป็นประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติรายใหญ่ที่สุดของโลกตั้งแต่ปี 2534 เป็นต้นมาแล้ว ยังเป็นประเทศผู้ส่งออกยางรายใหญ่ที่สุดของโลกนับตั้งแต่ปี 2534 เป็นต้นมาด้วย ส่วนประเทศอินโดนีเซียส่งออกเป็นอันดับ 2 และมาเลเซียส่งออกเป็นอันดับ 3 โดยในปี 2539 ประเทศไทยมีการส่งออกยางพาราเป็นปริมาณ 1,762,990 เมตริกตัน หรือร้อยละ 39.62 ของปริมาณส่งออกรวมของโลก ส่วนอันดับ 2 คืออินโดนีเซียปริมาณ 1,449,800 เมตริกตัน หรือร้อยละ 32.58 ของปริมาณส่งออกรวมของโลก ส่วนอันดับ 3 คือมาเลเซียปริมาณ 709,800 เมตริกตัน หรือร้อยละ 15.95 ของปริมาณส่งออกรวมของโลก สำหรับสาเหตุที่ประเทศมาเลเซียลดการส่งออกลงมาเรื่อย ๆ ก็เพราะประเทศมาเลเซียมีนโยบายให้มีการใช้ยางภายในประเทศผลิตสินค้าอุตสาหกรรมยางให้มากที่สุดในโลก (จากตารางที่ 13) สำหรับประเทศผู้นำเข้ายางรายใหญ่ของโลก ในปี 2539 อันดับ 1 คือสหรัฐอเมริกาปริมาณ 1,014,000 เมตริกตัน หรือร้อยละ 22.94 ของปริมาณนำเข้ารวมของโลกรองลงมาได้แก่ ญี่ปุ่นปริมาณ 724,100 เมตริกตัน หรือร้อยละ 16.38 ของปริมาณนำเข้ารวมของโลก, สาธารณรัฐประชาชนจีนปริมาณ 550,000 เมตริกตัน หรือร้อยละ 12.44 ของปริมาณนำเข้ารวมของโลก และเกาหลีใต้ปริมาณ 299,400 เมตริกตัน หรือร้อยละ 6.77

ตารางที่ 13 ปริมาณส่งออกยางพาราของโลก ปี 2520 -2539

หน่วย : เมตริกตัน

ประเทศ / ปี	ไทย[1/]	อินโดนีเซีย[2/]	มาเลเซีย[2/]	ศรีลังกา[2/]	อื่น ๆ[2/]	รวม[2/]
2520	404,009	800,178	1,606,801	134,530	264,482	3,210,000
2521	441,780	863,151	1,564,857	138,045	242,167	3,250,000
2522	517,803	861,004	1,609,526	128,189	208,478	3,325,000
2523	456,802	976,131	1,481,906	120,943	229,218	3,265,000
2524	476,042	808,732	1,455,367	132,523	232,336	3,105,000
2525	546,690	801,430	1,354,377	131,302	231,201	3,065,000
2526	552,486	938,076	1,537,933	125,200	216,305	3,370,000
2527	595,585	1,009,600	1,529,000	126,200	264,615	3,525,000
2528	684,851	1,000,900	1,465,800	120,400	328,049	3,600,000
2529	755,157	958,700	1,485,200	110,000	305,943	3,615,000
2530	873,212	1,092,800	1,578,500	106,000	299,488	3,950,000
2531	937,701	1,132,000	1,563,600	99,300	347,399	4,080,000
2532	1,100,580	1,151,800	1,364,800	86,000	446,820	4,150,000
2533	1,150,790	1,077,300	1,185,600	86,700	489,610	3,990,000
2534	1,231,945	1,220,000	1,041,200	76,400	320,455	3,890,000
2535	1,412,850	1,268,100	939,100	78,600	351,350	4,050,000
2536	1,396,783	1,214,300	769,800	69,600	389,517	3,840,000
2537	1,604,963	1,244,800	782,100	69,100	499,037	4,200,000
2538	1,635,533	1,328,800	777,500	68,200	439,967	4,250,000
2539	1,762,990	1,449,800	709,800	72,100	455,310	4,450,000

ที่มา : [1/] สถิติยางประเทศไทย

[2/] International Rubber Study Group

ของปริมาณนำเข้ารวมของโลก (จากตารางที่ 14) โดยในปี 2539 มีผลต่างของปริมาณส่งออกยางพาราของโลกมากกว่าปริมาณนำเข้ายางพาราของโลก 30,000 เมตริกตัน (จากตารางที่ 15)

โดยประเทศไทยมีปริมาณส่งออกยางธรรมชาติ ในประเภทต่าง ๆ คือยางแผ่นรมควัน ยางแท่งเอสทีอาร์ น้ำยางข้น ยางเครพ และอื่น ๆ โดยในปี 2539 ปริมาณยางที่ส่งออกร้อยละ 67.91 เป็นยางแผ่นรมควัน (Ribbed Smoked Sheet : RSS) คิดเป็นมูลค่า 41,657.8 ล้านบาท โดยปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันสามารถแยกตามชั้นต่าง ๆได้คือ 1, 2, 3, 4 และ 5 (จากตารางที่ 16) รองลงมาร้อยละ 19.66 เป็นปริมาณส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ (Standard Thai Rubber) คิดเป็นมูลค่า 11,639.3 ล้านบาท โดยปริมาณส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์สามารถแยกตามชั้นต่าง ๆ ได้คือ CV60, 5L, 5, 10, 20, 50 และยางแท่งไม่ระบุชั้น (จากตารางที่ 17) ส่วนร้อยละ 11.51 เป็นปริมาณส่งออกน้ำยางข้น (Concentrated latex : 60% DRC[3]) คิดเป็นมูลค่า 7,874.8 ล้านบาท และร้อยละ 0.07 เป็นยางเครพ (Crepe) คิดเป็นมูลค่า 48.4 ล้านบาท ส่วนที่เหลือเป็นปริมาณส่งออกยางชนิดอื่น ๆ คิดเป็นมูลค่า 80.8 ล้านบาท (จากตารางที่ 18 และ 19)

DPU

[3] DRC ย่อมาจาก dry rubber content หมายถึงปริมาณเนื้อยางแห้ง

ตารางที่ 14 ปริมาณนำเข้ายางพาราของโลก ปี 2520 -2539

หน่วย : เมตริกตัน

ประเทศ / ปี	สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น	จีน	เกาหลีใต้	อื่น ๆ	รวม
2520	781,211	304,934	247,000	92,965	1,828,890	3,255,000
2521	736,968	366,829	220,000	111,520	1,764,683	3,200,000
2522	735,700	376,300	234,000	122,600	1,881,400	3,350,000
2523	576,400	458,100	242,000	117,600	1,840,900	3,235,000
2524	650,000	445,700	138,000	126,600	1,810,700	3,165,000
2525	620,300	413,500	150,500	118,300	1,757,400	3,060,000
2526	657,000	494,600	239,900	127,000	1,796,500	3,315,000
2527	757,600	515,000	215,700	150,400	1,906,300	3,545,000
2528	769,700	539,900	163,300	158,800	1,931,300	3,563,000
2529	721,000	534,500	211,000	179,900	1,935,600	3,582,000
2530	769,100	570,200	350,000	200,600	1,999,100	3,889,000
2531	791,800	656,600	362,200	235,400	2,017,000	4,063,000
2532	880,900	665,400	380,800	231,400	2,012,500	4,171,000
2533	820,100	663,000	335,400	250,900	1,955,600	4,025,000
2534	776,200	690,600	312,300	262,500	1,764,400	3,806,000
2535	913,400	675,700	253,500	274,200	1,872,200	3,989,000
2536	987,600	633,600	244,200	274,900	1,797,700	3,938,000
2537	975,600	644,300	313,700	300,700	1,857,700	4,092,000
2538	1,026,100	696,200	297,200	288,500	1,918,000	4,226,000
2539	1,014,000	724,100	550,000	299,400	1,832,500	4,420,000

ที่มา : International Rubber Study Group

DPU

ตารางที่ 15 ปริมาณส่งออกและนำเข้ายางพาราของโลก ปี 2520 -2539

หน่วย : เมตริกตัน

ปี	ปริมาณส่งออก	ปริมาณนำเข้า	ผลต่าง (+/ -)
2520	3,210,000	3,255,000	-45,000
2521	3,250,000	3,200,000	50,000
2522	3,325,000	3,350,000	-25,000
2523	3,265,000	3,235,000	30,000
2524	3,105,000	3,165,000	-60,000
2525	3,065,000	3,060,000	5,000
2526	3,370,000	3,315,000	55,000
2527	3,525,000	3,545,000	-20,000
2528	3,600,000	3,563,000	37,000
2529	3,615,000	3,582,000	33,000
2530	3,950,000	3,889,000	61,000
2531	4,080,000	4,063,000	17,000
2532	4,150,000	4,171,000	-21,000
2533	3,990,000	4,025,000	-35,000
2534	3,890,000	3,806,000	84,000
2535	4,050,000	3,989,000	61,000
2536	3,840,000	3,938,000	-98,000
2537	4,200,000	4,092,000	108,000
2538	4,250,000	4,226,000	24,000
2539	4,450,000	4,420,000	30,000

ที่มา : International Rubber Study Group

DPU

ตารางที่ 16 ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันของประเทศไทยแยกตามชั้น ปี 2520 - 2539

หน่วย : เมตริกตัน

ปี	ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควัน					รวม
	ชั้น 1	ชั้น 2	ชั้น 3	ชั้น 4	ชั้น 5	
2520	27,662.820	32,909.472	170,863.419	62,303.085	8,478.640	302,217.436
2521	20,171.559	25,366.988	210,674.128	75,521.926	7,215.960	338,950.561
2522	4,393.981	34,319.000	264,023.961	85,784.345	6,113.026	394,634.313
2523	6,188.984	26,927.597	215,335.938	86,236.161	9,242.352	343,931.032
2524	13,643.967	31,774.523	198,488.010	107,977.614	14,761.125	366,645.239
2525	12,043.284	42,525.705	268,200.520	92,875.377	17,916.643	433,561.529
2526	11,805.623	40,942.000	266,181.685	109,203.578	16,918.000	445,050.886
2527	7,852.874	44,182.304	305,935.690	100,502.449	14,853.210	473,326.527
2528	18,870.773	57,424.841	348,966.764	108,153.345	21,362.429	554,778.152
2529	15,406.042	64,779.111	404,622.501	107,170.532	18,830.000	610,808.186
2530	16,836.915	75,291.095	482,369.022	114,830.457	25,712.391	715,039.880
2531	9,761.776	47,110.727	471,498.526	136,470.769	22,178.064	687,019.862
2532	12,332.922	62,558.327	647,387.368	149,120.793	34,942.655	906,342.065
2533	21,433.604	52,861.653	635,289.801	167,457.073	36,654.666	913,696.797
2534	22,072.580	24,130.096	714,014.398	171,020.201	34,231.822	965,469.097
2535	17,675.782	17,106.542	829,626.126	177,335.661	29,912.666	1,071,656.777
2536	15,246.756	12,780.000	743,830.958	184,255.523	26,672.970	982,786.207
2537	11,798.781	9,967.994	845,218.539	198,119.174	36,523.234	1,101,627.722
2538	12,573.014	10,548.080	810,821.980	222,810.344	31,564.444	1,088,317.862
2539	20,137.616	4,820.220	954,029.569	198,324.799	19,887.600	1,197,199.804

ที่มา : กรมศุลกากร

DPU

ตารางที่ 17 ปริมาณส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยแยกตามชั้น ปี 2520-2539

หน่วย : เมตริกตัน

ปี	ยางแท่งเอสทีอาร์[1/] (Standard Thai Rubber)						ยางแท่งไม่ระบุชั้น[1/]	รวม[2/]
	CV60	5L	5	10	20	50		
2520	n.a.	138	2,795	1,390	53,026	6,305	299	63,953
2521	n.a.	144	1,650	n.a.	64,889	3,165	n.a.	69,848
2522	n.a.	334	700	n.a.	89,675	3,626	424	94,759
2523	n.a.	1,328	760	n.a.	87,148	845	18	90,099
2524	n.a.	2,311	80	n.a.	72,606	775	25	75,797
2525	n.a.	2,424	330	n.a.	76,216	738	163	79,871
2526	n.a.	1,485	615	n.a.	71,758	30	535	74,423
2527	n.a.	1,994	380	375	73,016	240	1,145	77,150
2528	n.a.	2,349	264	480	89,847	592	4,671	98,203
2529	n.a.	1,687	157	1,187	98,650	610	2,990	105,281
2530	n.a.	3,762	270	134	108,372	1,100	1,626	115,264
2531	n.a.	2,294	160	212	115,137	321	3,960	122,084
2532	n.a.	508	30	n.a.	128,170	n.a.	2,339	131,047
2533	n.a.	2,086	n.a.	n.a.	128,184	39	12,718	143,027
2534	n.a.	2,939	100	n.a.	144,075	n.a.	14,471	161,585
2535	n.a.	7,182	n.a.	2	223,136	n.a.	8,300	238,620
2536	264	5,796	n.a.	95	209,916	n.a.	14,500	230,571
2537	n.a.	5,413	358	1,691	271,157	n.a.	59,177	337,796
2538	114	7,837	17	6,362	264,951	n.a.	45,444	324,725
2539	19	4,436	714	7,834	246,252	346	86,985	346,586

ที่มา : [1/]สถิติยางประเทศไทย

[2/]กรมศุลกากร

DPU

ตารางที่ 18 ปริมาณส่งออกและประเภทยางส่งออกทั้งหมดของประเทศไทย ปี 2520-2539

ปี	ปริมาณส่งออก[1/] (เมตริกตัน)	ประเภทยางส่งออก : เมตริกตัน				
		ยางแผ่นรมควัน[2/] RSS	ยางแท่งเอสทีอาร์[2/] STR	น้ำยางข้น[1/] Conc.Latex	ยางเครพ[1/] Crepe	อื่นๆ[1/] Others
2520	404,009	302,217	63,953	n.a.	31,608	6,231
2521	441,780	338,951	69,848	n.a.	31,631	1,350
2522	517,803	394,634	94,759	n.a.	27,554	855
2523	456,802	343,931	90,099	n.a.	21,627	1,145
2524	476,042	366,645	75,797	n.a.	28,937	4,663
2525	546,690	433,562	79,871	n.a.	30,906	2,351
2526	552,486	445,051	74,423	560	30,211	2,241
2527	595,585	473,327	77,150	183	34,064	10,861
2528	684,851	554,778	98,203	470	28,853	2,547
2529	760,857	610,808	105,281	1,904	26,316	16,548
2530	885,912	715,040	115,264	10,362	22,720	22,526
2531	906,420	687,020	122,084	53,228	26,041	18,047
2532	1,112,874	906,342	131,047	26,440	21,683	27,362
2533	1,150,790	913,697	143,027	46,160	14,220	33,686
2534	1,231,945	965,469	161,585	61,076	14,161	29,654
2535	1,412,850	1,071,657	238,620	69,106	13,482	19,985
2536	1,492,886	982,786	230,571	137,301	14,089	128,139
2537	1,604,963	1,101,628	337,796	131,888	4,787	28,864
2538	1,635,533	1,088,318	324,725	169,109	7,125	46,256
2539	1,762,990	1,197,200	346,586	202,869	1,190	15,145

ที่มา : [1/]สถิติยางประเทศไทย

[2/]กรมศุลกากร

DPU

ตารางที่ 19 มูลค่าส่งออกและประเภทยางส่งออกทั้งหมดของประเทศไทย ปี 2520-2539

ปี	มูลค่าส่งออก[1/] (เมตริกตัน)	มูลค่ายางส่งออก : ล้านบาท				
		ยางแผ่นรมควัน[2/] RSS	ยางแท่งเอสทีอาร์[2/] STR	น้ำยางข้น[1/] Conc.Latex	ยางเครพ[1/] Crepe	อื่น ๆ[1/] Others
2520	6,202.2	3,779.6	1,014.7	n.a.	435.6	972.3
2521	7,945.5	6,139.9	1,259.5	n.a.	520.4	25.7
2522	12,269.4	9,344.0	2,332.2	n.a.	570.9	22.3
2523	12,434.8	9,381.4	2,407.1	n.a.	503.5	142.8
2524	10,581.0	8,249.4	1,729.0	n.a.	586.1	16.5
2525	9,537.6	7,576.0	1,414.1	n.a.	520.8	26.7
2526	11,847.0	9,541.2	1,580.6	1.1	488.9	235.2
2527	13,030.0	10,514.7	1,674.3	0.5	520.1	320.4
2528	13,573.5	10,894.4	1,964.1	9.9	165.8	539.3
2529	15,115.9	12,102.3	2,102.3	15.6	568.2	327.5
2530	20,539.2	16,349.4	2,661.9	257.7	446.5	823.7
2531	27,188.7	19,495.3	3,274.1	3,285.5	716.7	417.1
2532	26,431.7	21,178.7	2,902.3	966.8	373.0	1,010.9
2533	23,301.4	18,736.9	2,922.6	1,250.8	247.4	143.7
2534	25,228.5	19,431.8	3,253.9	1,639.5	250.7	652.6
2535	28,585.1	21,525.4	4,908.7	1,798.2	244.1	108.7
2536	29,183.1	19,929.5	4,613.3	3,835.7	289.2	515.4
2537	41,352.5	28,696.5	7,757.5	3,933.4	121.7	843.4
2538	59,567.3	39,791.9	12,156.7	7,494.0	84.1	40.6
2539	61,301.1	41,657.8	11,639.3	7,874.8	48.4	80.8

ที่มา : [1/]สถิติยางประเทศไทย

[2/]กรมศุลกากร

DPU

ภาวะการส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทย

ภาวะการส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน

ในปี 2526 ประเทศไทยส่งออกยางพาราทั้งหมดไปจำหน่ายยังสาธารณรัฐประชาชนจีน ปริมาณ 38,910 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2525 ร้อยละ 30.03 คิดเป็นมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมด 843.0 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2525 ร้อยละ 60.57 ส่วนในปี 2538 ประเทศไทยส่งออกยางพาราทั้งหมดไปจำหน่ายยังสาธารณรัฐประชาชนจีนปริมาณ 166,291 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2537 ร้อยละ 32.71 คิดเป็นมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมด 5,418.0 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2537 ร้อยละ 11.05 และในปี 2539 ประเทศไทยส่งออกยางพาราทั้งหมดไปจำหน่ายยังสาธารณรัฐประชาชนจีนปริมาณ 378,613 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2538 ร้อยละ 127.68 คิดเป็นมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมด 12,534.0 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2538 ร้อยละ 131.34

โดยในปี 2526 ประเทศไทยส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ไปจำหน่ายยังสาธารณรัฐประชาชนจีนปริมาณ 35,659.9 เมตริกตัน หรือร้อยละ 91.65 ของปริมาณส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2525 ร้อยละ 64.33 คิดเป็นมูลค่า 776.8 ล้านบาท หรือร้อยละ 92.15 ของมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2525 ร้อยละ 103.69 ส่วนในปี 2538 ประเทศไทยส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ไปจำหน่ายยังสาธารณรัฐประชาชนจีนปริมาณ 107,594.8 เมตริกตัน หรือร้อยละ 64.70 ของปริมาณส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2537 ร้อยละ 39.27 คิดเป็นมูลค่า 3,786.9 ล้านบาท หรือร้อยละ 69.89 ของมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2537 ร้อยละ 22.93 และในปี 2539 ประเทศไทยส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ไปจำหน่ายยังสาธารณรัฐประชาชนจีนปริมาณ 268,018.4 เมตริกตัน หรือร้อยละ 70.79 ของปริมาณส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2538 ร้อยละ 149.10 คิดเป็นมูลค่า 9,035.1 ล้านบาท หรือร้อยละ 72.08 ของมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2538 ร้อยละ 138.59 (จากตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 ปริมาณและมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดและยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไป สาธารณรัฐประชาชนจีน ปี 2520 - 2539

ปี	ปริมาณ : (เมตริกตัน) มูลค่า : (ล้านบาท)				อัตราการขยายตัว : (ร้อยละ)				สัดส่วน: (ร้อยละ)	
	ยางพาราทั้งหมด		ยางแผ่นรมควันชั้น 3		ยางพาราทั้งหมด		ยางแผ่นรมควันชั้น 3		ยางแผ่นรมควันชั้น 3	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
2520	12,650	203.1	5,249.9	83.4	-	-	-	-	41.50	41.06
2521	8,200	145.0	5,400.0	94.8	-35.18	-28.61	2.86	13.69	65.85	65.38
2522	16,800	377.0	9,450.0	216.7	104.88	160.00	75.00	128.54	56.25	57.47
2523	16,500	471.0	8,550.0	249.8	-1.79	24.93	-9.52	15.30	51.82	53.04
2524	10,200	204.0	7,250.0	142.6	-38.18	-56.69	-15.20	-42.94	71.08	69.88
2525	29,924	525.0	21,700.0	381.4	193.37	157.35	199.31	167.53	72.52	72.64
2526	38,910	843.0	35,659.9	776.8	30.03	60.57	64.33	103.69	91.65	92.15
2527	41,036	879.0	36,636.0	792.1	5.46	4.27	2.74	1.96	89.28	90.11
2528	60,296	1,164.0	50,624.0	982.4	46.93	32.42	38.18	24.03	83.96	84.40
2529	71,527	1,406.0	49,368.4	971.8	18.63	20.79	-2.48	-1.08	69.02	69.12
2530	135,070	3,188.0	94,936.4	2,247.4	88.84	126.74	92.30	131.27	70.29	70.49
2531	120,786	3,561.0	72,787.0	1,988.5	-10.58	11.70	-23.33	-11.52	60.26	55.84
2532	179,418	4,201.0	153,370.9	3,603.7	48.54	17.97	110.71	81.23	85.48	85.78
2533	157,860	3,177.0	126,801.1	2,548.6	-12.02	-24.38	-17.32	-29.28	80.33	80.22
2534	184,765	3,679.0	147,513.5	2,935.5	17.04	15.80	16.33	15.18	79.84	79.79
2535	244,913	4,786.0	207,594.4	4,045.8	32.55	30.09	40.73	37.82	84.76	84.53
2536	233,074	4,623.0	183,646.3	3,608.3	-4.83	-3.41	-11.54	-10.81	78.79	78.05
2537	247,116	6,091.0	177,175.0	4,913.5	6.02	31.75	-3.52	36.17	71.70	80.67
2538	166,291	5,418.0	107,594.8	3,786.9	-32.71	-11.05	-39.27	-22.93	64.70	69.89
2539	378,613	12,534.0	268,018.4	9,035.1	127.68	131.34	149.10	138.59	70.79	72.08

ที่มา : กรมศุลกากร

ภาวะการส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น

ในปี 2521 ประเทศไทยส่งออกยางพาราทั้งหมดไปจำหน่ายยังญี่ปุ่นปริมาณ 246,825 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2520 ร้อยละ 15.88 คิดเป็นมูลค่าส่งออกยางพารา ทั้งหมด 4,392.0 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2520 ร้อยละ 34.27 ส่วนในปี 2538 ประเทศไทยส่งออกยางพาราทั้งหมดไปจำหน่ายยังญี่ปุ่นปริมาณ 588,830 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2537 ร้อยละ 10.30 คิดเป็นมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมด 20,646.3 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจาก ปี 2537 ร้อยละ 60.49 และในปี 2539 ประเทศไทยส่งออกยางพารา ทั้งหมดไปจำหน่ายยังญี่ปุ่นปริมาณ 521.654 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2538 ร้อยละ 11.41 คิดเป็นมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมด 18,340.0 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวลดลง จากปี 2538 ร้อยละ 11.17

โดยในปี 2521 ประเทศไทยส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ไปจำหน่ายยังญี่ปุ่นปริมาณ 125,211.1 เมตริกตัน หรือร้อยละ 50.73 ของปริมาณส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไป ญี่ปุ่น มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2520 ร้อยละ 63.68 คิดเป็นมูลค่า 2,252.7 ล้านบาท หรือ ร้อยละ 51.29 ของมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปญี่ปุ่น มีอัตราการขยายตัว เพิ่มขึ้นจากปี 2520 ร้อยละ 89.71 ส่วนในปี 2538 ประเทศไทยส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ไป จำหน่ายยังญี่ปุ่นปริมาณ 250,295.0 เมตริกตัน หรือร้อยละ 42.51 ของปริมาณส่งออกยางพารา ทั้งหมดของประเทศไทยไปญี่ปุ่น มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจาก ปี 2537 ร้อยละ 10.54 คิดเป็น มูลค่า 9,411.8 ล้านบาท หรือร้อยละ 45.59 ของมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไป ญี่ปุ่น มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2537 ร้อยละ 67.43 และในปี 2539 ประเทศไทยส่งออก ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ไปจำหน่ายยังญี่ปุ่นปริมาณ 246,834.3 เมตริกตัน หรือร้อยละ 47.32 ของ ปริมาณส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปญี่ปุ่น มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2538 ร้อยละ 1.38 คิดเป็นมูลค่า 8,833.2 ล้านบาท หรือร้อยละ 48.16 ของมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมด ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2538 ร้อยละ 6.15 (จากตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 ปริมาณและมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดและยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น ปี 2520-2539

ปี	ปริมาณ : (เมตริกตัน) มูลค่า : (ล้านบาท)				อัตราการขยายตัว : (ร้อยละ)				สัดส่วน: (ร้อยละ)	
	ยางพาราทั้งหมด		ยางแผ่นรมควันชั้น 3		ยางพาราทั้งหมด		ยางแผ่นรมควันชั้น 3		ยางแผ่นรมควันชั้น 3	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
2520	212,993	3,271.0	76,499.1	1,187.4	-	-	-	-	35.92	36.30
2521	246,825	4,392.0	125,211.1	2,252.7	15.88	34.27	63.68	89.71	50.73	51.29
2522	304,782	7,220.0	156,510.5	3,659.8	23.48	64.39	25.00	62.46	51.35	50.69
2523	299,766	8,109.0	146,696.3	3,975.1	-1.65	12.31	-6.27	8.62	48.94	49.02
2524	329,038	6,385.1	150,321.4	3,518.2	9.76	-21.26	2.47	-11.49	45.69	55.10
2525	319,940	5,586.0	142,454.3	2,515.3	-2.77	-12.52	-5.23	-28.51	44.53	45.03
2526	318,818	6,777.4	139,119.8	3,006.2	-0.35	21.33	-2.34	19.51	43.64	44.36
2527	320,740	7,090.4	149,969.9	3,376.9	0.60	4.62	7.80	12.33	46.76	47.63
2528	348,855	6,886.1	155,685.7	3,093.4	8.77	-2.88	3.81	-8.40	44.63	44.92
2529	377,176	7,429.4	189,159.6	3,757.5	8.12	7.89	21.50	21.47	50.15	50.58
2530	401,892	9,255.1	210,756.4	4,861.5	6.55	24.57	11.42	29.38	52.44	52.53
2531	436,823	12,421.0	225,005.0	6,532.7	8.69	34.21	6.76	34.38	51.51	52.59
2532	454,338	10,906.6	248,354.7	6,019.1	4.01	-12.19	10.38	-7.86	54.66	55.19
2533	432,934	8,762.7	210,466.4	4,448.4	-4.71	-19.66	-15.26	-26.10	48.61	50.77
2534	480,081	9,511.4	242,980.8	4,946.9	10.89	8.54	15.45	11.21	50.61	52.01
2535	499,674	9,875.8	235,553.4	4,731.8	4.08	3.83	-3.06	-4.35	47.14	47.91
2536	496,981	9,713.8	220,434.0	4,492.3	-0.54	-1.64	-6.42	-5.06	44.35	46.25
2537	533,857	12,864.8	226,422.2	5,621.2	7.42	32.44	2.72	25.13	42.41	43.69
2538	588,830	20,646.3	250,295.0	9,411.8	10.30	60.49	10.54	67.43	42.51	45.59
2539	521,654	18,340.0	246,834.3	8,833.2	-11.41	-11.17	-1.38	-6.15	47.32	48.16

ที่มา : กรมศุลกากร

ภาวะการส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา

ในปี 2532 ประเทศไทยส่งออกยางพาราทั้งหมดไปจำหน่ายยังสหรัฐอเมริกาปริมาณ 91,210 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2531 ร้อยละ 1.93 คิดเป็นมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมด 2,161.2 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2531 ร้อยละ 16.67 ส่วนในปี 2538 ประเทศไทยส่งออกยางพาราทั้งหมดไปจำหน่ายยังสหรัฐอเมริกาปริมาณ 247,223 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2537 ร้อยละ 8.85 คิดเป็นมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมด 8,799.9 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2537 ร้อยละ 56.41 และในปี 2539 ประเทศไทยส่งออกยางพาราทั้งหมดไปจำหน่ายยังสหรัฐอเมริกาปริมาณ 223,704 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2538 ร้อยละ 9.51 คิดเป็นมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมด 7,388.0 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2538 ร้อยละ 16.04

โดยในปี 2532 ประเทศไทยส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ไปจำหน่ายยังสหรัฐอเมริกาปริมาณ 7,968.6 เมตริกตัน หรือร้อยละ 8.74 ของปริมาณส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2531 ร้อยละ 24.42 คิดเป็นมูลค่า 196.3 ล้านบาท หรือร้อยละ 9.08 ของมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2531 ร้อยละ 36.16 ส่วนในปี 2538 ประเทศไทยส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ไปจำหน่ายยังสหรัฐอเมริกา ปริมาณ 67,538.8 เมตริกตัน หรือร้อยละ 27.32 ของปริมาณส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา มีอัตราการขยายตัวลดลงจาก ปี 2537 ร้อยละ 2.79 คิดเป็นมูลค่า 2,540.7 ล้านบาท หรือร้อยละ 28.87 ของมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2537 ร้อยละ 43.08 และในปี 2539 ประเทศไทยส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ไปจำหน่ายยังสหรัฐอเมริกา ปริมาณ 64,829.1 เมตริกตัน หรือร้อยละ 28.98 ของปริมาณส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2538 ร้อยละ 4.01 คิดเป็นมูลค่า 2,361.6 ล้านบาท หรือร้อยละ 31.97 ของมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2538 ร้อยละ 7.05 (จากตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 ปริมาณและมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดและยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ปี 2520 - 2539

ปี	ปริมาณ : (เมตริกตัน) มูลค่า : (ล้านบาท)				อัตราการขยายตัว : (ร้อยละ)				สัดส่วน: (ร้อยละ)	
	ยางพาราทั้งหมด		ยางแผ่นรมควันชั้น 3		ยางพาราทั้งหมด		ยางแผ่นรมควันชั้น 3		ยางแผ่นรมควันชั้น 3	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
2520	55,203	854.0	30,819.7	476.3	-	-	-	-	55.83	55.77
2521	48,815	910.0	11,122.9	200.7	-11.57	6.56	-63.91	-57.85	22.79	22.06
2522	46,877	1,132.0	6,795.0	156.8	-3.97	24.40	-38.91	-21.90	14.50	13.85
2523	35,685	990.0	2,890.0	82.7	-23.88	-12.54	-57.47	-47.23	8.10	8.36
2524	42,040	951.0	3,116.0	76.9	17.81	-3.94	7.82	-7.03	7.41	8.09
2525	48,451	857.0	5,054.0	90.4	15.25	-9.88	62.20	17.55	10.43	10.55
2526	69,052	1,526.0	11,933.0	263.1	42.52	78.06	136.11	190.96	17.28	17.24
2527	65,701	1,464.0	13,366.0	305.4	-4.85	-4.06	12.01	16.10	20.34	20.86
2528	81,630	1,635.1	12,897.2	257.4	24.24	11.69	-3.51	-15.72	15.80	15.74
2529	86,437	1,750.4	13,427.4	276.7	5.89	7.05	4.11	7.48	15.53	15.81
2530	91,142	2,124.4	11,023.9	260.5	5.44	21.37	-17.90	-5.83	12.10	12.26
2531	89,482	2,593.5	10,543.5	307.4	-1.82	22.08	-4.36	17.99	11.78	11.85
2532	91,210	2,161.2	7,968.6	196.3	1.93	-16.67	-24.42	-36.16	8.74	9.08
2533	97,438	1,972.3	13,372.1	288.6	6.83	-8.74	67.81	47.05	13.72	14.63
2534	124,922	2,475.2	31,066.9	631.2	28.21	25.50	132.33	118.71	24.87	25.50
2535	164,443	3,396.4	44,869.7	952.6	31.64	37.22	44.43	50.92	27.29	28.05
2536	194,527	3,844.0	55,294.7	1,130.9	18.29	13.18	23.23	18.73	28.43	29.42
2537	227,131	5,626.0	69,476.6	1,775.7	16.76	46.36	25.65	57.02	30.59	31.56
2538	247,223	8,799.9	67,538.8	2,540.7	8.85	56.41	-2.79	43.08	27.32	28.87
2539	223,704	7,388.0	64,829.1	2,361.6	-9.51	-16.04	-4.01	-7.05	28.98	31.97

ที่มา : กรมศุลกากร

ภาวะการส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้

ในปี 2525 ประเทศไทยส่งออกยางพาราทั้งหมดไปจำหน่ายยังเกาหลีใต้ปริมาณ 16,563 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2524 ร้อยละ 178.28 คิดเป็นมูลค่าส่งออกยางพารา ทั้งหมด 290.0 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2524 ร้อยละ 123.08 ส่วนในปี 2538 ประเทศไทยส่งออกยางพาราทั้งหมดไปจำหน่ายยังเกาหลีใต้ปริมาณ 101,155 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2537 ร้อยละ 6.48 คิดเป็นมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมด 3,674.0 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2537 ร้อยละ 40.18 และในปี 2539 ประเทศไทยส่งออกยางพารา ทั้งหมดไปจำหน่ายยังเกาหลีใต้ปริมาณ 108,122 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2538 ร้อยละ 6.89 คิดเป็นมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมด 3,525.0 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวลดลงจาก ปี 2538 ร้อยละ 4.06

โดยในปี 2525 ประเทศไทยส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ไปจำหน่ายยังเกาหลีใต้ ปริมาณ 13,627.0 เมตริกตัน หรือร้อยละ 82.27 ของปริมาณส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศ ไทยไปเกาหลีใต้ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2524 ร้อยละ 400.99 คิดเป็นมูลค่า 236.2 ล้านบาท หรือร้อยละ 81.44 ของมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2524 ร้อยละ 329.55 ส่วนในปี 2538 ประเทศไทยส่งออกยาง แผ่นรมควันชั้น 3 ไปจำหน่ายยังเกาหลีใต้ปริมาณ 38,870.4 เมตริกตัน หรือร้อยละ 38.43 ของ ปริมาณส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ มีอัตราการขยายตัวลดลงจาก ปี 2537 ร้อยละ 12.72 คิดเป็นมูลค่า 1,493.3 ล้านบาท หรือร้อยละ 40.64 ของมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมด ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2537 ร้อยละ 31.40 และในปี 2539 ประเทศไทยส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ไปจำหน่ายยังเกาหลีใต้ปริมาณ 39,029.5 เมตริกตัน หรือ ร้อยละ 36.10 ของปริมาณส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ มีอัตราการขยายตัว เพิ่มขึ้นจากปี 2538 ร้อยละ 0.41 คิดเป็นมูลค่า 1,361.1 ล้านบาท หรือร้อยละ 38.61 ของมูลค่าส่งออก ยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2538 ร้อยละ 8.85 (จากตารางที่ 23)

DPU

ตารางที่ 23 ปริมาณและมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดและยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ ปี 2520 - 2539

ปี	ปริมาณ : (เมตริกตัน) มูลค่า : (ล้านบาท)				อัตราการขยายตัว : (ร้อยละ)				สัดส่วน : (ร้อยละ)	
	ยางพาราทั้งหมด		ยางแผ่นรมควันชั้น 3		ยางพาราทั้งหมด		ยางแผ่นรมควันชั้น 3		ยางแผ่นรมควันชั้น 3	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
2520	6,966	106.0	4,879.9	74.0	-	-	-	-	70.05	69.76
2521	1,655	34.0	1,205.0	24.1	-76.24	-67.93	-75.31	-67.48	72.81	70.74
2522	4,190	97.0	3,300.0	76.0	153.17	185.29	173.86	215.84	78.76	78.32
2523	2,135	58.0	1,925.0	51.2	-49.05	-40.21	-41.67	-32.62	90.16	88.26
2524	5,952	130.0	2,720.0	55.0	178.78	124.14	41.30	7.41	45.70	42.30
2525	16,563	290.0	13,627.0	236.2	178.28	123.08	400.99	329.55	82.27	81.44
2526	11,183	220.0	10,464.1	203.4	-32.48	-24.14	-23.21	-13.86	93.57	92.47
2527	16,447	334.0	12,453.0	251.1	47.07	51.82	19.01	23.41	75.72	75.17
2528	23,328	462.0	14,332.0	276.3	41.84	38.32	15.09	10.03	61.44	59.80
2529	29,743	609.0	21,765.0	433.8	27.50	31.82	51.86	57.02	73.18	71.23
2530	27,157	644.0	16,825.7	407.6	-8.69	5.75	-22.69	-6.04	61.96	63.29
2531	28,073	826.0	14,873.2	409.4	3.37	28.26	-11.60	0.45	52.98	49.57
2532	38,427	843.0	20,282.7	456.5	36.88	2.06	36.37	11.50	52.78	54.15
2533	58,299	1,154.0	28,431.0	566.6	51.71	36.89	40.17	24.12	48.77	49.10
2534	57,990	1,126.0	28,668.2	568.0	-0.53	-2.43	0.83	0.25	49.44	50.44
2535	81,751	1,612.0	39,751.3	792.4	40.97	43.16	38.66	39.50	48.62	49.15
2536	90,910	1,743.0	36,693.3	722.4	11.20	8.13	-7.69	-8.83	40.36	41.44
2537	108,167	2,621.0	44,532.9	1,136.4	18.98	50.37	21.37	57.31	41.17	43.36
2538	101,155	3,674.0	38,870.4	1,493.3	-6.48	40.18	-12.72	31.40	38.43	40.64
2539	108,122	3,525.0	39,029.5	1,361.1	6.89	-4.06	0.41	-8.85	36.10	38.61

ที่มา : กรมศุลกากร

ภาวะการส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น

ในปี 2531 ประเทศไทยส่งออกยางพาราทั้งหมดไปจำหน่ายยังญี่ปุ่นปริมาณ 436,823 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2530 ร้อยละ 8.69 คิดเป็นมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมด 12,421.0 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2530 ร้อยละ 34.21 ส่วนในปี 2538 ประเทศไทยส่งออกยางพาราทั้งหมดไปจำหน่ายยังญี่ปุ่นปริมาณ 588,830 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2537 ร้อยละ 10.30 คิดเป็นมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมด 20,646.3 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2537 ร้อยละ 60.49 และในปี 2539 ประเทศไทยส่งออกยางพาราทั้งหมดไปจำหน่ายยังญี่ปุ่นปริมาณ 521,654 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2538 ร้อยละ 11.41 คิดเป็นมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมด 18,340.0 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2538 ร้อยละ 11.17

โดยในปี 2531 ประเทศไทยส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ไปจำหน่ายยังญี่ปุ่นปริมาณ 40,842.8 เมตริกตัน หรือร้อยละ 9.35 ของปริมาณส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปญี่ปุ่น มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2530 ร้อยละ 0.42 คิดเป็นมูลค่า 1,090.8 ล้านบาท หรือร้อยละ 8.78 ของมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปญี่ปุ่น มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2530 ร้อยละ 16.23 ส่วนในปี 2538 ประเทศไทยส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ไปจำหน่ายยังญี่ปุ่นปริมาณ 97,467.5 เมตริกตัน หรือร้อยละ 16.55 ของปริมาณส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปญี่ปุ่น มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2537 ร้อยละ 27.77 คิดเป็นมูลค่า 3,674.4 ล้านบาท หรือร้อยละ 17.80 ของมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปญี่ปุ่น มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2537 ร้อยละ 51.81 และในปี 2539 ประเทศไทยส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ไปจำหน่ายยังญี่ปุ่นปริมาณ 106,888.4 เมตริกตัน หรือร้อยละ 20.49 ของปริมาณส่งออกทั้งหมดยางพาราของประเทศไทยไปญี่ปุ่น มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2538 ร้อยละ 9.67 คิดเป็นมูลค่า 3,619.6 ล้านบาท หรือร้อยละ 19.74 ของมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปญี่ปุ่น มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2538 ร้อยละ 1.49 (จากตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 ปริมาณและมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดและยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น

ปี 2520 - 2539

ปี	ปริมาณ : (เมตริกตัน) มูลค่า : (ล้านบาท)				อัตราการขยายตัว : (ร้อยละ)				สัดส่วน : (ร้อยละ)	
	ยางพาราทั้งหมด		ยางแท่งเอสทีอาร์		ยางพาราทั้งหมด		ยางแท่งเอสทีอาร์		ยางแท่งเอสทีอาร์	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
2520	212,993	3,271.0	29,219.4	463.7	-	-	-	-	13.72	14.18
2521	246,825	4,392.0	26,304.9	479.0	15.88	34.27	-9.97	3.31	10.66	10.91
2522	304,782	7,220.0	43,882.0	1,105.2	23.48	64.39	66.82	130.72	14.40	15.31
2523	299,766	8,109.0	40,278.0	1,119.2	-1.65	12.31	-8.21	1.26	13.44	13.80
2524	329,038	6,385.1	36,927.7	871.2	9.76	-21.26	-8.32	-22.16	11.22	13.64
2525	319,940	5,586.0	29,237.2	680.6	-2.77	-12.52	-20.83	-21.87	9.14	12.18
2526	318,818	6,777.4	21,546.8	490.0	-0.35	21.33	-26.30	-28.00	6.76	7.23
2527	320,740	7,090.4	26,161.0	567.7	0.60	4.62	21.41	15.85	8.16	8.01
2528	348,855	6,886.1	34,049.8	686.4	8.77	-2.88	30.15	20.92	9.76	9.97
2529	377,176	7,429.4	39,932.4	807.6	8.12	7.89	17.28	17.65	10.59	10.87
2530	401,892	9,255.1	40,673.4	938.5	6.55	24.57	1.86	16.21	10.12	10.14
2531	436,823	12,421.0	40,842.8	1,090.8	8.69	34.21	0.42	16.23	9.35	8.78
2532	454,338	10,906.6	43,173.5	1,009.1	4.01	-12.19	5.71	-7.49	9.50	9.25
2533	432,934	8,762.7	46,392.8	949.9	-4.71	-19.66	7.46	-5.86	10.72	10.84
2534	480,081	9,511.4	60,396.9	1,209.1	10.89	8.54	30.19	27.28	12.58	12.71
2535	499,674	9,875.8	82,713.9	1,669.7	4.08	3.83	36.95	38.09	16.55	16.91
2536	496,981	9,713.8	89,387.7	1,765.7	-0.54	-1.64	8.07	5.75	17.99	18.18
2537	533,857	12,864.8	134,940.2	2,420.4	7.42	32.44	50.96	37.08	25.28	18.81
2538	588,830	20,646.3	97,467.5	3,674.4	10.30	60.49	-27.77	51.81	16.55	17.80
2539	521,654	18,340.0	106,888.4	3,619.6	-11.41	-11.17	9.67	-1.49	20.49	19.74

ที่มา : กรมศุลกากร

ภาวะการส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา

ในปี 2520 ประเทศไทยส่งออกยางพาราทั้งหมดไปจำหน่ายยังสหรัฐอเมริกาปริมาณ 55,203 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมด 854.0 ล้านบาท ส่วนในปี 2538 ประเทศไทยส่งออกยางพาราทั้งหมดไปจำหน่ายยังประเทศสหรัฐอเมริกาปริมาณ 247,223 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2537 ร้อยละ 8.85 คิดเป็นมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมด 8,799.9 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2537 ร้อยละ 56.41 และในปี 2539 ประเทศไทยส่งออกยางพาราทั้งหมดไปจำหน่ายยังสหรัฐอเมริกาปริมาณ 223,704 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2538 ร้อยละ 9.51 คิดเป็นมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมด 7,388.0 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2538 ร้อยละ 16.04

โดยในปี 2520 ประเทศไทยส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ไปจำหน่ายยังสหรัฐอเมริกาปริมาณ 17,580.0 เมตริกตัน หรือร้อยละ 31.85 ของปริมาณส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา คิดเป็นมูลค่า 275.1 ล้านบาท หรือร้อยละ 32.22 ของมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ส่วนในปี 2538 ประเทศไทยส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ไปจำหน่ายยังสหรัฐอเมริกาปริมาณ 91,749.4 เมตริกตัน หรือร้อยละ 37.11 ของปริมาณส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2537 ร้อยละ 4.34 คิดเป็นมูลค่า 3,522.9 ล้านบาท หรือร้อยละ 40.03 ของมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2537 ร้อยละ 40.92 และในปี 2539 ประเทศไทยส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ไปจำหน่ายยังสหรัฐอเมริกาปริมาณ 78,031.6 เมตริกตัน หรือร้อยละ 34.88 ของปริมาณส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2538 ร้อยละ 14.95 คิดเป็นมูลค่า 2,685.1 ล้านบาท หรือร้อยละ 36.34 ของมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2538 ร้อยละ 23.78 (จากตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 ปริมาณและมูลค่าส่งออกยางพาราทั้งหมดและยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ปี 2520 - 2539

ปี	ปริมาณ : (เมตริกตัน) มูลค่า : (ล้านบาท)				อัตราการขยายตัว : (ร้อยละ)				สัดส่วน: (ร้อยละ)	
	ยางพาราทั้งหมด		ยางแท่งเอสทีอาร์		ยางพาราทั้งหมด		ยางแท่งเอสทีอาร์		ยางแท่งเอสทีอาร์	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
2520	55,203	854.0	17,580.0	275.1	-	-	-	-	31.85	32.22
2521	48,815	910.0	35,141.8	662.1	-11.57	6.56	99.90	140.65	71.99	72.76
2522	46,877	1,132.0	38,681.8	942.4	-3.97	24.40	10.07	42.33	82.52	83.25
2523	35,685	990.0	30,880.2	850.0	-23.88	-12.54	-20.17	-9.81	86.54	85.85
2524	42,040	951.0	34,597.0	772.8	17.81	-3.94	12.04	-9.07	82.30	81.26
2525	48,451	857.0	43,598.8	726.1	15.25	-9.88	26.02	-6.05	89.99	84.72
2526	69,052	1,526.0	45,139.4	995.7	42.52	78.06	3.53	37.14	65.37	65.25
2527	65,701	1,464.0	40,697.6	886.6	-4.85	-4.06	-9.84	-10.96	61.94	60.56
2528	81,630	1,635.1	49,838.4	992.9	24.24	11.69	22.46	11.98	61.05	60.72
2529	86,437	1,750.4	52,402.4	1,047.6	5.89	7.05	5.14	5.51	60.62	59.85
2530	91,142	2,124.4	50,746.7	1,177.0	5.44	21.37	-3.16	12.36	55.68	55.40
2531	89,482	2,593.5	56,051.4	1,612.5	-1.82	22.08	10.45	37.00	62.64	62.17
2532	91,210	2,161.2	51,138.3	1,168.9	1.93	-16.67	-8.77	-27.51	56.07	54.08
2533	97,438	1,972.3	50,565.3	1,034.7	6.83	-8.74	-1.12	-11.48	51.89	52.46
2534	124,922	2,475.2	54,719.7	1,110.1	28.21	25.50	8.22	7.28	43.80	44.85
2535	164,443	3,396.4	81,727.9	1,712.0	31.64	37.22	49.36	54.22	49.70	50.40
2536	194,527	3,844.0	72,665.9	1,481.2	18.29	13.18	-11.09	-13.48	37.36	38.53
2537	227,131	5,626.0	95,911.7	2,500.0	16.76	46.36	31.99	68.78	42.23	44.44
2538	247,223	8,799.9	91,749.4	3,522.9	8.85	56.41	-4.34	40.92	37.11	40.03
2539	223,704	7,388.0	78,031.6	2,685.1	-9.51	-16.04	-14.95	-23.78	34.88	36.34

ที่มา : กรมศุลกากร

ราคายางและสถานการณ์ราคายาง

ราคายางมีการเคลื่อนไหวตลอด 24 ชั่วโมงเริ่มจากตะวันออกสู่ตะวันตกตามการหมุนเวียนของโลก จะเห็นได้ว่าการตลาดของตลาดสิงคโปร์ มาเลเซีย ลอนดอน นิวยอร์ค และญี่ปุ่น ในแต่ละวันเป็นกิจการที่หมุนเวียนต่อเนื่องกันอยู่ตลอดเวลาจนครบรอบวันพอดี กล่าวคือตลาดลอนดอนจะเริ่มเปิด (เวลา 10 นาฬิกา) ใกล้เคียงกับเวลาที่ตลาดสิงคโปร์และมาเลเซียเพิ่งปิดตลาด ดังนั้นราคาตอนปิดตลาดของสิงคโปร์และมาเลเซียจึงเป็นแนวทางสำหรับราคาเปิดตลาดของลอนดอน และเมื่อตลาดลอนดอนปิดตลาด (เวลา 15 นาฬิกา) ตลาดนิวยอร์คก็เริ่มเปิดตลาด (เวลา 9 นาฬิกา) ดังนั้นจึงใช้ราคาตอนปิดตลาดของลอนดอนเป็นแนวทางสำหรับราคาเปิดตลาดเช่นกัน และหลังจากตลาดนิวยอร์คปิดได้ 2-3 ชั่วโมง ตลาดสิงคโปร์และมาเลเซียก็เริ่มเปิดตลาดในวันใหม่ต่อไป

ถึงแม้ว่าราคาตอนปิดตลาดของแต่ละแห่งจะมีอิทธิพลต่อกันอยู่บ้างก็ตาม แต่ราคาที่แท้จริงที่เกิดขึ้นและเคลื่อนไหวอยู่ในแต่ละตลาดนั้นก็ยังขึ้นอยู่กับปริมาณการเสนอขายและปริมาณความต้องการที่มีอยู่ในตลาดนั้นๆ เป็นสำคัญ ดังนั้น ราคาหรือพฤติกรรมของแต่ละตลาดในแต่ละวันอาจจะแตกต่างกันออกไป ปริมาณและช่วงเวลาของแต่ละตลาดเป็นตัวควบคุมความแตกต่างของราคาที่เกิดขึ้น ตลอดจนลักษณะของตลาดที่แตกต่างกันโดยเฉพาะระบบขนส่งและการเก็บรักษาก็มีผลต่อราคายางเช่นกัน อย่างไรก็ตามความแตกต่างของราคาที่เกิดขึ้นระหว่างเวลาตลาด ก็ยังมีขีดจำกัดทั้งขนาดและช่วงเวลาเพราะการมีส่วนต่างมาก ๆ เกิดขึ้นระหว่างตลาดเมื่อไร ก็จะเป็นโอกาสให้พวกพ่อค้าที่อยู่ในตลาดได้เข้าช่วงชิงกำไรของส่วนต่างนี้ระหว่างตลาดจนเหลือความแตกต่างกันไม่มากนัก ดังนั้น ราคายางของตลาดต่าง ๆ มักจะมีแนวทางที่สอดคล้องกันเพราะระดับราคายางมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (จากตารางที่ 26 และ 27)

สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ราคายางในแต่ละตลาดต่างกันคือยางที่ซื้อขายอยู่ในตลาดมีหลายชนิดและแต่ละชนิดยังมีการแบ่งออกเป็นหลายชั้น และความแตกต่างของราคายางของแต่ละชั้นของแต่ละตลาดก็ไม่มีข้อกำหนดที่แน่นอน เพราะการกำหนดชั้นยางในตลาดเป็นเรื่องของแต่ละตลาด

การกำหนดราคายางของไทย

กรมวิชาการเกษตรตั้งคณะกรรมการกำหนดราคายาง ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากสถาบันวิจัยยาง สมาคมยางพาราไทยและธนาคารแห่งประเทศไทยสาขาภาคใต้เพื่อกำหนดราคายางและประกาศราคาประจำวันของยางแผ่นรมควัน(RSS) ชั้น 1-5 ยางแท่ง(STR) ชั้น 5L, 5, 10 และ 20 และน้ำยางข้นชนิด high ammonia อย่างเป็นทางการของประเทศ เป็นราคาที่ยงวัน เป็นราคาส่งออก F.O.B (กรุงเทพฯ และสงขลา) กำหนดระยะเวลาส่งมอบ 2 เดือน

ตารางที่ 26 ราคาส่งออก F.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้ ปี 2520 - 2539

หน่วย : บาท/ก.ก.

ประเทศ / ปี	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ญี่ปุ่น	สหรัฐอเมริกา	เกาหลีใต้
2520	15.88	15.52	15.45	15.16
2521	17.56	17.99	18.05	19.96
2522	22.93	23.38	23.07	23.02
2523	29.22	27.10	28.63	26.59
2524	19.66	23.40	24.69	20.21
2525	17.58	16.26	14.19	17.33
2526	21.78	21.61	22.05	19.44
2527	21.62	22.52	22.85	20.16
2528	19.41	19.87	19.96	19.28
2529	19.68	19.86	20.61	19.93
2530	23.67	23.07	23.63	24.22
2531	27.32	29.03	29.16	27.53
2532	23.50	24.24	24.63	22.51
2533	20.10	21.14	21.58	19.93
2534	19.90	20.36	20.32	19.81
2535	19.49	20.09	21.23	19.93
2536	19.65	20.38	20.45	19.69
2537	27.73	24.83	25.56	25.52
2538	35.20	37.60	37.62	38.42
2539	33.71	35.79	36.43	34.87

ที่มา : กรมศุลกากร

DPU

ตารางที่ 27 ราคาส่งออก F.O.B ยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา

ปี 2520 - 2539

หน่วย : บาท/ก.ก.

ประเทศ / ปี	ญี่ปุ่น	สหรัฐอเมริกา
2520	15.87	15.65
2521	18.21	18.84
2522	25.19	24.36
2523	27.79	27.52
2524	23.59	22.34
2525	18.17	17.67
2526	22.74	22.06
2527	21.70	21.79
2528	20.16	19.92
2529	20.22	19.99
2530	23.07	23.19
2531	26.71	28.77
2532	23.37	22.86
2533	20.48	20.46
2534	20.02	20.29
2535	20.19	20.95
2536	19.75	20.38
2537	17.94	26.07
2538	37.70	38.40
2539	33.86	34.41

ที่มา : กรมศุลกากร

DPU

วิธีการกำหนดราคา

การกำหนดราคายางแต่ละชนิดและชั้นยางจะใช้แหล่งข้อมูล 2 แหล่งหลัก คือแหล่งข้อมูลพื้นฐานเป็นผู้ส่งออกยางรายใหญ่ที่มีสัดส่วนการส่งออกยางชนิดนั้น ๆ มากและแหล่งข้อมูลสนับสนุน เป็นผู้ส่งออกขนาดกลางและขนาดเล็ก หรือเป็นผู้ผลิตยางชนิดนั้น ๆ แต่ไม่ส่งออกเอง ทั้งสองแหล่งจะส่งราคายางให้ตลาดกลางยางพาราทางโทรสาร หรือเจ้าหน้าที่ของตลาดกลางจะโทรศัพท์สอบถามราคายางในเวลาประมาณ 10.00 น. จากนั้นจะใช้ราคายางที่ได้รับเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดราคายางประจำวัน ตามรูปแบบและแนวทางที่คณะกรรมการกำหนดไว้ โดยอาศัยวิธีการทางสถิติควบคู่กับการติดตามและการประเมินสถานการณ์ราคายางของตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศที่สำคัญ

การกำหนดและการประกาศราคายางข้างต้นสามารถสะท้อนภาวะการผลิตและการตลาดยางของประเทศได้ระดับหนึ่งเป็นราคาที่ผู้ส่งออกและผู้ใช้ยางทั้งในประเทศและต่างประเทศใช้เป็นราคาอ้างอิงการซื้อขายยาง นอกจากนั้นราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทย สิงคโปร์ และโตเกียว มีความสัมพันธ์ทิศทางการเคลื่อนไหวในแนวทางเดียวกัน

ปัญหาด้านการผลิตยางที่สำคัญ ๆ ได้แก่

1. ต้นทุนการผลิตยางธรรมชาติอยู่ในระดับสูง เมื่อเทียบกับประเทศอินโดนีเซียซึ่งเป็นคู่แข่งที่สำคัญของไทย

2. ขาดแคลนแรงงานที่มีความชำนาญในการกรีดยาง เนื่องจากแรงงานกรีดยางได้หันไปประกอบอาชีพอื่นที่ให้รายได้สูงกว่า ซึ่งโดยทั่วไปการขาดแคลนแรงงานจะเกิดขึ้นในสวนยางขนาดใหญ่ ทำให้มีการลักลอบใช้แรงงานต่างด้าว ซึ่งขาดประสบการณ์ในการกรีดยาง ทำให้เกิดผลเสียต่อต้นยาง ต้นยางเสื่อมโทรมเร็ว

3. เกษตรกรผู้ปลูกยางส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ซึ่งขาดอุปกรณ์ในการทำยางแผ่นชั้นดีจึงทำให้ผลผลิตยางมีคุณภาพต่ำ

4. แหล่งปลูกยางในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยังคงกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปทำให้ไม่สะดวกในการรวบรวมผลผลิตและการซื้อขายยาง รวมทั้งเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมและการจัดตั้งโรงงาน

แนวทางการพัฒนาการผลิตยาง

การพัฒนาการผลิตยางควรเน้นถึงการพัฒนาคุณภาพยาง เพื่อก้าวสู่การเป็นผู้นำด้านการผลิตที่แท้จริงนั้นทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องเร่งปรับตัวเองให้ทัน และรับต่อสถานการณ์การผลิตยางของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สำหรับแนวทางการพัฒนาการผลิตยางประกอบด้วย

1. เร่งปรับโครงสร้างการผลิตยางทั้งระดับเกษตรกรและระดับอุตสาหกรรมแปรรูปยางให้ปริมาณการผลิตยางทุกระดับสอดคล้องกับการผลิตและการใช้ยางของโลกและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอย่างจริงจังด้วยการลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำที่สุดและใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสม

2. สนับสนุน การศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาการผลิตยางชนิดใหม่ ๆ เพื่อลดความเสี่ยงจากการผลิตยางเพียง 2 - 3 ชนิดในปัจจุบัน

3. พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตยางที่เป็นหลักเดิมให้สูงขึ้น เลือกใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสมเข้าทดแทนการใช้แรงงานที่เป็นปัญหาในปัจจุบัน และขยายการผลิตยางแท่ง (STR) เพิ่มขึ้นตามความต้องการของตลาดโลก

4. เร่งพัฒนาคุณภาพยางที่ผลิตให้ได้ตามมาตรฐานสากลและกำหนดมาตรฐานคุณภาพยางแผ่นรมควันและยางชนิดอื่นให้สามารถตรวจสอบคุณภาพด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์แทนการตรวจสอบด้วยสายตาตลอดจนสนับสนุนและส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีบทบาทในการตั้งและการบริการห้องทดสอบและรับรองคุณภาพยางมากขึ้นภายใต้การควบคุมและตรวจสอบของสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

5. เร่งพัฒนาบุคลากรและแรงงานกึ่งฝีมือเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมแปรรูปยางที่เน้นการใช้เทคโนโลยีระดับสูงในอนาคต

6. เร่งพัฒนาและสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานและการตั้งนิคมอุตสาหกรรมเฉพาะอุตสาหกรรมยางดิบและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนให้การสนับสนุนและส่งเสริมการลงทุนอย่างเป็นรูปธรรม

ปัญหาการตลาดยางที่สำคัญ ๆ ได้แก่

1. ด้านระบบตลาดยาง

ระบบตลาดยางของไทยไม่ว่าจะเป็นระบบตลาดท้องถิ่น และระบบตลาดระดับประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพเพราะยังเป็นตลาดของผู้ซื้อ โดยเฉพาะตลาดระดับท้องถิ่น ชาวสวนยางเป็นผู้ด้อยโอกาสทางการตลาดเนื่องจากไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการขายยางไม่ว่าจะเป็น ราคายาง คุณภาพยาง และน้ำหนักยาง ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ชาวสวนยางเดือดร้อน และบ่อยครั้งได้มีการเดินขบวนและการประท้วงในรูปแบบต่าง ๆ สำหรับระบบตลาดระดับประเทศก็มีปัญหา

ไม่น้อยและได้รับอิทธิพลจากตลาดโลกเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพราะการซื้อขายยางของโลกนั้นส่วนใหญ่ร้อยละ 80 เป็นการซื้อขายตรง (direct trade) ที่เหลือร้อยละ 20 เป็นการซื้อขายผ่านตลาดกลางของโลก เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ราคายางในตลาดโลกไม่โปร่งใส ไม่สะท้อนความเป็นจริงของการผลิตและการใช้ยางได้

2. ด้านการส่งออก

2.1 การส่งออกยางของไทยส่วนใหญ่เป็นการส่งออกยางธรรมชาติ ซึ่งปัจจุบันตลาดเริ่มอิ่มตัว โดยเฉพาะยางแผ่นรมควันมีสัดส่วนการส่งออกลดลง นอกจากนี้ยังมีประเทศคู่แข่งใหม่ ๆ เกิดขึ้น อาทิ เวียดนาม ซึ่งคาดว่าในอนาคตจะเป็นคู่แข่งที่สำคัญของไทย

2.2 การส่งออกยางพาราส่วนใหญ่จะส่งออกท่าเรือกรุงเทพฯ ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการส่งออกสูง แม้ว่าจะมีท่าเรือสงขลาแล้วก็ตาม แต่มีเรือเข้ามาส่งสินค้าน้อย ทำให้มีระวางเรือในการส่งสินค้าน้อย

2.3 ตลาดส่งออกยางธรรมชาติต้องพึ่งญี่ปุ่นส่วนใหญ่ ทำให้ญี่ปุ่นมีบทบาทสำคัญในการกำหนดราคายางของไทย

2.4 ราคายางไม่มีเสถียรภาพจะเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะเศรษฐกิจโลก ความต้องการใช้ยางธรรมชาติของอุตสาหกรรมต่าง ๆ และฤดูกาล

แนวทางการพัฒนาตลาดยางไทย

1. การพัฒนาระบบตลาดยางของประเทศ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้เล็งเห็นความสำคัญการพัฒนาระบบตลาดยางมาโดยตลอด อันจะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาอุตสาหกรรมยางที่เกี่ยวข้องและสร้างความมั่นคงให้กับเกษตรกรชาวสวนยาง โดยการตั้งตลาดกลางยางพาราขึ้นที่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2534 ถือว่าเป็นตลาดกลางยางพาราแห่งแรกของประเทศอยู่ภายใต้การบริการของสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร และเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2534 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้กรมวิชาการเกษตรดำเนินงานตลาดกลางยางพาราที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ตั้งขึ้น การตั้งตลาดกลางเพื่อพัฒนาระบบตลาดยางของประเทศให้ทุกฝ่ายยอมรับและเพื่อพัฒนาสู่ระบบตลาดสากล การดำเนินงานแบ่งออกเป็น 2 ระดับ

1.1 ระบบตลาดระดับท้องถิ่น โดยการตั้งตลาดกลางยางแผ่นดิบ เพื่อให้บริการซื้อขายยางแผ่นดิบของเกษตรกรด้วยวิธีการประมูล ภายใต้ระเบียบที่ตลาดกลางกำหนด เช่นการกำหนดมาตรฐานคุณภาพยางแผ่นดิบของประเทศ การกำหนดและควบคุมการซื้อขายยางให้เกิด

ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายและการให้บริการทุกขั้นตอนที่ตลาดกลางด้วยบุคลากร เครื่องอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ที่ทันสมัย

ในอนาคตจำเป็นต้องเชื่อมระบบการบริการตลาดกลางยางแผ่นดิบที่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา กับตลาดประมูลยางท้องถิ่นทั่วประเทศ เป็นระบบเครือข่ายที่มีตลาดกลางยางพาราเป็นแม่ข่าย ด้วยระบบ computer on line เพื่อพัฒนาระบบตลาดเดี่ยวและเป็นตลาดยางแผ่นดิบที่มีคุณภาพ

1.2 ระบบตลาดระดับประเทศโดยการตั้งห้องค้ายาง เป็นการบริการซื้อขายยางที่แปรรูปจากยางแผ่นดิบแล้ว ด้วยวิธีการเสนอราคา มาตรฐานคุณภาพยางเป็นตามสากล (The Green Book) เป็นตลาดที่เน้นการส่งมอบยางจริง (Physical Market) และผู้ใช้บริการต้องเป็นสมาชิกห้องค้ายาง การดำเนินงานสามารถกำหนดและประกาศราคายางแผ่นรมควัน ยางแท่ง และน้ำยางข้นได้

2. แนวทางการพัฒนาตลาดการส่งออกของประเทศไทย

ในระยะ 5 ถึง10 ปีข้างหน้าปริมาณยางที่ผลิตได้จะส่งออกเป็นส่วนใหญ่ จึงจำเป็นต้องเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออก ที่สามารถแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตยางอื่น ๆ ของโลกได้ ด้วยการดำเนินการดังนี้

2.1 รักษาตลาดยางหลักเดิมของไทย เช่นญี่ปุ่นและจีนเป็นต้น ด้วยการติดตามและประเมินสถานการณ์การใช้ยางของประเทศเหล่านั้นอย่างใกล้ชิด พร้อมทั้งหาวิธีที่จะเพิ่มปริมาณการส่งออกให้มากขึ้น

2.2 การเข้าไปแทนที่ตลาดยางหลักของประเทศผู้ผลิตอื่น เช่นเข้าไปแทนตลาดเดิมของมาเลเซียซึ่งครองตลาดยุโรป ออสเตรเลีย และเกาหลีใต้ เพราะมาเลเซียเคยเป็นประเทศผู้ส่งออกยางรายใหญ่ของโลก แต่ปัจจุบันมีนโยบายที่รักษาระดับการผลิตปีละ 1 ล้านตัน และเพิ่มปริมาณการใช้ยางในประเทศมากขึ้น ซึ่งจะทำให้ปริมาณยางส่งออกลดลง จึงเป็นโอกาสอันดีของไทยที่เข้าไปทดแทนตลาดยางเดิมของมาเลเซีย

2.3 ต้องเร่งรณรงค์ขยายตลาดใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นไม่ว่าจะเป็นตลาดลาตินอเมริกาและยุโรปตะวันออกที่มีแนวโน้มใช้ยางมากขึ้น

2.4 ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคเกษตรกร ชาวสวนยางต้องร่วมกันอย่างจริงจังในการเพิ่มประสิทธิภาพการส่งออกด้วยการลดต้นทุนการส่งออกยางให้ต่ำอย่างจริงจัง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์ส่งออกและการพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทย สำหรับยางแผ่นรมควันชั้น 3 นั้นแบ่งออกเป็น 4 กรณี คือกรณีของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้ ส่วนยางแท่งเอสทีอาร์แบ่งเป็น 2 กรณี คือกรณีของญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา ซึ่งผลการศึกษามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน

$LnQcb_t = 8.2197 - 1.1465LnPcb_t + 0.9197LnYc_t$ ..... (1)

(-2.215) (6.724)

$R^2 = 0.8203$ $\bar{R}^2 = 0.7876$ $F = 25.1037$

Standard Error = 0.3060 Durbin-Watson Test = 1.9176

กำหนดให้

Qcb_t = ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปีที่ t (เมตริกตัน)

Pcb_t = ราคาส่งออกF.O.Bยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปีที่ t (บาท/ก.ก.)

Yc_t =ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปีที่ t (Billion of Yuan)

DPU

จากการศึกษาพบว่าอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน (Qcb_t) ขึ้นอยู่กับ Pcb_t และ Yc_t ซึ่งสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ 82.03 แต่เนื่องจากข้อมูลที่ใช้มีจำนวนน้อยกว่า 30 ดังนั้นจึงควรจะใช้ $\bar{R}^2$ อธิบายความหมายแทนค่า R^2 (ทัศนีย์ ชังเทศ และสมภพ ถาวรยิ่ง , 2537 : 41-42) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ 78.76 ($\bar{R}^2$) ได้ค่า F = 25.1037 สำหรับผลการทดสอบค่า Pcb_t และYc_t ได้ค่า t เป็น –2.215 และ6.724 ตามลำดับ ซึ่งค่า Sig t ของ Pcb_t และYc_t มีค่าเท่ากับ 0.049 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรอิสระ Pcb_t และYc_t มีผลต่อ Qcb_t และค่า Durbin - Watson Test = 1.9176 ซึ่งไม่มีปัญหา Autocorrelation

จากสมการที่ 1 สามารถอธิบายค่าความยืดหยุ่นได้ว่าเมื่อราคาส่งออก F.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีนในปีที่ t เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ จะทำให้ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปีที่ t เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1.1465 ในทิศทางตรงกันข้าม และผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปีที่ t เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ จะทำให้ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีนในปีที่ t เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันร้อยละ 0.9197

จากข้อมูลอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ตั้งแต่ ปี 2526 - 2539 รวม 14 ปี สามารถหาสมการแนวโน้มเพื่อพยากรณ์ค่าข้อมูลอนุกรมเวลาได้ดังนี้

$$Qcb_t = 122{,}266.144 + 7{,}297.813Tcb_t \quad \ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots(2)$$

(12.098) (5.822)

Multiple R = 0.8594 R^2 = 0.7385 $\bar{R}^2$ = 0.7168

F = 33.8956 Standard Error = 37813.082

จากการศึกษาพบว่าการพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีนมีความสัมพันธ์กับเวลาร้อยละ 85.94 (Multiple R) และอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีนขึ้นอยู่กับ (Tcb_t) ซึ่งสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ 73.85 แต่เนื่องจากข้อมูลที่ใช้มีจำนวนน้อยกว่า 30 ดังนั้นจึงควรจะใช้ $\bar{R}^2$ อธิบายความหมายแทนค่า R^2 ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระ (Tcb_t) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ

71.68 ($\bar{R}^2$) ได้ค่า F = 33.8956 สำหรับผลการทดสอบค่าคงที่ และเวลา(Tcb_t)ได้ค่า t เป็น 12.098 และ5.822 ตามลำดับ ซึ่งค่า Sig t ของค่าคงที่ และเวลา(Tcb_t) มีค่าเท่ากับ 0.000 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าค่าคงที่ และเวลา (Tcb_t) มีผลต่อ Qcb_t

จากสมการที่ 2 ค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปี 2540 มีปริมาณส่งออก 231,733.342 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2539 ร้อยละ 15.66 และในปี 2544 มีปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นเป็น 290,115.848 เมตริกตัน โดยมีปริมาณส่งออกเฉลี่ย (ปี 2540-2544) 260,924.595 เมตริกตันมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในแต่ละปีร้อยละ 1.24 (จากตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 ค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ปี 2540 - 2544

ปี	ปริมาณส่งออก : (เมตริกตัน)	อัตราการขยายตัว : (ร้อยละ)
2540	231,733.342	-15.66
2541	246,328.968	5.93
2542	260,924.595	5.59
2543	275,520.221	5.30
2544	290,115.848	5.03
เฉลี่ย (ปี 2540-2544)	260,924.595	1.24

ที่มา : จากสมการพยากรณ์ $Qcb_t = 122,266.144 + 7,297.813Tcb_t$

หมายเหตุ ปี 2539 มีปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน 268,018.362 เมตริกตัน

DPU

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น

$LnQjb_t = 3.2054 + 0.7025LnYj_t$ .....(3)

(10.058)

$R^2 = 0.8561$ $\bar{R}^2 = 0.8477$ $F = 101.1723$

Standard Error = 0.0917 Durbin-Watson Test = 1.5452

กำหนดให้

Qjb_t = ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น ในปีที่ t (เมตริกตัน)

Yj_t = ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศญี่ปุ่น ในปีที่ t (Billions of Yen)

จากการศึกษาพบว่าอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น (Qjb_t) ขึ้นอยู่กับ Yj_t ซึ่งสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ 85.61 แต่เนื่องจากข้อมูลที่ใช้มีจำนวนน้อยกว่า 30 ดังนั้นควรจะใช้ $\bar{R}^2$ อธิบายความหมายแทนค่า R^2 ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ 84.77 ($\bar{R}^2$) ได้ค่า F = 101.1723 สำหรับผลการทดสอบค่า Yj_t ได้ค่า t เป็น 10.058 ซึ่งค่า Sig t ของ Yj_t มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรอิสระ Yj_t มีผลต่อ Qjb_t และค่า Durbin - Watson Test = 1.5452 ซึ่งไม่มีปัญหา Autocorrelation

จากสมการที่ 3 สามารถอธิบายค่าความยืดหยุ่นได้ว่าเมื่อผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศญี่ปุ่น ในปีที่ t เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ จะทำให้ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น ในปีที่ t เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันร้อยละ 0.7025

จากข้อมูลอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น ตั้งแต่ปี 2521- 2539 รวม 19 ปี สามารถหาสมการแนวโน้มเพื่อพยากรณ์ค่าข้อมูลอนุกรมเวลาได้ดังนี้

$Qjb_t = 122,932.960 + 7,098.537Tjb_t$ .....(4)

(13.872) (9.133)

Multiple R = 0.9114 $R^2 = 0.8307$ $\bar{R}^2 = 0.8207$

F = 83.4158 Standard Error = 18555.900

จากการศึกษาพบว่าการพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปญี่ปุ่นมีความสัมพันธ์กับเวลาร้อยละ 91.14 (Multiple R) และอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปญี่ปุ่นขึ้นอยู่กับเวลา (Tjb_t) ซึ่งสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ 83.07 แต่เนื่องจากข้อมูลที่ใช้มีจำนวนน้อยกว่า 30 ดังนั้นจึงควรจะใช้ $\bar{R}^2$ อธิบายความหมายแทนค่า R^2 ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระ (Tjb_t) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ 82.07 ($\bar{R}^2$) ได้ค่า F = 83.4160 สำหรับผลการทดสอบค่าคงที่ และเวลา(Tjb_t)ได้ค่า t เป็น 13.872 และ10.058 ตามลำดับ ซึ่งค่า Sig t ของค่าคงที่ และเวลา(Tjb_t) มีค่าเท่ากับ 0.000 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าค่าคงที่ และเวลา(Tjb_t) มีผลต่อ Qjb_t

จากสมการที่ 4 ค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปญี่ปุ่น ในปี 2540 มีปริมาณส่งออก 264,903.700 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2539 ร้อยละ 7.32 และในปี 2544 มีปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นเป็น 290,297.848 เมตริกตัน โดยมีปริมาณส่งออกเฉลี่ย (ปี 2540-2544) 279,100.774 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ในแต่ละปีร้อยละ 3.53 (จากตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 ค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปญี่ปุ่น ปี 2540-2544

ปี	ปริมาณส่งออก : (เมตริกตัน)	อัตราการขยายตัว : (ร้อยละ)
2540	264,903.700	7.32
2541	272,002.237	2.68
2542	279,100.774	2.61
2543	286,199.311	2.54
2544	290,297.848	2.48
เฉลี่ย (ปี 2540-2544)	279,100.774	3.53

ที่มา : จากสมการพยากรณ์ $Qjb_t = 122,932.960 + 7,098.537Tjb_t$

หมายเหตุ ปี 2539 มีปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น3ของไทยไปญี่ปุ่น 246,834.346 เมตริกตัน

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา

$LnQub_t = -51.5315 - 1.6532LnPub_t + 7.6971LnYu_t$ ..... (5)

(-2.907) (7.222)

$R^2 = 0.9263$ $\bar{R}^2 = 0.8969$ $F = 31.4401$

Standard Error = 0.2626 Durbin-Watson Test = 2.2198

กำหนดให้

Qub_t = ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ในปีที่ t (เมตริกตัน)

Pub_t = ราคาส่งออก F.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ในปีที่ t (บาท/ก.ก.)

Yu_t = ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศสหรัฐอเมริกา ในปีที่ t (Billions of US Dollars)

จากการศึกษาพบว่าอุปสงค์ส่งออกแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา (Qub_t)ขึ้นอยู่กับPub_t และYu_t ซึ่งสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ 92.63 แต่เนื่องจากข้อมูลที่ใช้มีจำนวนน้อยกว่า 30 ดังนั้นควรจะใช้ $\bar{R}^2$ อธิบายความหมายแทนค่า R^2 ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกชนิดนี้ได้ร้อยละ 89.69 ($\bar{R}^2$) ได้ค่า F = 31.4401 สำหรับผลการทดสอบค่า Pub_t และ Yu_t ได้ค่า t เป็น –2.907 และ7.222 ตามลำดับ ซึ่งค่า Sig t ของ Pub_t และYu_t มีค่าเท่ากับ 0.034 และ 0.001 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรอิสระ Pub_t และYu_t มีผลต่อ Qub_t และค่า Durbin-Watson Test = 2.2198 ซึ่งไม่มีปัญหา Autocorrelation

จากสมการที่ 5 สามารถอธิบายค่าความยืดหยุ่นได้ว่าเมื่อราคาส่งออก F.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ในปีที่ t เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ จะทำให้ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ในปีที่ t เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1.6532 ในทิศทางตรงกันข้าม และผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศสหรัฐอเมริกา ในปีที่ t เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ จะทำให้ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ในปีที่ t เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันร้อยละ 7.6971

จากข้อมูลอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ปี 2532 - 2539 รวม 8 ปี สามารถหาสมการแนวโน้มเพื่อพยากรณ์ค่าข้อมูลอนุกรมเวลาได้ดังนี้

$Qub_t = 44{,}302.059 + 4{,}729.234Tub_t$ .....(6)

(15.145) (7.409)

Multiple R = 0.9494 $R^2 = 0.9015$ $\bar{R}^2 = 0.8850$

F = 54.8868 Standard Error = 8273.919

จากการศึกษาพบว่าการพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกามีความสัมพันธ์กับเวลาร้อยละ 94.94 (Multiple R) และอุปสงค์การส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกาขึ้นอยู่กับ(Tub_t) ซึ่งสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ 90.15 แต่เนื่องจากข้อมูลที่ใช้มีจำนวนน้อยกว่า 30 ดังนั้นจึงควรจะใช้ $\bar{R}^2$ อธิบายความหมายแทนค่า R^2 ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระ (Tub_t) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์การส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ 88.50 ($\bar{R}^2$) ได้ค่า F = 54.8868 สำหรับผลการทดสอบค่าคงที่ และเวลา(Tub_t)ได้ค่า t เป็น 15.145 และ7.409 ตามลำดับ ซึ่งค่า Sig t ของค่าคงที่ และเวลา(Tub_t) มีค่าเท่ากับ 0.000 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าค่าคงที่ และเวลา(Tub_t) มีผลต่อ Qub_t

จากสมการที่ 6 ค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปสหรัฐอเมริกา ในปี 2540 มีปริมาณส่งออก 86,865.165 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2539 ร้อยละ 33.33 และในปี 2544 มีปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นเป็น 124,699.037 เมตริกตัน โดยมีปริมาณส่งออกเฉลี่ย (ปี 2540-2544) 105,782.101 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ในแต่ละปีร้อยละ 14.37 (จากตารางที่ 30)

ตารางที่ 30 ค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปสหรัฐอเมริกา ปี 2540-2544

ปี	ปริมาณส่งออก : (เมตริกตัน)	อัตราการขยายตัว : (ร้อยละ)
2540	86,865.165	33.99
2541	96,323.633	10.89
2542	105,782.101	9.82
2543	115,240.569	8.94
2544	124,699.037	8.21
เฉลี่ย (ปี 2540-2544)	105,782.101	14.37

ที่มา: จากสมการพยากรณ์ $Qub_t = 44{,}302.059 + 4{,}729.234Tub_t$

หมายเหตุ ปี 2539 มีปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น3ของไทยไปสหรัฐอเมริกา 64,829.107 เมตริกตัน

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้

$LnQkb_t = 1.8868 - 0.5688LnPkb_t + 0.8332LnYk_t$ .....(7)

(-2.500) (10.405)

$R^2 = 0.9197$ $\bar{R}^2 = 0.9063$ F = 68.6875

Standard Error = 0.1509 Durbin-Watson Test = 1.9926

กำหนดให้

Qkb_t = ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ ในปีที่ t (เมตริกตัน)

Pkb_t = ราคาส่งออก F.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ ในปีที่ t (บาท/ก.ก.)

Yk_t = ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศเกาหลีใต้ ในปีที่ t (Millions of Won)

จากการศึกษาพบว่าอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ (Qkb_t) ขึ้นอยู่กับ Pkb_t และ Yk_t ซึ่งสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์การส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ 91.97 แต่เนื่องจากข้อมูลที่ใช้มีจำนวนน้อยกว่า 30 ดังนั้นจึงควรจะใช้ $\bar{R}^2$ อธิบายความหมายแทนค่า R^2 ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ 90.63 ($\bar{R}^2$) ได้ค่า F = 68.6875 สำหรับผลการทดสอบค่า Pkb_t และYk_t ได้ค่า t เป็น –2.500 และ10.405 ตามลำดับ ซึ่งค่า Sig t ของ Pkb_t และYk_t มีค่าเท่ากับ 0.028 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรอิสระ Pkb_t และYk_t มีผลต่อ Qkb_t และค่า Durbin - Watson Test = 1.9926 ซึ่งไม่มีปัญหา Autocorrelation

จากสมการที่ 7 สามารถอธิบายค่าความยืดหยุ่นได้ว่าเมื่อราคาส่งออก F.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ ในปีที่ t เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ จะทำให้ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ ในปีที่ t เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 0.5689 ในทิศทางตรงกันข้าม และผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศเกาหลีใต้ ในปีที่ t เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ จะทำให้ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ ในปีที่ t เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันร้อยละ 0.8332

จากข้อมูลอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ตั้งแต่ปี 2525 - 2539 รวม 15 ปี สามารถหาสมการแนวโน้มเพื่อพยากรณ์ค่าข้อมูลอนุกรมเวลาได้ดังนี้

$Qkb_t = 25,373.278 + 2,461.793Tkb_t$ .....(8)

(21.755) (9.119)

Multiple R = 0.9300 $R^2 = 0.8648$ $\bar{R}^2 = 0.8544$

F = 83.163 Standard Error = 4517.170

จากการศึกษาพบว่าการพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้มีความสัมพันธ์กับเวลาร้อยละ 93.00 (Multiple R) และอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ขึ้นอยู่กับ(Tkb_t) ซึ่งสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ 86.48 แต่เนื่องจากข้อมูลที่ใช้มีจำนวนน้อยกว่า 30 ดังนั้นจึงควรจะใช้ $\bar{R}^2$ อธิบายความหมายแทนค่า R^2 ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระ(Tkb_t) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ 85.44 ($\bar{R}^2$) สำหรับผลการทดสอบค่าคงที่ และเวลา(Tkb_t)ได้ค่า t เป็น 21.755 และ9.119 ตามลำดับ ซึ่งค่า Sig t ของค่าคงที่ และเวลา(Tkb_t) มีค่าเท่ากับ 0.038 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าค่าคงที่ และเวลา(Tkb_t) มีผลต่อ Qkb_t

จากสมการที่ 8 ค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปเกาหลีใต้ในปี 2540 มีปริมาณส่งออก 45,067.622 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2539 ร้อยละ 15.47 และในปี 2544 มีปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นเป็น 54,914.794 เมตริกตัน โดยมีปริมาณส่งออกเฉลี่ย (ปี 2540-2544) 49,991.208 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ในแต่ละปีร้อยละ 7.15 (จากตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 ค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปเกาหลีใต้ ปี 2540-2544

ปี	ปริมาณส่งออก : (เมตริกตัน)	อัตราการขยายตัว : (ร้อยละ)
2540	45,067.622	15.47
2541	47,529.415	5.46
2542	49,991.208	5.18
2543	52,453.001	4.92
2544	54,914.794	4.69
เฉลี่ย (ปี 2540-2544)	49,991.208	7.15

ที่มา : จากสมการพยากรณ์ $Qkb_t = 25,373.278 + 2,461.793Tkb_t$

หมายเหตุ ปี 2539 มีปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น3ของไทยไปเกาหลีใต้ 39,029.536 เมตริกตัน

จากข้อมูลอุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น ตั้งแต่ ปี 2531 - 2539 รวม 9 ปี สามารถหาสมการแนวโน้มเพื่อพยากรณ์ค่าข้อมูลอนุกรมเวลาได้ดังนี้

$Qjd_t = 78{,}022.635 + 10{,}552.505Tjd_t$ .....(10)

(14.482) (5.057)

Multiple R = 0.8860 $R^2 = 0.7851$ $\bar{R}^2 = 0.7544$

F = 25.5750 Standard Error = 16163.067

จากการศึกษาพบว่าการพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปญี่ปุ่นมีความสัมพันธ์กับเวลาร้อยละ 88.60 (Multiple R) และอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปญี่ปุ่นขึ้นอยู่กับ (Tjb_t) ซึ่งสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ 78.51 แต่เนื่องจากข้อมูลที่ใช้มีจำนวนน้อยกว่า 30 ดังนั้นจึงควรจะใช้ $\bar{R}^2$ อธิบายความหมายแทนค่า R^2 ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระ (Tjb_t) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ 75.44 ($\bar{R}^2$) ได้ค่า F = 25.5750 สำหรับผลการทดสอบค่าคงที่ และเวลา(Tjd_t) ได้ค่า t เป็น 14.482 และ5.057 ตามลำดับ ซึ่งค่า Sig t ของค่าคงที่ และเวลา(Tjd_t) มีค่าเท่ากับ 0.000 และ 0.001 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าค่าคงที่ และเวลา(Tjd_t) มีผลต่อ Qjd_t

จากสมการที่ 10 ค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของไทยไปญี่ปุ่น ในปี 2540 มีปริมาณส่งออก 130,785.160 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2539 ร้อยละ 22.36 และในปี 2544 มีปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นเป็น 172,995.180 เมตริกตัน โดยมีปริมาณส่งออกเฉลี่ย (ปี 2540-2544) 151,890.170 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ในแต่ละปีร้อยละ 10.27 (จากตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 ค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของไทยไปญี่ปุ่น ปี 2540 - 2544

ปี	ปริมาณส่งออก : (เมตริกตัน)	อัตราการขยายตัว : (ร้อยละ)
2540	130,785.160	22.36
2541	141,337.665	8.07
2542	151,890.170	7.47
2543	162,442.675	6.95
2544	172,995.180	6.50
เฉลี่ย (ปี 2540-2544)	151,890.170	10.27

ที่มา : จากสมการพยากรณ์ $Qjd_t = 78{,}022.635 + 10{,}552.505Tjd_t$

หมายเหตุ ปี 2539 มีปริมาณส่งออกยางแท่ง STR ของไทยไปญี่ปุ่น 106,888.430 เมตริกตัน

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา

$LnQud_t = 2.9696 + 0.9380LnYu_t$ .....(11)

(10.252)

$R^2 = 0.8538$ $\bar{R}^2 = 0.8456$ $F = 105.0977$

Standard Error = 0.1608 Durbin-Watson Test = 1.7291

กำหนดให้

Qud_t=ปริมาณส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ในปีที่ t (เมตริกตัน)

Yu_t = ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศสหรัฐอเมริกา ในปีที่ t (Billions of US Dollars)

จากการศึกษาพบว่าอุปสงค์ส่งออกแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา (Qud_t) ขึ้นอยู่กับPrd_t ,Pud_t และYu_t ซึ่งสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ 85.38 แต่เนื่องจากข้อมูลที่ใช้มีจำนวนน้อยกว่า 30 ดังนั้นควรจะใช้ $\bar{R}^2$ อธิบายความหมายแทนค่า R^2 ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกชนิดนี้ได้ร้อยละ 84.56 ($\bar{R}^2$) ได้ค่า F = 105.0977 สำหรับผลการทดสอบค่า Yu_t ได้ค่า t เป็น 10.252 ซึ่งค่า Sig t ของ Yu_t มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรอิสระ Yu_t มีผลต่อ Qud_t และค่า Durbin -Watson Test = 1.7291 ซึ่งไม่มีปัญหา Autocorrelation

จากสมการที่ 11 สามารถอธิบายค่าความยืดหยุ่นได้ว่าเมื่อผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศสหรัฐอเมริกา ในปีที่ t เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ จะทำให้ปริมาณส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ในปีที่ t เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันร้อยละ 0.9380

จากข้อมูลอุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปี 2520 - 2539 รวม 20 ปี สามารถหาสมการแนวโน้มเพื่อพยากรณ์ค่าข้อมูลอนุกรมเวลาได้ดังนี้

$Qud_t = 19,387.210 + 3,228.372Tud_t$ .....(12)

(4.823) (9.620)

Multiple R = 0.9150 $R^2 = 0.8372$ $\bar{R}^2 = 0.8281$

F = 92.5512 Standard Error = 8653.731

จากการศึกษาพบว่าการพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกามีความสัมพันธ์กับเวลาร้อยละ 90.50 (Multiple R) และอุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกาขึ้นอยู่กับ(Tud_t) ซึ่งสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ 83.72 แต่เนื่องจากข้อมูลที่ใช้มีจำนวนน้อยกว่า 30 ดังนั้น จึงควรจะใช้ $\bar{R}^2$ อธิบายความหมายแทนค่า R^2 ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระ(Tud_t) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ส่งออกสินค้าชนิดนี้ได้ร้อยละ 82.81 ($\bar{R}^2$) ได้ค่า F= 54.8868 สำหรับผลการทดสอบค่าคงที่ และเวลา (Tud_t)ได้ค่า t เป็น 4.823 และ9.620 ตามลำดับ ซึ่งค่า Sig t ของค่าคงที่ และเวลา(Tud_t) มีค่าเท่ากับ 0.000 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าค่าคงที่ และเวลา(Tub_t) มีผลต่อ Qud_t

จากสมการที่ 12 ค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของไทยไปสหรัฐอเมริกาในปี 2540 มีปริมาณส่งออก 87,183.022 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2539 ร้อยละ 11.73 และในปี 2544 มีปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นเป็น 100,096.510 เมตริกตัน โดยมีปริมาณส่งออกเฉลี่ย (ปี 2540-2544) 93,639.766 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ในแต่ละปีร้อยละ 5.16 (จากตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 ค่าพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของไทยไปสหรัฐอเมริกา ปี 2540-2544

ปี	ปริมาณส่งออก : (เมตริกตัน)	อัตราการขยายตัว : (ร้อยละ)
2540	87,183.022	11.73
2541	90,411.394	3.70
2542	93,639.766	3.57
2543	96,868.138	3.45
2544	100,096.510	3.33
เฉลี่ย (ปี 2540-2544)	93,639.766	5.16

ที่มา: จากสมการพยากรณ์ $Qud_t = 19,387.210 + 3,228.372Tud_t$

หมายเหตุ ปี2539 มีปริมาณส่งออกยางแท่ง STR ของไทยไปสหรัฐอเมริกา 78,031.600 เมตริกตัน

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย ผู้มีอาชีพเกี่ยวข้องมีประมาณ 5 ล้านคน ผลผลิตส่วนใหญ่ (ประมาณร้อยละ 90 ขึ้นไป) ส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ นับตั้งแต่ ปี 2534 เป็นต้นมาประเทศไทยผลิตยางพาราได้เป็นอันดับหนึ่งของโลก และมีการส่งออกมากเป็นอันดับหนึ่งของโลกด้วย และในปี 2539 มีรายได้จากการส่งออกยางพาราคิดเป็นมูลค่า 61,301.1 ล้านบาท เป็นมูลค่าการส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ถึง 33,511.0 ล้านบาท หรือร้อยละ 54.67 ของมูลค่าการส่งออกยางทั้งหมด และเป็นมูลค่าการส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ 11,639.3 ล้านบาท หรือร้อยละ 18.99 ของมูลค่าการส่งออกยางทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์การส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้ และยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา ตลอดจนการพยากรณ์อุปสงค์การส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้ และยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา โดยจะใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลาระหว่างปี 2520-2539 ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

จากการศึกษาพบว่าค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์การส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ขึ้นอยู่กับราคาส่งออก F.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน มีค่าเท่ากับ -1.1465 และผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน มีค่าเท่ากับ 0.9197

ผลการพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปี 2540 มีปริมาณส่งออก 231,733.342 เมตริกตัน และในปี 2544 มีปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นเป็น 290,115.848 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ในแต่ละปีร้อยละ 1.24

ค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปญี่ปุ่นขึ้นอยู่กับผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศญี่ปุ่น มีค่าเท่ากับ 0.7025

ผลการพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น ในปี 2540 มีปริมาณส่งออก 264,903.700 เมตริกตัน และในปี 2544 มีปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นเป็น 290,297.848 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ในแต่ละปีร้อยละ 3.53

ค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ขึ้นอยู่กับราคาส่งออก F.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปยังสหรัฐอเมริกา มีค่าเท่ากับ -1.6532 และผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศสหรัฐอเมริกา มีค่าเท่ากับ 7.6971

ผลการพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ในปี 2540 มีปริมาณส่งออก 86,865.165 เมตริกตัน และในปี 2544 มีปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นเป็น 124,699.037 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ในแต่ละปีร้อยละ 14.37

ค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ขึ้นอยู่กับราคาส่งออกF.O.Bการส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ มีค่าเท่ากับ -0.5688 และผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศเกาหลีใต้ มีค่าเท่ากับ 0.8332

ผลการพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ ในปี 2540 มีปริมาณส่งออก 45,067.622 เมตริกตัน และในปี 2544 มีปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นเป็น 54,914.794 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ในแต่ละปีร้อยละ 7.15

ค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น ขึ้นอยู่กับผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศญี่ปุ่น มีค่าเท่ากับ 3.9229

ผลการพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น ในปี 2540 มีปริมาณส่งออก 130,785.160 เมตริกตัน และในปี 2544 มีปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นเป็น 172,995.180 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ในแต่ละปีร้อยละ 10.27

ค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ขึ้นอยู่กับผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศสหรัฐอเมริกา มีค่าเท่ากับ 0.9380

ผลการพยากรณ์อุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา ในปี 2540 มีปริมาณส่งออก 87,183.022 เมตริกตัน และในปี 2544 มีปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นเป็น 100,096.510 เมตริกตัน มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ในแต่ละปีร้อยละ 5.16

DPU

ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทย สามารถสรุปข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ในประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์พบว่าอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน และสหรัฐอเมริกา ต่อราคาส่งออก F.O.B. มีค่าความยืดหยุ่นสูง ดังนั้นอุปสงค์ของสินค้าชนิดนี้มีการตอบสนองสูงต่อการเปลี่ยนแปลงราคา กล่าวคือราคาสินค้าลดลงเพียงเล็กน้อยปริมาณเสนอซื้อจะเพิ่มขึ้นอย่างมาก ดังนั้นจึงควรใช้นโยบายลดราคาส่งออก เพื่อให้ประเทศไทยมีรายได้จากการส่งออกเพิ่มขึ้น ส่วนอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปเกาหลีใต้ต่อราคาส่งออก F.O.B มีค่าความยืดหยุ่นน้อย กล่าวคือถ้าราคาลดลง ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย และถ้าราคาสูงขึ้น ผู้บริโภคก็มิได้ลดการซื้อสินค้านั้นลงมากนัก ดังนั้นจึงควรใช้นโยบายเพิ่มราคาส่งออกเพื่อให้ประเทศไทยมีรายได้จากการส่งออกเพิ่มขึ้น

2. จากผลการวิเคราะห์พบว่าอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น เกาหลีใต้และอุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกาต่อผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น มีค่าความยืดหยุ่นน้อย กล่าวคือเมื่อรายได้เพิ่มสูงขึ้น ผู้บริโภคก็จะซื้อสินค้าเพิ่มขึ้นในปริมาณเพียงเล็กน้อย และถ้ารายได้ลดลง ผู้บริโภคก็จะซื้อสินค้าลดลงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้นเราจึงควรจะรักษาระดับปริมาณส่งออกไปยังประเทศเหล่านี้ให้คงอยู่ในระดับคงที่หรือเพิ่มขึ้นในปริมาณที่ไม่มากนัก ส่วนอุปสงค์ส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสหรัฐอเมริกา และอุปสงค์ส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ของประเทศไทยไปญี่ปุ่นต่อผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น มีค่าความยืดหยุ่นสูง อุปสงค์ของสินค้าชนิดนี้ มีการตอบสนองสูงต่อการเปลี่ยนแปลงของรายได้ กล่าวคือเมื่อรายได้เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย ผู้บริโภคก็ซื้อสินค้าชนิดนี้เพิ่มขึ้นอย่างมาก หรือถ้ารายได้ลดลงเพียงเล็กน้อย ปริมาณเสนอซื้อก็จะลดลงอย่างมาก ดังนั้นถ้าประเทศเหล่านี้มีรายได้เพิ่มสูงขึ้น ก็จะมีความต้องการซื้อสินค้าจากไทยเพิ่มขึ้นอย่างมาก ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยมีส่วนแบ่งทางการตลาดเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีต่อไทย ในการที่ขยายการผลิตเพิ่มขึ้น ในกรณีที่รายได้ลดลง ก็สามารถอธิบายได้ในทิศทางตรงกันข้าม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กัลยาณี คูณมี. **สถิติสำหรับเศรษฐศาสตร์และธุรกิจ.** พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : พิมพ์ครั้งที่ 1 โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ชัยวุฒิ ชัยพันธุ์ และคนอื่น ๆ . **คณิตศาสตร์และเศรษฐมิติเพื่อการธุรกิจหน่วยที่ 8-15.** พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2535.

ณรงค์ศักดิ์ ธนวิบูลย์ชัย และคนอื่น ๆ . **สถิติเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ.** หน่วยที่ 9-15. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2536.

ณรงค์ศักดิ์ ธนวิบูลย์ชัย และคนอื่น ๆ . **เศรษฐมิติ หน่วยที่ 1-8.** พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2535.

ณรงค์ศักดิ์ ธนวิบูลย์ชัย และคนอื่น ๆ . **เศรษฐมิติ หน่วยที่ 9-15.** พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2530.

ทับทิม วงศ์ประยูร. **เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น.** พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : อักษรสยามการพิมพ์, 2539.

ทัศนีย์ ชังเทศ และสมภพ ถาวรยิ่ง. **การวิเคราะห์การถดถอยและสหสัมพันธ์.** พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพ ฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2537.

นวลทิพย์ ควกุลและคนอื่น ๆ . **หลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น.** หน่วยที่ 1-8 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2539.

ปรีดา นาคเนาวทิม. **เศรษฐศาสตร์จุลภาค 1.** พิมพ์ครั้งที่ 11 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2539.

มนตรี พิริยะกุล. **เทคนิคการวิเคราะห์สมการถดถอย.** พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2539.

วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. **หลักเศรษฐศาสตร์จุลภาค.** พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2538.

ศิริชัย พงค์วิชัย. **การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์.** พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

สมจิต วัฒนาชยากูล. **สถิติวิเคราะห์เบื้องต้น.** พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2532.

วารสาร

กรมศุลกากร. **ข้อมูลสถิติการค้าระหว่างประเทศของไทย.** 2520-2539. (ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์)

ธนาคารแห่งประเทศไทย. **รายงานเศรษฐกิจรายเดือน.** 2520-2540. (ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์)

ไวยวุฒิ สินเจริญกูล และเวท ไทยนุกูล. **สถานการณ์ตลาดยางในปัจจุบันและอนาคต.** 15 ก.ค. 2539. (ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์)

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. **ข่าวกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฉบับที่ 132.** ต.ค.-ธ.ค. 2538 : พิมพ์ที่บริษัท เซเว่น พริ้นติ้ง กรุ๊ปจำกัด, 2538.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. **นโยบายพัฒนายางพารา.** 2532. (ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์)

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. **แนวทางพัฒนายางพารา ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540-2544).** ก.ค.2539 (ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์)

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. **ยางพารา.** ธ.ค. 2539 (ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์)

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. **เอกสารวิชาการเรื่องยาง.** เม.ย.2536. (ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์)

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. **วารสารยางพารา ปีที่ 15 ฉบับที่ 2.** พ.ค.-ส.ค. 2538. (ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์)

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. **วารสารยางพารา ปีที่ 16 ฉบับที่ 3.** ก.ย.-ธ.ค. 2539. (ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์)

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. **สถิติยางประเทศไทย.** 2520-2540. (ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์)

อโนทัย งานทวี. **แนวทางในการพัฒนายางของประเทศไทย.** 10 ส.ค. 2538.(ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์)

อโนทัย งานทวี. **ผลกระทบจากการลดค่าเงินดอลล่าร์ต่ออุตสาหกรรมยางพาราของไทย.** 24 มี.ค. 2538. (ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์)

DPU

วิทยานิพนธ์

จิรกรณ์ สวัสดิรักษ์ "การวิเคราะห์โครงการรักษาเสถียรภาพราคาส่งออกยางพาราของภูมิภาคอาเซียน" วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.

ฉัตรชัย โชคตนาการ "การวิเคราะห์ความต้องการยางพาราไทย" วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ , 2524.

นันทวรรณ ช่างคิด "การศึกษาเพื่อวางแผนพัฒนายางธรรมชาติในประเทศไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533.

วลี พร้อมปัญญา "การวิเคราะห์เสถียรภาพการส่งออกยางพาราของไทย" วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535.

โสภา เพชรกาฬ "ความสัมพันธ์ของราคายางพาราในตลาดระดับต่าง ๆ ในประเทศไทยและปัจจัยที่มีผลกระทบ" วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.

ภาษาอังกฤษ

Books

International Monetary Fund. 1977-1997. **International Financial Statistics Year Book.** (Mimeographed)

International Rubber Study Group. 1977-1997. **Rubber Statistical Bulletin.** Bradford : Dotesios (Printers), LTd.

DPU

ภาคผนวก

DPU

ตารางผนวกที่ 1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเบื้องต้น (GNP) ของประเทศญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา สาธารณรัฐประชาชนจีน และเกาหลีใต้ ปี 2520-2539

ประเทศ / ปี	ญี่ปุ่น (Billions of Yen)	สหรัฐอเมริกา (Billions of US Dollars)	สาธารณรัฐประชาชนจีน (Billions of Yuan)	เกาหลีใต้ (Millions of Won)
2520	185,530	1,994.6	n.a.	17,807
2521	204,475	2,254.6	358.8	24,002
2522	221,825	2,520.8	398.8	30,802
2523	240,098	2,742.1	447.0	36,750
2524	256,817	3,063.8	477.3	45,528
2525	269,697	3,179.8	519.3	52,182
2526	280,568	3,434.5	580.9	62,086
2527	298,453	3,801.5	696.2	71,045
2528	217,252	4,053.6	855.8	79,301
2529	331,254	4,277.8	969.6	92,909
2530	345,292	4,544.5	1,130.1	109,727
2531	373,731	4,908.2	1,406.8	131,371
2532	399,046	5,248.2	1,691.8	147,942
2533	427,469	5,524.6	1,859.8	178,262
2534	454,487	5,737.1	2,166.3	214,240
2535	467,413	6,025.8	2,665.2	238,705
2536	470,353	6,563.5	3,456.1	265,518
2537	473,177	6,931.9	4,653.3	303,773
2538	486,775[1/]	7,246.7	5,727.7	348,284
2539	506,080[1/]	7,567.1	6,180.5[2/]	386,641

ที่มา : International Financial Statistics

หมายเหตุ [1/] คำนวณจากค่าเฉลี่ยของ ไตรมาสที่ 1, 2 ,3 และ 4 ของปีนั้น

[2/] เป็นการประมาณการ

DPU

ตารางผนวกที่ 2 อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ ปี 2520-2539

ประเทศ / ปี	สหรัฐอเมริกา (Baht/Dollar)	มาเลเซีย (Baht/Ringgit)
2520	20.4500	8.3500
2521	20.3848	8.8500
2522	20.4590	9.3941
2523	20.5255	9.4858
2524	21.8703	9.5400
2525	23.0500	9.9204
2526	23.0500	9.9794
2527	23.6892	10.1506
2528	27.2093	11.0096
2529	26.3491	10.2598
2530	25.7859	10.2790
2531	25.3441	9.7236
2532	25.7520	9.5485
2533	25.6360	9.5160
2534	25.5657	9.3333
2535	25.4553	10.0124
2536	25.3697	9.8900
2537	25.1998	9.6476
2538	24.9651	9.9958
2539	25.3939	10.1357

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

DPU

ตารางผนวกที่ 3 ปริมาณส่งออกยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้ ปี 2520 - 2539

หน่วย : เมตริกตัน

ประเทศ / ปี	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ญี่ปุ่น	สหรัฐอเมริกา	เกาหลีใต้
2520	5,249.939	76,499.147	30,819.661	4,879.947
2521	5,399.964	125,211.083	11,122.900	1,204.999
2522	9,450.000	156,510.532	6,794.971	3,299.986
2523	8,550.000	146,696.331	2,889.997	1,924.981
2524	7,250.000	150,321.439	3,115.993	2,719.992
2525	21,699.968	154,671.756	6,371.999	13,626.960
2526	35,659.927	139,119.795	11,932.998	10,464.086
2527	36,635.994	149,969.937	13,366.000	12,453.000
2528	50,623.998	155,685.666	12,897.239	14,332.000
2529	49,368.400	189,159.630	13,427.354	21,765.000
2530	94,936.444	210,756.406	11,023.884	16,825.688
2531	72,787.000	225,004.998	10,543.488	14,873.195
2532	153,370.875	248,354.672	7,968.580	20,282.670
2533	126,801.071	210,466.373	13,372.120	28,431.000
2534	147,513.494	242,980.830	31,066.887	28,668.200
2535	207,594.363	235,553.432	44,869.689	39,751.280
2536	183,646.279	220,433.979	55,294.689	36,693.260
2537	177,175.006	226,422.187	69,476.578	44,532.880
2538	107,594.802	250,294.974	67,538.822	38,870.410
2539	268,018.362	246,834.346	64,829.107	39,029.536

ที่มา : กรมศุลกากร

DPU

ตารางผนวกที่ 4 ราคาส่งออก F.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศไทยไป สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้ ปี 2520 - 2539

หน่วย : บาท/ก.ก.

ประเทศ / ปี	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ญี่ปุ่น	สหรัฐอเมริกา	เกาหลีใต้
2520	15.88	15.52	15.45	15.16
2521	17.56	17.99	18.05	19.96
2522	22.93	23.38	23.07	23.02
2523	29.22	27.10	28.63	26.59
2524	19.66	23.40	24.69	20.21
2525	17.58	16.26	14.19	17.33
2526	21.78	21.61	22.05	19.44
2527	21.62	22.52	22.85	20.16
2528	19.41	19.87	19.96	19.28
2529	19.68	19.86	20.61	19.93
2530	23.67	23.07	23.63	24.22
2531	27.32	29.03	29.16	27.53
2532	23.50	24.24	24.63	22.51
2533	20.10	21.14	21.58	19.93
2534	19.90	20.36	20.32	19.81
2535	19.49	20.09	21.23	19.93
2536	19.65	20.38	20.45	19.69
2537	27.73	24.83	25.56	25.52
2538	35.20	37.60	37.62	38.42
2539	33.71	35.79	36.43	34.87

ที่มา : กรมศุลกากร

DPU

ตารางผนวกที่ 5 ปริมาณส่งออกยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา ปี 2520-2539

ปริมาณ : เมตริกตัน

ประเทศ / ปี	ญี่ปุ่น	สหรัฐอเมริกา
2520	29,219.379	17,579.995
2521	26,304.942	35,141.800
2522	43,882.000	38,681.750
2523	40,277.999	30,880.150
2524	36,927.692	34,597.000
2525	29,523.900	37,436.000
2526	21,546.800	45,139.400
2527	26,161.033	40,697.600
2528	34,049.800	49,838.350
2529	39,932.400	52,402.400
2530	40,673.400	50,746.740
2531	40,842.752	56,051.360
2532	43,173.533	51,138.320
2533	46,392.769	50,565.320
2534	60,396.890	54,719.700
2535	82,713.920	81,727.860
2536	89,387.745	72,665.850
2537	134,940.158	95,911.690
2538	97,467.520	91,749.440
2539	106,888.430	78,031.600

ที่มา : กรมศุลกากร

DPU

ตารางผนวกที่ 6 ราคาส่งออก F.O.B ยางแท่งเอสทีอาร์ ของประเทศไทยไปญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา ปี 2520-2539

หน่วย : บาท/ก.ก.

ประเทศ / ปี	ญี่ปุ่น	สหรัฐอเมริกา
2520	15.87	15.65
2521	18.21	18.84
2522	25.19	24.36
2523	27.79	27.52
2524	23.59	22.34
2525	18.17	17.67
2526	22.74	22.06
2527	21.70	21.79
2528	20.16	19.92
2529	20.22	19.99
2530	23.07	23.19
2531	26.71	28.77
2532	23.37	22.86
2533	20.48	20.46
2534	20.02	20.29
2535	20.19	20.95
2536	19.75	20.38
2537	17.94	26.07
2538	37.70	38.40
2539	33.86	34.41

ที่มา : กรมศุลกากร

DPU

ตารางผนวกที่ 7 ราคาส่งออก F.O.B ยางแผ่นรมควันชั้น 3 ที่ตลาดกัวลาลัมเปอร์มาเลเซีย ปี 2520-2539

หน่วย : บาท/ก.ก.

ปี	ตลาดกัวลาลัมเปอร์มาเลเซีย
2520	16.20
2521	19.69
2522	25.47
2523	28.33
2524	22.02
2525	17.99
2526	23.75
2527	21.79
2528	19.80
2529	20.74
2530	24.24
2531	29.29
2532	23.65
2533	20.97
2534	20.24
2535	21.29
2536	20.52
2537	27.84
2538	39.02
2539	34.76

ที่มา : International Rubber Study Group

DPU

ตารางผนวกที่ 8 ราคาส่งออก F.O.B ยางแท่ง SMR ที่ตลาดกัวลาลัมเปอร์มาเลเซีย ปี 2520-2539

หน่วย : บาท/ก.ก.

ปี	ตลาดกัวลาลัมเปอร์มาเลเซีย
2520	16.86
2521	19.66
2522	25.76
2523	27.48
2524	22.26
2525	18.14
2526	23.69
2527	22.38
2528	20.31
2529	21.46
2530	24.49
2531	30.11
2532	22.61
2533	21.56
2534	21.12
2535	22.23
2536	22.05
2537	29.52
2538	40.48
2539	35.31

ที่มา : International Rubber Study Group

หมายเหตุ ราคาส่งออกยางแท่ง SMR คือค่าเฉลี่ยของราคายางแท่ง SMR L , SMR 10 และ SMR 20 และในเดือน ม.ค. 2522 ประเทศมาเลเซียได้เปลี่ยนชื่อชั้นยางแท่ง SMR 5L เป็น SMR L

DPU

ประวัติผู้เขียน

นายสิขรินทร์ คงสง เกิดเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2512 ที่จังหวัดปราจีนบุรี สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีเศรษฐศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปีการศึกษา พ.ศ. 2536

DPU